

06//11//16

ΕΒΔΟΜΑΔΑ #386

www.freesunday.gr

ΣΤΑΜΑΤΗΣ ΚΡΑΟΥΝΑΚΗΣ
«Με ενοχλεί ο εμφύλιος που μοιράζεται στην κοινωνία»

σελ. 37

ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΣ - ΠΑΝΑΘΗΝΑΪΚΟΣ

Ένα ντέρμπι που... δεν θα κρίνει πολλά

σελ. 32

ΚΥΡΙΑΚΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ // ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

FREE SUNDAY

ΧΙΛΑΡΙ Ή ΧΑΟΣ

**ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ΜΕΤΡΗΣΗ ΓΙΑ
ΤΙΣ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΕΣ ΠΡΟΕΔΡΙΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ
ΜΕ ΚΑΘΕ ΕΝΔΕΧΟΜΕΝΟ ΑΝΟΙΧΤΟ**

**ΑΜΦΙΡΡΟΠΕΣ ΔΗΜΟΣΚΟΠΗΣΕΙΣ
ΚΑΙ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΣ ΚΙΝΔΥΝΟΣ ΝΑ ΓΙΝΕΙ
ΤΟ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟ ΟΝΕΙΡΟ ΕΦΙΑΛΤΗΣ**

σελ. 4-7

AUTO FREE SUNDAY

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΓΙΑ ΤΟ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟ // ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

Πατάει γκάζι κάθε μήνα και κυκλοφορεί δωρεάν από το δίκτυο διανομής της **FREE SUNDAY**

To No1 free press για το αυτοκίνητο!

02 | FS —◆ περιεχόμενα ◆—

Η ζωή αλλού

Μια σκηνή καθημερινής ζωής στην Καμπότζη. Αλλά γιατί να δούμε μια τέτοια φωτογραφία; Ίσως για να θυμηθούμε ότι ο κόσμος είναι πολύ μεγαλύτερος από την αυλή μας, ότι είναι πολύ πιο άδικος απ' όσο νομίζουμε κάθε μήνα που δεν προλαβαίνουμε τους λογαριασμούς, ότι η πραγματικότητα είναι πολύ πιο σκληρή απ' όσο ορίζουν ένα, δύο ή τρία μηνόμια σε περιβάλλον Ευρωζώνης. Και αν το θυμηθούμε, τι έγινε; Ε, δεν θα αλλάξει ούτε ο εαυτός μας ούτε η ζωή μας, απλώς γίνονται όλα λίγο πιο συνειδητά και αυτό είναι κάτι.

ΘΕΜΑΤΑ

- 04-07 // **ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ** Αντίστροφη μέτρηση για την εκλογική αναμέτρηση που συγκλονίζει τον πλανήτη
- 08 // **ΑΝΑΛΥΣΗ Γ. ΚΥΡΤΣΟΣ** Ο ευρωβουλευτής της ΝΔ εξηγεί γιατί αποτυγχάνει η οικονομική πολιτική της κυβέρνησης
- 10 // **ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ** Κατάσταση απορρύθμισης σε μια συγκυρία επείγουσας ανάγκης για υλοποίηση μεταρρυθμίσεων
- 12 // **ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ Ν. ΣΑΝΤΟΡΙΝΙΟΣ** «Δεν κάνουμε πίσω στην απόφασή μας για κανόνες ισονομίας στα ΜΜΕ»
- 13 // **ΠΟΛΙΤΙΚΗ Γ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ** Τα κλειδιά του ανασχηματισμού
- 14 // **ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ Κ. ΜΠΟΤΟΠΟΥΛΟΣ** «Συνειδητή η απαξίωση των θεσμών»
- 15 // **ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ Β. ΚΑΡΑΜΗΤΣΑΝΗΣ** Για την έναρξη της «προσωρινής έκθεσης της μόνιμης συλλογής» του Εθνικού Μουσείου Σύγχρονης Τέχνης (ΕΜΣΤ)
- 16 // **ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ** Ο Έλληνας Αμπράμοβιτς Ιβάν Σαββίδης σε νέες περιπέτειες
- 18 // **ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ Θ. ΠΕΛΑΓΙΔΗΣ** Εντός ή εκτός ελληνικού προγράμματος το ΔΝΤ;
- 19 // **ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΛΙΛΗ ΠΕΠΠΟΥ** «Τραύμα για τον πολιτισμό μας η αύξηση των ακούσιων νοσηλείων»
- 20 // **ΕΥΡΩΠΗ ΣΤ. ΚΟΥΛΟΓΛΟΥ** Όσα δεν ξέρετε για τον επίτροπο Έτινγκερ
- 22 // **ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΑΛ. ΜΑΛΛΙΑΣ** Ο πρέσβης επί τιμή ζητά συναίνεση και ανησυχεί για την έλλειψη της
- 24 // **TWITTER** Αλήθειες και ψέματα του

- διαδικτύου
- 25 // **ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ Γ. ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΣ** Ο πρόεδρος της ΓΣΕΕ ανησυχεί για την πορεία πλήρους αποδυνάμωσης των δικαιωμάτων των εργαζομένων
- 26 // **ΚΟΣΜΟΣ** Είναι διάσπμοι και γι' αυτό ασχολούμαστε μαζί τους
- 27 // **ΗΠΑ ΜΕΛΑΝΙΑ ΤΡΑΜΠ** Η σύζυγος του υποψηφίου των Ρεπουμπλικάνων βγαίνει μπροστά στην τελική ευθεία
- 28 // **ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ** Τα νέα που πρέπει να ξέρετε από τον κόσμο των επιχειρήσεων
- 30 // **ΥΓΕΙΑ** Εμβολιαστείτε!

SPORTS

- 32 // **ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΣ - ΠΑΝΑΘΗΝΑΪΚΟΣ** Ένα ντέρμπι που... δεν θα κρίνει πολλά
- 33 // **ΣΤΟΙΧΗΜΑ** Έγκυρες προτάσεις από το Betarades.gr

FREE TIME

- 35 // **CALENDAR** Τα πολιτιστικά δρώμενα της εβδομάδας
- 36 // **CINEMA** Τι θα δούμε στις κινηματογραφικές αίθουσες
- 37 // **ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΣΤΑΜΑΤΗΣ ΚΡΑΟΥΝΑΚΗΣ** «Με ενοχλεί ο εμφύλιος που μοιράζεται στην κοινωνία»
- 38 // **GREEN** Μείωση χρέους για ζωντανή ελληνική οικονομία
- 39 // **EDITORIAL** Γιατί ο Μπαράκ Ομπάμα συμπεριφέρεται σαν σταρ του Χόλιγουντ;

ΕΒΔΟΜΑΔΑ 386n
06/11//16

FREE SUNDAY

FREE SUNDAY ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΑΝΩΝΥΜΗ
ΕΤΑΙΡΕΙΑ & ΣΙΑ Ε.Ε.
ΕΚΔΟΤΗΣ: ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΥΡΤΣΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ MARKETING ΚΑΙ ΔΙΚΤΥΟΥ
ΚΟΤΟΠΟΥΛΟΣ ΓΙΑΝΝΗΣ
jk@free-sunday.gr

ΠΑΥΛΟΥ ΝΙΡΒΑΝΑ 12, 154 51 ΝΕΟ ΨΥΧΙΚΟ
ΤΗΛ: 210-6754430, FAX: 210-6729238
www.free-sunday.gr

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ Αγγελική Σπανού
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΕΝΤΥΠΟΥ
ONE9SIX www.one9six.com
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ
ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΥ ΜΑΤΙΝΑ dmatina@cpress.gr
210-6754430 εσωτ.554
ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ Eurokinissi

ΥΠΟΔΟΧΗ ΔΙΑΦΗΜΙΣΗΣ
ΘΕΟΔΩΡΙΔΟΥ ΒΙΚΥ
vickyth@cpress.gr 210-6754430

ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΔΙΚΤΥΟΥ ΔΙΑΝΟΜΗΣ
dianomi@free-sunday.gr, 210-3466996

ΕΚΤΥΠΩΣΗ ΕΚΤΥΠΩΣΕΙΣ IRIS ΑΕΒΕ
Διανέμεται Δωρεάν

*ΑΠΑΓΟΡΕΥΕΤΑΙ η αναδημοσίευση, η αναπαραγωγή, ολική, μερική ή περιληπτική, ή κατά παράφραση, ή διασκευή απόδοση του περιεχομένου της εφημερίδας με οποιοδήποτε τρόπο, μηχανικό, ηλεκτρονικό, φωτοτυπικό, ηχογραφήσιμο ή άλλον, χωρίς προηγούμενη γραπτή άδεια του εκδότη. Νόμοι 238/1970, 4301/1979, Ν. 100/1975, ΝΔ 3565/1956 και 4254, 1962 και κανόνες του Διεθνούς Δικαίου.

BP Ultimate 100

Το απόλυτο καύσιμο
σε στέλνει όπου θες
με το απόλυτο
αυτοκίνητο.

Ονειρεύεσαι ένα χαλαρό Σαββατοκύριακο;
Ονειρεύεσαι τον αγαπημένο σου προορισμό στην Ελλάδα;
Ονειρεύεσαι τον εαυτό σου στο τιμόνι μιας **Ford Mustang**;
Η **BP Ultimate 100** σου δίνει τώρα τη δυνατότητα να πραγματοποιήσεις
όλα τα παραπάνω! Γιατί κάθε φορά που βάζεις BP Ultimate 100
παίρνεις μέρος στη μεγάλη κλήρωση για **5 Σαββατοκύριακα**
με μία Ford Mustang και τα καύσιμα πληρωμένα,
σε έναν προορισμό της επιλογής σου, οπουδήποτε στην Ελλάδα.

Μάθε περισσότερα στο bpfuels.gr

περισσότερα
για σένα

Το «αμερικανικό όνειρο», η βεβαιότητα για συνεχή γραμμική πρόοδο, ευημερία, κοινωνική άνοδο και ατομικό πλουτισμό, έδωσε κουράγιο και αγωνιστικότητα στο πλεόνασμα του ευρωπαϊκού πληθυσμού που αναγκαζόταν να περάσει τον Ατλαντικό για να αναζητήσει καλύτερη τύχη στον Νέο Κόσμο.

Μετά την κρίση του 1929 το όνειρο, που μέχρι τότε ήταν λιγότερο κράτος και λιγότεροι φόροι, απέκτησε δύο εκδοχές:

- Τον ομοσπονδιακό κρατικό παρεμβατισμό του Ρούζβελτ με σημείο αναφοράς τις προτάσεις του Κέινς για αναθέρμανση της ζήτησης με μεγάλα δημόσια έργα αλλά και προγράμματα περιφρούρησης και αποκατάστασης της κοινωνικής συνοχής, μια εκδοχή που ταυτίστηκε με το Δημοκρατικό Κόμμα, καθώς τη συνέχισαν οι Τρούμαν, Κένεντι και Τζόνσον.

- Την παράταξη του λιγότερου κράτους, ταυτισμένη με το Ρεπουμπλικανικό Κόμμα, που πίστευε στις ιδρυτικές αξίες και αναφορές της Αμερικανικής Επανάστασης. Με τους Αϊζενχάουερ και Νίξον να μην αποκλίνουν σημαντικά από την κληρονομιά του Ρούζβελτ, η μεγάλη τομή έρχεται στην οκταετία Ρέιγκαν (1980-1988) με την αυτορρυθμιζόμενη αγορά που δεν χρειάζεται παρά ένα ελάχιστο κράτος.

Η καμπάνια της ντροπής

Σήμερα βρισκόμαστε μάρτυρες της πιο βρόμικης στην πολιτική ιστορία των ΗΠΑ προεκλογικής εκστρατείας, με τον έναν υποψήφιο να προσπαθεί να αποδομήσει την αξιοπιστία και τη διαχειριστική ικανότητα του άλλου για τον πολύ απλό λόγο της αποσάθρωσης και των δύο εκδοχών του αμερικανικού ονείρου τα τελευταία χρόνια:

- Στην κρίση του 2008 αποδομήθηκε η θεολογική πίστη στην αυτορρυθμιζόμενη αγορά, καθώς στους τελευταίους τρεις μήνες της θητείας του στον Λευκό Οίκο ο Τζορτζ Μπους υιοθέτησε ένα ντόμινο κατάρρευσης του χρηματοπιστωτικού συστήματος των ΗΠΑ με κάθε δυνατή φόρμουλα και εργαλείο ομοσπονδιακού κρατικού παρεμβατισμού.

- Το 2008 εξελέγη Πρόεδρος ο Ομπάμα όχι στη βάση της κεντρίας άχρωμης διαχείρισης της οκταετίας Κλίντον (1992-2000) που διαβεβαίωνε συνεχώς τους ψηφοφόρους ότι δεν κινδυνεύουν από φοροεπιδρομή, αλλά στη βάση μιας παραδοχής, ενός προγράμματος που είχε αναδείξει την αναδιανομή εισοδήματος, τη συρρίκνωση του κοινωνικού αποκλεισμού και την αποκατάσταση της κοινωνικής συνοχής όχι ως ιδεολογικές εμμονές αλλά ως πυροκροτητές μιας νέας αναπτυξιακής περιόδου της αμερικανικής οικονομίας.

Και τα δύο οράματα έχουν διαψευστεί, με αποτέλεσμα η εκλογική βάση των Δημοκρατικών και των Ρεπουμπλικανών να πολώνεται σε πιο καθαρές επιλογές:

- Οι Ρεπουμπλικάνοι, όμηροι των Νεοσυντηρητικών και του Tea Party, πηγήθηκαν στις δύο προηγούμενες εκλογικές αναμετρήσεις και πλέον ο δρόμος ήταν ανοιχτός για έναν πολιτικό με το προφίλ του Τραμπ, που, αν και βρίσκεται στην καρδιά του συστήματος, έχει τα επικοινωνιακά πλεονεκτήματα να πλασάρεται ως αντιουστημικός.

- Η προεκλογική ατζέντα του Ομπάμα το 2008, με την οποία κατατρόπωσε την τότε εσωκομματική αντίπαλό του Κλίντον, ήταν μια εντυπωσιακή στροφή προς τα αριστερά, με ελάχιστο όμως τμήμα της να υλοποιείται. Πραγματικός διάδοχος του Ομπάμα δεν είναι άλλος από τον Σάντερς, που κατέγραψε εντυπωσιακή στήριξη για τις θέσεις του, με την εμβέλεια του όμως οριοθετημένη από την αποουσίωση του οικηρού πυρήνα των ψηφοφόρων που το 2008 έστειλαν στον Λευκό Οίκο τον πρώτο Αфроαμερικανό Πρόεδρο στην Ιστορία των ΗΠΑ.

Η επόμενη μέρα

Ανεξάρτητα από το αποτέλεσμα της Τρίτης 8 Νοεμβρίου, το οποίο, αν είναι οριακό, ετοιμάζονται να αμφισβητήσουν τόσο η Κλίντον όσο και ο Τραμπ αν είναι πηγή, η Χίλαρι ήταν στην κυριολεξία δώρο για τον αντιουστημικό Τραμπ που επενδύει στην καταπάτηση της πολιτικής ορθότητας.

Επί της ουσίας, η Χίλαρι Κλίντον δεν υπήρξε πρώτη κυρία

ΑΠΟ ΤΟ ΟΝΕΙΡΟ ΣΤΟΝ ΕΦΙΑΛΤΗ

ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΑΠΟΠΟΥΛΟΣ

Ένα είναι βέβαιο: Όποιος κι αν είναι νικητής στην εκλογική αναμέτρηση της Τρίτης 8 Νοεμβρίου, η κρίση του πολιτικού συστήματος των ΗΠΑ θα συνεχιστεί και θα βαθύνει.

αλλά de facto αντιπρόεδρος, για να μην πούμε συμπρόεδρος, στη διάρκεια της Προεδρίας Μπιλ Κλίντον. Έτσι, δεν έχει το προφίλ του υποψηφίου που διεκδικεί να είναι επόμενος Πρόεδρος αλλά το στίγμα ενός πρώην Προέδρου που διεκδικεί την επιστροφική παλινόρθωσή του.

Χωρίς το αμερικανικό όνειρο στη μία ή στην άλλη εκδοχή του, μια βαθιά διχασμένη χώρα, οι δύο παράκτιες περιοχές στον Ατλαντικό και στον Ειρηνικό από τη μια μεριά και η βαθιά Αμερική των Μεσοδυτικών Πολιτειών και του Νότου από την άλλη, σχεδόν δύο διαφορετικές χώρες στις πολιτικές, αξιακές και πολιτισμικές αναφορές τους, αυτή τη φορά δεν συγκρούονται τόσο μετωπικά μεταξύ τους όσο κινούνται από διαφορετικά σημεία εκκίνησης σε παράλληλες πορείες αμφισβήτησης και απαξίωσης της πολιτικής ελίτ.

Ένα φαινόμενο που δεν αφορά μόνο τις ΗΠΑ αλλά είναι παγκόσμιο, με το αντιουστημικό ρεύμα να μη χρειάζεται την αξιοπιστία μιας ορθολογικής επιχειρηματολογίας: Μια σκληρή αλήθεια που είδαμε να επιβεβαιώνεται στη Βρετανία τον Ιούνιο με την επικράτηση του Brexit στο δημοψήφισμα και που μάλλον θα ξαναδούμε στην Ιταλία με την εκτόξευση του Μπέπε Γκριόλο και στη Γαλλία με την εντυπωσιακή ενίσχυση της Λεπέν.

Καθοριστική η αποχή

Κλειδί στο αποτέλεσμα της Τρίτης, το ποσοστό των εγγεγραμμένων ψηφοφόρων που θα απαξιώσει και τη Χίλαρι και τον Ντόναλντ επιλέγοντας την αποχή. Με αυτή την αστάθμητη μεταβλητή, την έκταση της αποχής, κάθε δημοσκοπική αποτύπωση της διαφοράς ανάμεσα στον Τραμπ και την Κλίντον πρέπει να αντιμετωπίζεται με ιδιαίτερη επιφύλαξη.

Όταν η αγορά δεν αυτορρυθμίζεται και όταν οι συνταγές του Κέινς είναι ανεφάρμοστες στο πλαίσιο μιας παγκοσμιοποίησης που δεν επιτρέπει ούτε προστατευτισμό ούτε έλεγχο στην κίνηση κεφαλαίων, το πεδίο είναι ανοιχτό για μια προεκλογική εκστρατεία δημόσιας και σε ζωντανή μετάδοση «δολοφονίας χαρακτήρων».

Εκεί όπου οι δύο υποψήφιοι συγκλίνουν σε παράλληλη αντίστιξη είναι η εξωτερική πολιτική, καθώς και οι δύο προκαλούν αβεβαιότητα, ανησυχία και ανασφάλεια για την επόμενη μέρα:

- Ο Τραμπ προτείνει συμμαχία με τον Πούτιν και θεωρεί το ΝΑΤΟ ξεπερασμένο. Η ακραία ρητορική του απέναντι στο Ισλάμ εκ των πραγμάτων συμφέρει τους τζιχαντιστές, καθώς έχουν απέναντί τους μια καρικατούρα σταυροφόρου.

- Η Χίλαρι, αν εννοεί στα σοβαρά τα όσα έχει πει για ζώνη απαγόρευσης πτήσεων στη Συρία, τότε ο κίνδυνος θερμού επεισοδίου με τη Ρωσία είναι ορατός.

Η Χίλαρι κατηγορεί τον Τραμπ ότι είναι ο άνθρωπος του Πούτιν για τον Λευκό Οίκο, ενώ ο υποψήφιος των Ρεπουμπλικανών προειδοποιεί ότι η πολιτική της απέναντι στη Ρωσία εμπεριέχει κίνδυνο Τρίτου Παγκοσμίου Πολέμου!

Κρίση χωρίς τέλος

Ένα είναι βέβαιο: Όποιος κι αν είναι νικητής στην εκλογική αναμέτρηση της Τρίτης 8 Νοεμβρίου, η κρίση του πολιτικού συστήματος των ΗΠΑ θα συνεχιστεί και θα βαθύνει. Το αμερικανικό όνειρο στην κατάρρευσή του συμπάρεψε, απ' ό,τι φαίνεται, τον πολιτικό πολιτισμό και τη συναίνεση στα κρίσιμα θέματα εσωτερικής αλλά και εξωτερικής πολιτικής.

ΑΥΤΗ
ΕΙΝΑΙ
Η ΣΤΙΓΜΗ

Η στιγμή να βρεις,
ακόμα πιο αποφασιστικά,
δίνοντας τους ανθρώπους σου.

Οι άνθρωποί μας είναι η δύναμή μας. Η δική τους αφοσίωση και εργατικότητα είναι αυτές που μας κάνουν να προχωράμε. Γι' αυτό, νοιαζόμαστε, υποστηρίζουμε και εξελίσσουμε τους 800 ανθρώπους που εργάζονται, άμεσα και έμμεσα, για μας. Έτσι, η εταιρία μας αναδεικνύεται Καλύτερος Χώρος Εργασίας από το Best Workplace Institute και Κορυφαίος Εργοδότης από το Top Employer Institute τα τελευταία χρόνια. Και θα συνεχίσουμε ακόμα πιο αποφασιστικά. Για να αφήσει πίσω της και η πιο μικρή στιγμή, ένα μεγάλο μέλλον για όλους.

ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ

ΕΤΑΙΡΙΑ ΤΗΣ PHILIP MORRIS INTERNATIONAL

Αφήνουμε πίσω μας μέλλον

Φτάνοντας στο τέλος του προεκλογικού αγώνα για την Προεδρία των ΗΠΑ, μπορούμε όλοι να συμφωνήσουμε ότι η φετινή προεκλογική εκστρατεία αποτέλεσε μία από τις πλέον ενδιαφέρουσες και... παράξενες των τελευταίων ετών.

Κι αυτό όχι μόνο λόγω του Ντόναλντ Τραμπ, του επιχειρηματία που διεκδίκησε τελευταίος το χρίσμα του Ρεπουμπλικανικού Κόμματος και που κατέληξε, πέραν πάσης προσδοκίας, να «χτυπά» στα ίσια την Προεδρία των ΗΠΑ απέναντι στη δημοκρατική αντίπαλό του και πρώην επικεφαλής του State Department Χίλαρι Κλίντον. Αλλά διότι συνολικά η προεκλογική εκστρατεία στις ΗΠΑ σηματοδεύτηκε από κλίμα έντονης αντιπαράθεσης σε πολιτικό και προσωπικό επίπεδο μεταξύ σχεδόν όλων των υποψηφίων, είτε στις προκριματικές εκλογές είτε, πλέον, στο «κυρίως πάτο» των εκλογών.

Καθώς, λοιπόν, φτάνουμε μια ανάσα από την ώρα της κάλπης –μάλιστα, λόγω του εκλογικού συστήματος στις ΗΠΑ, ήδη κάποιος έχουν ψηφίσει–, καλό θα είναι να δούμε όχι μόνο το πρακτικό μέρος των εκλογών, δηλαδή τι θα σημαίνει η νίκη του ενός ή της άλλης υποψηφίου, αλλά και το τεχνικό τους μέρος, καθώς παίζει εξίσου σημαντικό ρόλο στο τελικό αποτέλεσμα.

Το εκλογικό σύστημα στις ΗΠΑ

Για να κατανοήσουμε τη σημασία του τεχνικού μέρους των εκλογών για την ανάδειξη του Προέδρου των ΗΠΑ πρέπει να περιγράψουμε το εκλογικό σύστημα: Ο Πρόεδρος των ΗΠΑ δεν εκλέγεται με απευθείας ψήφο από τον λαό, όπως συμβαίνει, π.χ., στη Γαλλία, αλλά από ένα ειδικό σώμα, το Κολέγιο των Εκλεκτόρων, το οποίο αναδεικνύεται με την ψήφο των πολιτών σε καθεμία από τις 50 Πολιτείες και την περιφέρεια της Ουάσινγκτον D.C. Ο αριθμός των εκλεκτόρων ισούται με τον αριθμό των γεροισιαστών και των αντιπροσώπων που η κάθε Πολιτεία εκλέγει για το Κογκρέσο και –εκτός από πολύ σπάνιες περιπτώσεις– οι εκλέκτορες, ανάλογα με το κόμμα στο οποίο ανήκουν, ψηφίζουν υπέρ του υποψηφίου του ενός ή του άλλου κόμματος και βγάζουν τον Πρόεδρο και τον Αντιπρόεδρο των ΗΠΑ.

Ακριβώς λόγω αυτής της ιδιαιτερότητας του συστήματος, υπάρχει η πιθανότητα το ένα κόμμα να έχει λάβει σε εθνικό επίπεδο περισσότερες ψήφους από το άλλο, ωστόσο Πρόεδρος να εκλεγεί ο υποψήφιος του μειοψηφούντος κόμματος, αν έχει συγκεντρώσει μεγαλύτερο αριθμό εκλεκτόρων: αυτό συνέβη στις εκλογές του 2000, όταν ο δημοκρατικός Αλ Γκορ συγκέντρωσε την πλειοψηφία της λαϊκής ψήφου στις ΗΠΑ, αλλά Πρόεδρος εξελέγη ο ρεπουμπλικανός Τζορτζ Γ. Μπους, ο οποίος, χάρη στους εκλέκτορες της Φλόριντα, πλειοψηφούσε στο Κολέγιο των Εκλεκτόρων. Μάλιστα, το περιστατικό αυτό προκάλεσε έντονες συζητήσεις στις ΗΠΑ σχετικά με την ανάγκη αλλαγής του εκλογικού νόμου, ώστε το αποτέλεσμα να εκφράζει τη λαϊκή βούληση, ωστόσο αυτό δεν έχει συμβεί ως σήμερα.

Οι Πολιτείες-κλειδιά

Εδώ πρέπει να συμπληρώσουμε ότι ο εκλογικός νόμος επιτρέπει στην κάθε Πολιτεία να καθορίζει πώς κατανομούνται οι εκλέκτορες της στο Κολέγιο που εκλέγει τον Πρόεδρο των ΗΠΑ: σε άλλες Πολιτείες η κατανομή γίνεται με βάση τα ποσοστά που παίρνει το κάθε κόμμα, ενώ σε άλλες το κόμμα που παίρνει την πλειοψηφία κερδίζει και το σύνολο των εκλεκτόρων, που είναι και η πιο συνήθης πρακτική. Έτσι, δεδομένου ότι το Ρεπουμπλικανικό Κόμμα συνήθως κερδίζει στις νότιες Πολιτείες των ΗΠΑ και οι Δημοκρατικοί θεωρούν «δικές τους» τις πιο βόρειες Πολιτείες, το ενδιαφέρον των υποψηφίων επικεντρώνεται σε Πολιτείες που δεν ακολουθούν «καθαρή» γραμμή ψήφου και οι οποίες θεωρείται ότι αναδεικνύουν και τον νικητή στο Κολέγιο των Εκλεκτόρων.

Παραδοσιακά από το 2000 και εντεύθεν οι «swing states», όπως ονομάζονται, είναι το Κολοράντο, το Οχάιο, η Φλόριντα και η Βιρτζίνια. Στις εκλογές του 2012 το –συντηρητικού χαρακτήρα– τηλεοπτικό δίκτυο Fox News ανακήρυξε Πρόεδρο τον Μπαράκ Ομπάμα μόλις διαπιστώθηκε ότι το Δημοκρατικό Κόμμα είχε κερδίσει το Οχάιο.

Οι τελευταίες δημοσκοπήσεις

Με δεδομένα τα παραπάνω στοιχεία, μπορεί εύκολα να γίνει κατανοητό ότι και οι δημοσκοπήσεις, ειδικά σε εθνικό επίπεδο,

αποτελούν περισσότερο εργαλεία για μια πολύ γενική εικόνα και ενδεχομένως να είναι λιγότερο σημαντικές από τις σφυγμομετρήσεις στις «swing states». Ούτως ή άλλως, πάντως, εντείνοντας το σασπένς των φετινών προεδρικών εκλογών στις ΗΠΑ, οι τελευταίες δημοσκοπήσεις (της Παρασκευής) δείχνουν πολύ «σφιχτό» εκλογικό αποτέλεσμα: κατά μέσο όρο, η Χίλαρι Κλίντον προηγείται μεν του Ντόναλντ Τραμπ, ωστόσο η διαφορά μεταξύ των δύο υποψηφίων βρίσκεται στο όριο του στατιστικού σφάλματος.

Σύμφωνα με τους «New York Times», οι οποίοι έχουν δημιουργήσει εργαλείο για τον μέσο όρο των εθνικών δημοσκοπήσεων, η Κλίντον συγκεντρώνει ποσοστό 45,6% και ο Τραμπ 42,3%. Ωστόσο, ακόμα και σήμερα υπάρχουν δημοσκοπήσεις (όπως της Rasmussen) που δείχνουν τον Τραμπ να προηγείται της Κλίντον (45% έναντι 42%), ενώ στις τελευταίες δημοσκοπήσεις η μεγαλύτερη διαφορά υπέρ της Κλίντον σε εθνικό επίπεδο φτάνει το πολύ τις έξι εκατοστιαίες μονάδες. Πάντως, να σημειωθεί ότι τουλάχιστον οι «NY Times» δίνουν ποσοστό νίκης (as πούμε, παράσταση νίκης) στην Κλίντον που φτάνει το 85%.

Απρόβλεπτη η συμμετοχή

Όσον αφορά το ζήτημα της συμμετοχής του πληθυσμού των ΗΠΑ στις εκλογές, πολλοί αναλυτές θεωρούν ότι ειδικά φέτος θα καθορίσει και το τελικό αποτέλεσμα των εκλογών για την ανάδειξη του νέου Προέδρου. Δεν είναι τυχαίο, άλλωστε, ότι, ειδικά από το στρατόπεδο των Δημοκρατικών, μεγάλο μέρος της προεκλογικής καμπάνιας αναλώθηκε στο να καλεί τους πολίτες να ψηφίσουν (εδώ πρέπει να σημειωθεί ότι η ψήφος στις ΗΠΑ δεν είναι υποχρεωτική: για να έχει κάποιος το δικαίωμα να ψηφίσει θα πρέπει να εγγραφεί σε εκλογικούς καταλόγους, ειδίως δεν μπορεί να συμμετάσχει στην εκλογική διαδικασία).

Οι Δημοκρατικοί θεωρούν ότι αν υπάρξει κινητοποίηση των νέων και των μη λευκών ψηφοφόρων, ειδικά στις «swing states», η Χίλαρι Κλίντον θα κερδίσει εύκολα, καθώς θεωρείται ότι ο Τραμπ απευθύνεται σε ένα πιο περιορισμένο κοινό: μεσήλικες λευκούς, λιγότερο υψηλής εκπαίδευσης και μετρίων εισοδημάτων. Ερωτηματικό, πάντως, παραμένει τι θα πράξουν οι υποστηρικτές του γεροισιαστή Μπέρνι Σάντερς, ο οποίος είχε συγκρουστεί ομοδρό με την Κλίντον στις προκριματικές εκλογές των Δημοκρατικών (αν και στη συνέχεια στάθηκε στο πλευρό της). Οι υποστηρικτές του Σάντερς δηλώνουν σε μεγάλο βαθμό απογοητευμένοι από την Κλίντον και πολλοί υποστήριζαν ότι θα απείχαν από τις εκλογές. Δεδομένου ότι ο Σάντερς είχε δυνατό «γκελ» στους νέους, οι Δημοκρατικοί ανησυχούν μήπως πιθανή αποχή τους τους κοστίζει πολύ ακριβά. Για την ιστορία να αναφέρουμε ότι από το 2000 έως το 2012 η συμμετοχή στις προεδρικές εκλογές των ΗΠΑ κυμαίνεται από 50,3% έως 57,1% (το 2008, οπότε Πρόεδρος είχε εκλεγεί για πρώτη φορά ο Μπαράκ Ομπάμα).

Οι τελευταίες δημοσκοπήσεις δείχνουν πολύ «σφιχτό» εκλογικό αποτέλεσμα: κατά μέσο όρο, η Κλίντον προηγείται μεν του Τραμπ, ωστόσο η διαφορά μεταξύ των δύο υποψηφίων βρίσκεται στο όριο του στατιστικού σφάλματος.

Τα highlights της εκστρατείας

Όπως προαναφέρθηκε, η φετινή προεκλογική εκστρατεία στις ΗΠΑ ήταν μία από τις πιο παράξενες των τελευταίων δεκαετιών και στο επίκεντρό της βρέθηκε ο Ντόναλντ Τραμπ. Από την ανακοίνωση της υποψηφιότητάς του, όταν χαρακτήρισε τους Μεξικανούς «βιαστές» και «κλέφτες» και τον δημόσιο εξευτελισμό ατόμου με ειδικές ανάγκες, μέχρι τις διαρκείς αποκαλύψεις για σεξουαλικού χαρακτήρα σκάνδαλα του τελευταίου διαστήματος, ο επιχειρηματίας και τηλεπερσόνα βρίσκεται διαρκώς στο φως του προβολέα. Πρακτικά, είναι δύσκολο να διαλέξει κάποιος μια συγκεκριμένη στιγμή που να «σφραγίζει» την παρουσία του Τραμπ, καθώς από την αρχή έως το τέλος η εκστρατεία του είναι μια σειρά εξωφρενικών δηλώσεων και ακραίων συμπεριφορών.

Ωστόσο, αν υπάρχει ένα χαρακτηριστικό που εμφανίστηκε για πρώτη φορά τα τελευταία χρόνια σε προεκλογικές συγκεντρώσεις, αυτό είναι τα περιστατικά βίας οπαδών του Τραμπ εις βάρος ατόμων που διαδήλωναν εναντίον του, περιστατικά που επικύρωσαν την εκτίμηση ότι η εκστρατεία του Τραμπ είναι μια εκστρατεία βασισμένη στον θυμό και στον φόβο μεγάλου μέρους των ψηφοφόρων του Ρεπουμπλικανικού Κόμματος.

Η Χίλαρι και τα... email

Από την άλλη πλευρά, η Χίλαρι Κλίντον, παρά το γεγονός ότι επιδίωξε να κρατήσει ένα πιο χαμηλό προφίλ στην καμπάνια της, είχε κι αυτή τις δύσκολες στιγμές της. Η καμπάνια της ταλαιπωρήθηκε πολύ και συνεχίζει να «βασανίζεται» από την έρευνα του FBI για τον ιδιωτικό server που η ίδια χρησιμοποίησε για την ηλεκτρονική της αλληλογραφία όσο ήταν υπουργός Εξωτερικών των ΗΠΑ. Ουδείς είναι σε θέση να γνωρίζει

ακριβώς πού θα καταλήξει η έρευνα, ωστόσο εκτιμάται ότι η διαρκής συζήτηση για τα email της της κάνει κακό, καθώς επιτείνει την εικόνα της «σκοτεινής Χίλαρι» που ο Τραμπ από την αρχή επιδιώκει να δημιουργήσει.

Δύσκολη ήταν και η στιγμή της φετινής επετείου της 11ης Σεπτεμβρίου, όταν η Κλίντον αισθάνθηκε αδιαθεσία και αποχώρησε από εκδήλωση μνήμης. Οι φωτογραφίες της να αποχωρεί υποβασταζόμενη «πυροδότησαν» φήμες για την κατάσταση της υγείας της, αν και οι φήμες αυτές αποκρούστηκαν αποτελεσματικά σε μικρό χρονικό διάστημα.

Από την άλλη, οι κοινές της παρουσίες με τον Μπέρνι Σάντερς, το ζεύγος Ομπάμα, την πολυαγαπημένη των προοδευτικών γερουσιαστή Ελίζαμπεθ Γουόρεν και τη Μαντλίν Ολμπράιτ

(η οποία φρόντισε να υπενθυμίσει ότι «υπάρχει ειδικό μέρος στην Κόλαση για τις γυναίκες που δεν υποστηρίζονται μεταξύ τους») επιβεβαίωσαν το κύρος και την πολιτική ικανότητα της Χίλαρι Κλίντον έναντι του αντιπάλου της.

*Ο τίτλος αποτελεί διασκευή του τίτλου του βιβλίου του Hunter S. Thompson «Fear and Loathing on the Campaign Trail '72», το οποίο περιγράφει την προεκλογική εκστρατεία στις ΗΠΑ το 1972, που κατέληξε στη «μονομαχία» μεταξύ του δημοκρατικού Τζορτζ Μακ Γκόβερν και του ρεπουμπλικανού Ρίτσαρντ Νίξον. Ο Νίξον, τότε, είχε κερδίσει με μεγάλη άνεση και εξελέγη για δεύτερη φορά Πρόεδρος των ΗΠΑ. Τα υπόλοιπα, όπως λένε, είναι ιστορία...

Αν υπάρχει ένα χαρακτηριστικό που εμφανίστηκε για πρώτη φορά τα τελευταία χρόνια σε προεκλογικές συγκεντρώσεις, αυτό είναι τα περιστατικά βίας οπαδών του Τραμπ εις βάρος ατόμων που διαδήλωναν εναντίον του.

3 ακόμη λόγοι
για να συνδεθείτε **τώρα** με το φυσικό αέριο

- ✓ **Δωρεάν* Τέλη Σύνδεσης**
- ✓ **Μείωση του Ειδικού Φόρου Κατανάλωσης**
- ✓ **Δυνατότητα* Τραπεζικής Χρηματοδότησης**

ΑΕΡΙΟ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Φυσικό αέριο
ΑΝΕΣΗ - ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑ - ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

Συνδεθείτε ΤΩΡΑ!

11 150
(Δευτέρα - Παρασκευή, 08.00 - 16.00)

10 302
(24 ώρες το 24ωρο)

Πα συνδέσεις αυτόνομης θέρμανσης (σε υφιστάμενες παροικευτικές στήλες κατοικησιωμένες έως 31/12/2015), κεντρικής θέρμανσης και επαγγελματικής χρήσης. Η δυνατότητα τραπεζικής χρηματοδότησης αφορά το κόστος κατασκευής της εσωτερικής εγκατάστασης.

ΓΙΑΤΙ ΑΠΟΤΥΓΧΑΝΕΙ Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ

Στιγμιότυπο από την τελευταία συγκέντρωση διαμαρτυρίας συναξούχων.

Παρά τη στροφή 180 μοιρών του Ιουλίου και ορισμένες επιτυχίες, όπως η αύξηση των φορολογικών εσόδων, έχει δημιουργηθεί μία εξαιρετικά αρνητική δυναμική.

 ΤΟΥ ΕΥΡΩΒΟΥΛΕΥΤΗ ΤΗΣ ΝΔ ΓΙΩΡΓΟΥ ΚΥΡΤΣΟΥ

Γενική είναι η εντύπωση ότι η κυβέρνηση Τσίπρα αποτυγχάνει στην οικονομική πολιτική. Το ζήτημα αναδεικνύει η ηγεσία της ΝΔ, συζητείται ευρύτατα μεταξύ των πολιτών, οι οποίοι αξιολογούν ιδιαίτερα αρνητικά τις κυβερνητικές επιδόσεις, ενώ οι περισσότεροι έγκυροι αναλυτές καταλήγουν σε αρνητικά συμπεράσματα σε ό,τι αφορά την προοπτική της ελληνικής οικονομίας.

Η κυβέρνηση Τσίπρα έχει καλύψει μεγάλη απόσταση στα οικονομικά ζητήματα από τον Ιούλιο του 2015. Πραγματοποίησε στροφή 180 μοιρών στην οικονομική της πολιτική βάζοντας τέλος στην αντιπαράθεση με την Ευρωζώνη, υιοθέτησε ένα σημαντικό μέρος του προγράμματος της κυβέρνησης Σαμαρά σε ό,τι αφορά τις ιδιωτικοποιήσεις και κατάφερε, το τελευταίο τρίμηνο, να βάλει τέλος στη στασιμότητα ή και τη μείωση των φορολογικών εσόδων του Δημοσίου. Παρά τη βελτίωση του τρόπου σκέψης και των επιδόσεων της κυβέρνησης Τσίπρα σε σημαντικά οικονομικά ζητήματα, η σκιά της οικονομικής αποτυχίας πέφτει βαριά πάνω στο Μαξίμου.

Η διάσταση των προβλημάτων

Ένας από τους βασικούς λόγους της αποτυχίας της οικονομικής πολιτικής της κυβέρνησης είναι η διάσταση των προβλημάτων. Με το πέρασμα του χρόνου οι διαρθρωτικές αδυναμίες της ελληνικής οικονομίας μεγάλωσαν, ενώ μειώμα πίσω σε σχέση με τους Ευρωπαίους εταίρους και ανταγωνιστές. Η οικονομία σήμερα έχει μεγαλύτερη εξάρτηση από την κατανάλωση απ' ό,τι είχε στο ξεκίνημα της εφαρμογής του πρώτου προγράμματος-

μνημονίου, γιατί η πτώση στις επενδύσεις ξεπέρασε κατά πολύ την εντυπωσιακή πτώση στην κατανάλωση. Επίσης, ο σχηματισμός του ΑΕΠ (Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος) εξαρτάται σήμερα περισσότερο από το Δημόσιο, τον ευρύτερο δημόσιο τομέα της οικονομίας και τις παραφυάδες τους απ' ό,τι στο ξεκίνημα της κρίσης, γιατί, παρά τις προσπάθειες περιορισμού των δημοσίων δαπανών, η συρρίκνωση του ιδιωτικού τομέα αποδείχθηκε πολλαπλάσια.

Έχουμε σχηματίσει τη λαθεμένη εντύπωση ότι η ελληνική κρίση είναι μέρος της γενικότερης ευρωπαϊκής κρίσης. Στην πράξη, από τα πέντε προγράμματα «διάσωσης» οικονομιών και τραπεζών που εφαρμόστηκαν σε Ιρλανδία, Πορτογαλία, Ισπανία, Ελλάδα και Κύπρο, μόνο το ελληνικό απέτυχε. Χώρες με μεγάλα προβλήματα που μέχρι πριν από λίγα χρόνια ήταν σε κατώτερο οικονομικό επίπεδο από την Ελλάδα τώρα έχουν φύγει μπροστά ή καλύπτουν την απόσταση. Χαρακτηριστικό το παράδειγμα της Πολωνίας, η οποία αύξησε το ΑΕΠ της κατά 25% την ίδια περίοδο κατά την οποία μειώθηκε κατά 25% το ΑΕΠ της Ελλάδας.

Κόπωση εξαιτίας της διάρκειας

Ένας δεύτερος παράγοντας που εξηγεί τη διαφαινόμενη αποτυχία της κυβερνητικής πολιτικής είναι η κόπωση του ιδιωτικού τομέα της οικονομίας και των νοικοκυριών με την παράταση της μνημονιακής περιόδου. Όλες οι άλλες χώρες βγήκαν από το δικό τους μνημόνιο μέσα σε τρία χρόνια με βάση το αρχικό χρονοδιάγραμμα. Στην Ελλάδα μπήκαμε στο μνημόνιο το 2010 για να βγούμε το 2013 και στη συνέχεια επρόκειτο να βγούμε στα

Η κυβέρνηση Τσίπρα εξακολουθεί να μεγαλώνει τις διαστάσεις του κράτους.

Ο ανασχηματισμός, αφορμή για τη δημιουργία νέων υπουργείων και το βόλεμα περισσότερων στελεχών.

τέλη του 2014 - αρχές του 2015. Μετά την πολιτική παρέμβαση του ΣΥΡΙΖΑ, ο οποίος εμπόδισε την ολοκλήρωση του δεύτερου προγράμματος-μνημονίου γιατί υποτίθεται ότι θα έβαζε τέλος στη λιτότητα και στο μνημόνιο στη βάση της πολιτικής βούλησης, εγκλωβιστήκαμε σε ένα μνημόνιο που θα διαρκέσει τουλάχιστον μέχρι τον Αύγουστο του 2018, ενώ ήδη έχει αρχίσει η δημόσια συζήτηση για ενδεχόμενη αναγκαστική παράταση του μνημονίου ή και την εφαρμογή ενός τέταρτου μνημονίου.

Η εφαρμογή μιας περιοριστικής πολιτικής από το 2010 μέχρι το 2018, ενδεχομένως και το 2021, οδηγεί σε αδιέξοδο τις περισσότερες μικρομεσαίες και πολύ μικρές επιχειρήσεις και τα νοικοκυριά. Δεν υπάρχει ιστορικό προηγούμενο προγράμματος οικονομικής προσαρμογής με τόσο μεγάλη διάρκεια. Τα προγράμματα πρέπει να έχουν μια λογική θεραπείας-σοκ και να μην ξεπερνούν σε διάρκεια τα δύο έως τρία χρόνια, γιατί διαφορετικά η οικονομία και η κοινωνία οδηγούνται σε τέλμα.

Προκλητική ασυνέπεια - έλλειψη ιδιοκτησίας

Στην αποτυχία της οικονομικής πολιτικής της κυβέρνησης συμβάλλουν η προκλητική πολιτική ασυνέπεια και η έλλειψη της λεγόμενης ιδιοκτησίας του προγράμματος. Ο ΣΥΡΙΖΑ άλλα περιέγραψε στον ελληνικό λαό πριν από τις εκλογές του Ιανουαρίου του 2015 και του Σεπτεμβρίου του 2015 και εντελώς διαφορετικά κάνει ως κυβέρνηση. Το αποτέλεσμα είναι να αισθάνονται οι περισσότεροι πολίτες προδομένοι από την εξουσία και να οδηγούνται στην απογοήτευση και τον κυνισμό. Την πολιτική ασυνέπεια της κυβέρνησης συμπληρώνει η έλλειψη της λεγόμενης ιδιοκτησίας του προγράμματος. Στις Βρυξέλλες οι εκπρόσωποι της κυβέρνησης υπογράφουν τα πάντα και στην Αθήνα πολλά κυβερνητικά και κομματικά στελέχη διαφωνούν σχεδόν με όλα όσα έχουν υπογραφεί. Ενισχύεται η εντύπωση της διαρκούς πολιτικής κοροϊδίας και υπονομεύεται η προσπάθεια δημιουργίας κλίματος εμπιστοσύνης, το οποίο είναι αναγκαίο για την ανάκαμψη της οικονομίας.

Brexit και γεωπολιτική

Μετά την ψήφο των Βρετανών υπέρ της εξόδου του Ηνωμένου Βασιλείου από την Ε.Ε. στο δημοψήφισμα της 23ης Ιουνίου του 2016, άλλαξε το κλίμα στο εσωτερικό της Ε.Ε. Η επικράτηση του Brexit λειτούργησε σαν καταλύτης στην ενίσχυση των δεξιών ευρωσκεπτικιστών και των ακροδεξιών αντιευρωπαϊκών σε μια σειρά χώρες της Ε.Ε., ενώ προκλήθηκε θεσμική και πολιτική κρίση στις Βρυξέλλες. Θα πρέπει να περιμένουμε το αποτέλεσμα κρίσιμων εκλογικών αναμετρήσεων και δημοψηφισμάτων -θα ξεκινήσουμε τον Δεκέμβριο του 2016 με τις προεδρικές εκλογές στην Αυστρία και το δημοψήφισμα στην Ιταλία, για να τελειώσουμε με τις βουλευτικές εκλογές στη Γερμανία τον Σεπτέμβριο του 2017- για να δούμε ποιο ακριβώς είναι το νέο πολιτικό τοπίο και αν υπάρχει η δυνατότητα κοινής αντιμετώπισης των μεγάλων εκκρεμοτήτων, μεταξύ των οποίων και η ελληνική κρίση.

Εν τω μεταξύ, παρατηρούνται σημαντικές γεωπολιτικές αναταράξεις οι οποίες δυσκολεύουν τη διαχείριση της ελληνικής

κρίσις, γιατί η δυνατότητα αντίδρασης του πολιτικού, διοικητικού συστήματος της χώρας μας στις εξελίξεις είναι εξαιρετικά περιορισμένη.

Το 2015 και το 2016 υποβαθμίστηκε δραματικά η διεθνής θέση της χώρας. Μετατράπηκε στη μοναδική μνημονιακή χώρα της Ευρωζώνης, εφόσον η Κύπρος βγήκε από το δικό της μνημόνιο τον Μάρτιο του 2016. Σαν να μην έφτανε αυτό, η Ελλάδα εξελίχθηκε σε χώρα εγκλωβισμού προσφύγων και μεταναστών, με ό,τι αυτό συνεπάγεται. Η κυβέρνηση Τσίπρα επέτρεψε την ανεξέλεγκτη αύξηση των προσφυγικών-μεταναστευτικών ροών και οι Ευρωπαίοι εταίροι αντέδρασαν κλείνοντας τον λεγόμενο βαλκανικό διάδρομο και προχωρώντας στην αναβάθμιση της ευρωτουρκικής συνεργασίας. Η επιδείνωση της διεθνούς θέσης της χώρας περιορίζει τις διαπραγματευτικές της δυνατότητες και δημιουργεί πρόσθετες οικονομικές δυσλειτουργίες, από την αύξηση των δημοσίων δαπανών μέχρι την υποβάθμιση του τουριστικού προϊόντος.

Περισσότερο κράτος

Η κυβέρνηση Τσίπρα αυξάνει συνεχώς τις διαστάσεις του κράτους και το κόστος χρηματοδότησής του. Ματαίωσε τις ελάχιστες απολύσεις δημοσίων υπαλλήλων που πραγματοποίησε η κυβέρνηση Σαμαρά, προωθεί προσλήψεις με βάση αποφάσεις του παρελθόντος η εφαρμογή των οποίων είχε παγώσει, αυξάνει τις μισθολογικές δαπάνες του Δημοσίου και δημιουργεί τις προϋποθέσεις για παραπέρα χαλάρωση της επαγγελματικής προσπάθειας σε τομείς μεγάλης σημασίας, όπως η δημόσια εκπαίδευση. Μέχρι και ο κυβερνητικός ανασχηματισμός, ο οποίος στηρίζεται στην αύξηση του αριθμού των υπουργείων για να βολεψτούν διάφοροι και να επιτευχθεί η αναγκαία συνεργασία στη βάση της νομής της εξουσίας, στέλνει το λάθος μήνυμα για την οικονομία και την προοπτική της.

Πολιτική πόλωση

Στην προσπάθειά της να περιορίσει τις δημοσκοπικές και πολιτικές της απώλειες, η κυβέρνηση άνοιξε νέα μέτωπα στον χώρο των ΜΜΕ και της Δικαιοσύνης και επένδυσε στη στρατηγική της πόλωσης. Εκεί που έπρεπε να ρίξει τους τόνους για να εξασφαλίσει την υποστήριξη ή τουλάχιστον την ανοχή των κομμάτων της αντιπολίτευσης, δημιούργησε συνθήκες ακραίας πόλωσης. Με τον τρόπο αυτό γίνεται εξαιρετικά δύσκολη η κοινή αντιμετώπιση των μεγάλων προβλημάτων, ενώ δεν αναγνωρίζεται η όποια πρόοδος της κυβέρνησης σε ζητήματα οικονομικής στρατηγικής.

Το απίθανο σίριαλ με την αδειοδότηση των ιδιωτικών καναλιών περιορίζει ακόμη περισσότερο την αξιοπιστία της κυβέρνησης και του Δημοσίου έναντι πιθανών επενδυτών, ενώ το πολιτικό-κομματικό ξεχαρβάλωμα της Δικαιοσύνης λαμβάνεται σοβαρά υπ' όψιν απ' όσους θεωρούν ότι η δικαστική εξουσία πρέπει να λειτουργεί γρήγορα και αποτελεσματικά, για να διευκολυνθούν οι επενδύσεις και η οικονομική ανάπτυξη.

Ένα κουβάρι τα προβλήματα

Η προσπάθεια βελτίωσης της οικονομικής κατάστασης εμποδίζεται και από τη διασύνδεση των προβλημάτων, τα οποία έχουν μετατραπεί σε ένα κουβάρι. Η Ελλάδα πάσχει από ένα τεράστιο επενδυτικό έλλειμμα, το οποίο ξεπερνάει τα 100 δισ. ευρώ για την επόμενη πενταετία. Είναι πρακτικά αδύνατο να αντιμετωπιστεί όσο συνεχίζεται η υπερφορολόγηση των ακινήτων και των μικρομεσαίων επιχειρήσεων, δεν δίνεται δεύτερη ευκαιρία σε αυτούς που οδηγήθηκαν στην επαγγελματική αποτυχία λόγω της κρίσης και δεν ρυθμίζεται το υπέρογκο χρέος των ιδιωτών απέναντι στις τράπεζες, τα ασφαλιστικά ταμεία και το Δημόσιο. Η επενδυτική επανεκκίνηση δυσχεραίνεται και από την κρίση που έχει ξεσπάσει στο τραπεζικό σύστημα, όπου τα «κόκκινα» δάνεια έχουν φτάσει στο 45% του συνόλου και βρίσκεται σε εξέλιξη μια ανελέητη μάχη μεταξύ διαφόρων μετόχων και στελεχών για το ποιος τελικά θα αποκτήσει τον έλεγχο των τραπεζών. Προσθέστε στα παραπάνω το ασφαλιστικό έλλειμμα, το οποίο πηγαινεί από το ένα ρεκόρ στο άλλο και στέκεται εμπόδιο στη

Η μεγάλης διάρκειας κρίση αθλοίωσε τα χαρακτηριστικά της ελληνικής κοινωνίας, κάνοντας ακόμη πιο δύσκολη την αντιμετώπισή της.

Η δημοσκοπική κατάρρευση της κυβέρνησης και του ΣΥΡΙΖΑ μεγαλώνει τον φόβο του πολιτικού κόστους.

συνεννόηση με τους Ευρωπαίους εταίρους και το ΔΝΤ σε ό,τι αφορά τον προσδιορισμό των όρων της μελλοντικής αναδιάρθρωσης του δημόσιου χρέους, και έχετε μια πρώτη εικόνα από το κουβάρι των αντιθέσεων και των προβλημάτων που στέκονται εμπόδιο στη βελτίωση της οικονομικής κατάστασης και της προοπτικής. Οι εξαγωγές υποχωρούν το 2015 και το 2016, η μεταποίηση έχει περιέλθει σε εξαιρετικά δύσκολη θέση, το τουριστικό συνάλλαγμα υποχωρεί το 2016 με ένα εντυπωσιακό 7%. Η πραγματική οικονομία μάς στέλνει μηνύματα εσωστρέφειας και αδυναμίας εξόδου από την κρίση.

Κοινωνία χωρίς δυναμισμό

Μετά από τόσα χρόνια κρίσης έχουν αλλοιωθεί τα χαρακτηριστικά της ελληνικής κοινωνίας, εξέλιξη που επηρεάζει αρνητικά τις οικονομικές επιδόσεις. Εκατοντάδες χιλιάδες καλά εκπαιδευμένοι και δυναμικοί νέοι έφυγαν στο εξωτερικό σε αναζήτηση καλύτερης τύχης. Το ποσοστό ανεργίας παραμένει σε εξαιρετικά υψηλά επίπεδα, ενώ η μικρή μείωσή του οφείλεται κυρίως σε διορισμούς στο Δημόσιο και επιδοτούμενα προγράμματα προσωρινής απασχόλησης. Από τις νέες θέσεις εργασίας, περισσότερες από τις μισές είναι θέσεις μερικώς απασχόλησης. Ένας μεγάλος αριθμός απογοητευμένων εργαζομένων και ανέργων προσπαθεί με κάθε τρόπο να βγει στη σύνταξη. Έχουμε φτάσει στο σημείο να έχουμε 2,6 εκατ. συνταξιούχους και μόλις 3,6 εκατ. εργαζόμενους. Από τον Ιανουάριο του 2017, οπότε σκληραίνει κι άλλο η φορολογική και ασφαλιστική πολιτική, αναμένεται νέα αύξηση της λεγόμενης μαύρης οικονομίας.

Το βασικό ερώτημα είναι αν μια κοινωνία με τα χαρακτηριστικά που αναφέραμε μπορεί να αντιμετωπίσει με επιτυχία τα εξαιρετικά σύνθετα οικονομικά προβλήματα.

Διαφθορά και διαπλοκή

Η κυβέρνηση καταδικάζει με μεγάλη ευκολία τη διαφθορά και τη διαπλοκή του παρελθόντος και υποκύπτει με ακόμη μεγαλύτερη ευκολία στους πειρασμούς της. Η μάχη που δόθηκε στο θέμα των αδειών των ιδιωτικών τηλεοπτικών σταθμών ανέδειξε τη διαπλεκόμενη νοοτροπία και μεθοδολογία του Μαξίμου. Η διαφθορά και η διαπλοκή αναπτύσσονται σε εντυπωσιακό βαθμό, όπως σε όλες τις περιόδους μεγάλων οικονομικών δυσκολιών.

Οι εθνικοί εργολάβοι εξακολουθούν να παίρνουν εντυπωσιακά «πακέτα» πολλών εκατοντάδων εκατομμυρίων ευρώ από τον κ. Τσίπρα και τον κ. Σπίρτζη στο όνομα της επιτάχυνσης των εργασιών που καθυστερούν σε έργα στις εθνικές οδούς τα οποία θα έπρεπε να είναι αυτοχρηματοδοτούμενα, στο πλαίσιο της συμφωνίας παραχώρησης της εκμετάλλευσής τους σε ιδιωτικές εταιρείες. Στον τομέα της ενέργειας η χρεοκοπημένη ΔΕΗ κάνει απίθανες εκπτώσεις, της τάξης του 45%, σε συγκεκριμένη

ενεργοβόρα βιομηχανία, ενώ ετοιμάζει μεγάλη επένδυση στον λιθάνθρακα με κινεζικά κεφάλαια, ώστε να αξιοποιηθούν κοιτάσματα που έχουν περιέλθει στην ιδιοκτησία των γνωστών εργολάβων, οι οποίοι βέβαια θα αναλάβουν και σημαντικό τμήμα των κατασκευαστικών έργων. Η εξόφληση των ληξιπρόθεσμων οφειλών του Δημοσίου είναι μια άλλη πονεμένη ιστορία δημιουργίας πολιτικού χρήματος εκατοντάδων εκατομμυρίων ευρώ στη βάση του ποιος και πότε θα πάρει τα λεφτά του. Οι αντιρρήσεις κυβερνητικών στελεχών στις ιδιωτικοποιήσεις μετατρέπονται σε «δώρα» στους ξένους επενδυτές με τη μορφή της καταβολής εξευτελιστικού τιμήματος, όπως στην περίπτωση της ΤΡΑΙΝΟΣΕ, ή της χορήγησης εγγυήσεων από το Δημόσιο στη βάση των οποίων θα μπορούσαν, σε ένα ακραίο σενάριο, να βγάλουν πολλά λεφτά χωρίς να κάνουν το έργο.

Σε άλλες εποχές τέτοιου είδους διαχειριστικές πρωτοβουλίες θα συνοδεύονταν από σκληρές καταγγελίες και θα ήταν αντικείμενο πολιτικής αντιπαράθεσης και δημοσιογραφικής έρευνας. Έχουμε φτάσει όμως σε ένα τέτοιο επίπεδο κυνισμού, εφόσον η δημόσια περιουσία έχει εκχωρηθεί για έναν αιώνα και για τις σημαντικότερες θέσεις αναζητούνται στελέχη από χώρες του εξωτερικού ή που δεν είχαν καμία σχέση με την ελληνική οικονομία στα τελευταία δέκα χρόνια, ώστε περίπου όλα θεωρούνται αυτονόητα.

Μια βαθιά προβληματική στη σύνθεσή της κοινωνία παρακολουθεί ανήμπορη να αντιδράσει στη νομή της εξουσίας σε όλα τα επίπεδα, με αποτέλεσμα να κλείνεται ακόμη περισσότερο στον εαυτό της αντί τα μέλη της να παίρνουν δημιουργικές πρωτοβουλίες.

Ο φόβος του πολιτικού κόστους

Η κυβέρνηση βρίσκεται αντιμέτωπη με τον κίνδυνο δημοσκοπικής και πολιτικής κατάρρευσης. Όλες οι δημοσκοπήσεις των δύο τελευταίων μηνών καταγράφουν εντυπωσιακό προβάδισμα της ΝΔ, καθίζηση των δυνάμεων του ΣΥΡΙΖΑ και ένα εντυπωσιακό προσωπικό πλεονέκτημα του κ. Μητσοτάκη έναντι του κ. Τσίπρα.

Μέχρι το καλοκαίρι οι απογοητευμένοι ψηφοφόροι του ΣΥΡΙΖΑ κρατούσαν αποστάσεις ασφαλείας, διευκρινίζοντας ότι διατηρούσαν την επιλογή επιστροφής σε αυτόν. Τους τελευταίους δύο μήνες αυτοί που δηλώνουν ότι φεύγουν από τον ΣΥΡΙΖΑ υπογραμμίζουν ότι δεν υπάρχει πιθανότητα να τον υποστηρίξουν στο μέλλον.

Η δημοσκοπική πτώση του ΣΥΡΙΖΑ και προσωπικά του κ. Τσίπρα μεγαλώνει τον φόβο του πολιτικού κόστους και κάνει ακόμη πιο δύσκολη την αντιμετώπιση των εκκρεμών προβλημάτων από τα αρμόδια κυβερνητικά στελέχη. Η επιστροφή του ασφαλιστικού στο προσκήνιο φαίνεται να ενισχύει τους δισταγμούς της κυβερνητικής ηγεσίας και να την οδηγεί σε φραστικές υπερβολές σε βάρος των Ευρωπαίων εταίρων και των πιστωτών. Ο πρωθυπουργός κ. Τσίπρας έχει φτάσει στο σημείο να καταγγέλλει για αουτέπεια τους Ευρωπαίους εταίρους και τους πιστωτές – από την κατανόηση και την καλή διάθεση των οποίων εξαρτάται –, υποστηρίζοντας ότι η κυβέρνησή του έχει εκπληρώσει όλες τις υποχρεώσεις που έχει αναλάβει. Η εύκολη απάντηση της άλλης πλευράς είναι η ανάδειξη του ασφαλιστικού-συνταξιοδοτικού προβλήματος, εφόσον συνεχίζεται η διεύρυνση του ασφαλιστικού ελλείμματος και η εξυγίανση του ασφαλιστικού-συνταξιοδοτικού αποτελεί βασική προϋπόθεση για την έναρξη των συζητήσεων για τη μελλοντική αναδιάρθρωση του δημόσιου χρέους, μετά την ολοκλήρωση του τρίτου προγράμματος-μνημονίου.

Κατά την άποψή μου, δεν είναι δύσκολο να διαπιστώσει κανείς την αποτυχία της οικονομικής πολιτικής της κυβέρνησης, η οποία υπάρχει κίνδυνος να πάρει μεγαλύτερες διαστάσεις στο άμεσο μέλλον. Πρέπει όμως να προσδιορίσουμε με ακρίβεια τα αίτια αυτής της αποτυχίας, για να δούμε ποια από αυτά μπορούν να αντιμετωπιστούν με πολιτικές κινήσεις και διορθωτικές παρεμβάσεις και ποια οφείλονται στη διεθνή συγκυρία ή σε ιδιαίτερα οικονομικά και κοινωνικά προβλήματα για τα οποία χρειάζεται διαφορετική προσέγγιση σε βάθος χρόνου.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΣΠΑΝΟΥ

@AggelikiSays

Το συμπέρασμα βγάζει ένας τηλεθεατής που παρακολουθεί το σίριαλ για τη (μη) συγκρότηση του ΕΣΡ; Μάλλον ότι το πολιτικό σύστημα δεν θέλει και δεν μπορεί να επιβάλει κανόνες διαφάνειας, ισονομίας και ισοπολιτείας στο τηλεοπτικό τοπίο. Ο πρόεδρος της Βουλής δίνει διαβεβαιώσεις στα κόμματα, τις οποίες μετά ανατρέπει ο υπουργός Επικρατείας Ν. Παππάς για να επιστρέψει λίγες ώρες αργότερα στις θέσεις Βούτοπ, ενώ η ΝΔ δεν πείθει ότι πραγματικά θέλει να λυθεί ο κόμπος και ότι είναι απολύτως ειλικρινή τα επιχειρήματα στα οποία στηρίζει την άρνησή της να συνεννοηθεί με την κυβέρνηση. Η Δημοκρατική Συμπράταξη συμπλέει με ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, παρόλο που οι δημόσιες τοποθετήσεις του Ευ. Βενιζέλου είναι σε κλίμα πλήρους εναντίωσης, ενώ το Ποτάμι ακολουθεί με επιφυλάξεις και έντονη αμφιθυμία.

Τη Δευτέρα θα γίνει μια ακόμη συνεδρίαση της Διάσκεψης των Προέδρων στη Βουλή, με το αδιέξοδο να είναι σχεδόν προεξοφλημένο, αφού η μάχη δίνεται περισσότερο για τις εντυπώσεις παρά για την ουσία.

Την Πέμπτη το βράδυ υπερψηφίστηκαν τρεις τροπολογίες με τις οποίες μεταφέρονται στο ΕΣΡ οι αρμοδιότητες Παππά για τις τηλεοπτικές άδειες, όπως υπαγορεύει η απόφαση του ΣτΕ, που είναι γνωστή μόνο από διαρροές, καθώς δεν έχει ακόμη καθαρογραφεί.

Το πιθανότερο είναι ότι το ακροατήριο έχει κουραστεί και δεν παρακολουθεί με προσοχή το συγκεκριμένο θέμα, η διαχείριση του οποίου όμως είναι πολύ ενδεικτική του ευτελισμού της πολιτικής, που έχει υποκατασταθεί από τακτικισμούς και συνθηματολογία.

Τι χώρα είναι αυτή;

Την Τετάρτη ήταν κλειστά τα σχολεία γιατί οι εκπαιδευτικοί είχαν εκλογές για την ανάδειξη των συνδικαλιστικών εκπροσώπων τους. Γιατί δεν ψηφίζουν σε ώρα εκτός λειτουργίας του σχολείου; Για τον ίδιο λόγο που, όπως όλοι θυμόμαστε γιατί δεν ξεχνιούνται αυτά, δεν κυκλοφορούν μέσα μαζικής μεταφοράς όταν οι εργαζόμενοι έχουν γενική συνέλευση.

Η καθημερινότητά μας σημαδεύεται από διάφορα ακατάληπτα. Πώς να καταλάβει κανείς γιατί αφήθηκε τόσες μέρες στην τύχη της η κατάληψη από ακροδεξιούς, ανάμεσά τους κάποιος με στρατιωτικές στολές, του χώρου στον Βοτανικό όπου πρόκειται (χρόνια τώρα...) να δημιουργηθεί μουσουλμανικό τέμενος;

Βέβαια, η ανέγερση τζαμιού είναι αντίθετη στις βουλές της Εκκλησίας, αφού ο θεωρούμενος ως μετριοπαθής Αρχιεπίσκοπος Ιερώνυμος βλέπει κίνδυνο αφελληνισμού και αποχριστιανοποίησης της χώρας, ενώ φοβάται τις συγκρούσεις μεταξύ ομάδων μεταναστών με θρησκευτικές έριδες. Εξομολογήθηκε τις ανησυχίες του σε συνέντευξή του στον ΣΚΑΪ χαρακτηρίζοντας «προβληματικό» τον υπουργό Παιδείας Ν. Φίλη και αποκαλύπτοντας ότι ο Π. Καμμένος του είπε πως, αν του το ζητούσε, θα έριχνε την κυβέρνηση – κάνοντας, προφανώς, τον σταυρό του πριν και μετά.

Έχουμε μια πολιτευόμενη Εκκλησία (φυσικά κάλυψε τις ακρότητες Αμβρόσιου ο Ιερώνυμος), η οποία αποκτά όλο και μεγαλύτερη επιρροή στα δημόσια πράγματα, χωρίς κανείς από τους πρωταγωνιστές στο πολιτικό παιχνίδι να ενοχλείται.

Αντίθετα, οι δικαστές χάνουν προνόμια, αν αναλογιστεί κανείς ότι θα τους επιστραφούν ψαλιδισμένα τα αναδρομικά τους, τα οποία, ως γνωστόν, επιδικάζουν μόνοι τους για τον εαυτό τους και τους προσφέρουν, διαχρονικά, οι κυβερνήσεις όταν σκουραίνουν τα πράγματα.

Η εικόνα συμπληρώνεται από τις ταυτόχρονες προκλήσεις της Τουρκίας και της Αλβανίας, με την Άγκυρα να εμπλουτίζει το εξοπλιστικό της πρόγραμμα και τα Τίρανα να ανακαλύπτουν ότι την Ακρόπολη «έσωσε ένας Αλβανός» (θεωρία Έντι Ράμα).

Πολυσυζητημένος ανασχηματισμός

Για τον πρωθυπουργό η αλλαγή του κυβερνητικού σχήματος είναι μια αναγκαστική επιλογή. Οι δημοσκοπήσεις είναι τόσο αρνητικές, που δεν του αφήνουν άλλο περιθώριο. Η Public Issue, η εταιρεία μετρήσεων με την οποία πρόσφατα διέκοψε τη συνεργασία της η «Αυγή», έδωσε προβάδισμα 24 μονάδων στη ΝΔ έναντι του ΣΥΡΙΖΑ, προκαλώντας σοκ στο κυβερνητικό κόμμα. Έχει προαναγγελθεί δομικός ανασχηματισμός από ώρα σε ώρα (δεν είχε γίνει όταν γραφόταν αυτό το κείμενο) με σκοπό τη γρήγορη ολοκλήρωση της δεύτερης αξιολόγησης, προκειμένου να ανοίξει ο δρόμος για κάποια απομείωση του χρέους και ένταξη στο πρόγραμμα ποσοτικής χαλάρωσης της ΕΚΤ.

Κεντρικό πρόσωπο είναι ο Ν. Παππάς, αλλά και ο ΥΠΕΚΑ Π. Σκουρλέτης, ο οποίος υπέγραψε απόφαση για να απορρίψει την αίτηση θεραπείας που είχε καταθέσει τον Σεπτέμβριο η θυγατρική της Eldorado «Ελληνικός Χρυσός» και αφορούσε την ο-

Στόχος του ανασχηματισμού είναι να γίνει επανεκκίνηση και να ολοκληρωθεί αυτή η φάση της διαπραγμάτευσης μέχρι το Eurogroup της 5ης Δεκεμβρίου, ώστε να εκταμιευθεί άμεσα δόση 6 δισ. και να αποκτήσουν επιχειρήματα οι φίλοι της χώρας στο εξωτερικό, που λιγοστεύουν και αποδυναμώνονται.

λοκλήρωση της αδειοδότησης της μεταλλουργικής μονάδας στον Μαντέμ Λάκκο. Έτσι, δημιουργήθηκε η εντύπωση προετοιμασίας πρωικής εξόδου, αφού άλλωστε το υπουργείο Ενέργειας αυτονομείται με πρόθεση να αλλάξει χέρια. Ο υπουργός Ενέργειας έστειλε μηνύματα και κατά της ιδιωτικοποίησης του 17% της ΔΕΗ – που αποτελεί ένα εκ των συμφωνηθέντων με τους θεσμούς –, ξεκαθαρίζοντας μάλιστα ότι η επιχείρηση θα πρέπει να παραμείνει σε δημόσιο έλεγχο. Άλλωστε ο Π. Σκουρλέτης κατά τη διάρκεια της επίσκεψής του σε εγκαταστάσεις της ΔΕΗ στη Δυτική Μακεδονία εξέφρασε για μία ακόμη φορά την αντίθεσή του στην πώληση του μεριδίου των μετοχών της επιχείρησης, η οποία πιέζεται ασφυκτικά από τη ραγδαία αύξηση των ανεξόφλητων λογαριασμών που στέλνει στις ουρές των διακανονισμών όλο και περισσότερους πολίτες.

Στόχος του ανασχηματισμού είναι να γίνει επανεκκίνηση και να ολοκληρωθεί αυτή η φάση της διαπραγμάτευσης μέχρι το Eurogroup της 5ης Δεκεμβρίου, ώστε να εκταμιευθεί άμεσα δόση 6 δισ. και να αποκτήσουν επιχειρήματα οι φίλοι της χώρας στο εξωτερικό, που λιγοστεύουν και αποδυναμώνονται όσο συνεχίζεται μια κατάσταση στασιμότητας και ασυναρτησίας στο εσωτερικό.

ΕΥΗΜΕΡΙΑ ΑΡΙΘΜΩΝ

Σε πείσμα της πραγματικότητας που βιώνει η κοινωνική πλειονότητα, ο διοικητής της Τράπεζας της Ελλάδος Γιάννης Στουρνάρας είναι αισιόδοξος. Μιλώντας στην Ευρωπαϊκή Σύνοδο ανέφερε ότι, παρά τις καθυστερήσεις και τις αστοχίες, η πρόοδος στη διόρθωση των λαθών του παρελθόντος υπήρξε εντυπωσιακή. Έτσι, έκρινε, η σταδιακή οικονομική ανάκαμψη αντανακλάται ήδη σε μια σειρά από βασικούς δείκτες οικονομικής δραστηριότητας, όπως η βιομηχανική παραγωγή, οι λιανικές πωλήσεις, οι ροές μισθωτής απασχόλησης στον ιδιωτικό τομέα και οι πραγματικές εξαγωγές αγαθών. Σύμφωνα με τις τρέχουσες προβλέψεις της Τράπεζας της Ελλάδος, θα υπάρξει ανάκαμψη από το δεύτερο εξάμηνο του 2016 και θα συνεχιστεί το 2017 και το 2018. Ειδικότερα, το ΑΕΠ προβλέπεται να μειωθεί ελαφρώς κατά 0,3% το 2016, αλλά να αυξηθεί στη συνέχεια κατά 2,5% και 3% το 2017 και το 2018 αντίστοιχα.

Τις εκτιμήσεις αυτές συμμερίζονται στο υπουργείο Οικονομικών, όπου αντιμετωπίζουν την υπέρβαση των στόχων για τα έσοδα του Οκτωβρίου ως δυνατό χαρτί έναντι των πιστωτών.

Μέχρι το τέλος του έτους η παράταση του Προγράμματος Ευνοϊκής Ρύθμισης Οφειλών από την ΕΥΔΑΠ

Ανταποκρινόμενη πάντα στις ανάγκες της κοινωνίας και των πολιτών η ΕΥΔΑΠ παρατείνει μέχρι και τις 30 Δεκεμβρίου το Πρόγραμμα Ευνοϊκής Ρύθμισης Οφειλών, προσφέροντας τη δυνατότητα στους ενδιαφερόμενους να ανταποκριθούν καλύτερα στις υποχρεώσεις του οικογενειακού προϋπολογισμού τους. Παράλληλα, πιστή στο κοινωνικό της ρόλο, η Εταιρεία εφαρμόζει και το Κοινωνικό Τιμολόγιο για την ανακούφιση των ευάλωτων κοινωνικών ομάδων που πλήττονται άμεσα από την οικονομική κρίση.

Η Εταιρεία στοχεύει μέσα από το πρόγραμμα να ικανοποιήσει τις ανάγκες των πολιτών, όπως έχουν διαμορφωθεί μέσα από τη νέα οικονομική πραγματικότητα, διασφαλίζοντας κατ' αυτό τον τρόπο, τα εκέγγυα για ευημερία και ανάπτυξη στο σύνολο της κοινωνίας.

Ενθαρρυντικό είναι ότι η προσπάθεια αυτή έχει μέχρι στιγμής τύχει μεγάλης ανταπόκρισης και αποδοχής από τους συμπολίτες μας, γεγονός που επιβεβαιώνεται και από τα νούμερα:

- Σχεδόν 6.000 νοικοκυριά εντάχθηκαν στο Κοινωνικό Τιμολόγιο της ΕΥΔΑΠ, που προβλέπει τουλάχιστον 6 κ.μ. νερό δωρεάν ανά τρίμηνο σε κάθε νοικοκυριό με δύο μέλη και αύξηση των δωρεάν κυβικών από τρία μέλη και άνω.
- Περισσότερα από 33.000 νοικοκυριά διακανόνισαν τις οφειλές

τους, επωφελούμενοι των ρυθμίσεων του Προγράμματος Ευνοϊκής Ρύθμισης Οφειλών.

- Η διαγραφή προσαυξήσεων λόγω ένταξης στις ρυθμίσεις του Προγράμματος άγγιξε το ποσό των 3,4 εκ. €.
- Από τις συνολικές οφειλές που έχουν διακανονιστεί και φτάνουν στα 30 εκ. €, το ήμισυ αφορά σε οφειλές από ευπαθείς κοινωνικά ομάδες.

Το Πρόγραμμα αφορά σε όλους τους πελάτες της ΕΥΔΑΠ με οφειλές άνω των 60 ευρώ. Ορίζεται ότι η ελάχιστη δόση δεν μπορεί να είναι μικρότερη των 20 ευρώ, ενώ ο αριθμός των δόσεων καθορίζεται κατά περίπτωση με ανώτατο όριο τις 36 δόσεις.

Υπενθυμίζεται επίσης, ότι υπάρχει η δυνατότητα απαλλαγής από προσαυξήσεις, τόκους και πρόστιμα για όσους καταβάλλουν εφάπαξ το οφειλόμενο ποσό, για όσους υπάγονται στον Νόμο 4320/2015 και προχωρήσουν σε ρύθμιση των οφειλών τους έως και 36 άτοκες δόσεις και για τους δικαιούχους του Κοινωνικού Οικιακού Τιμολογίου της ΔΕΔΔΗΕ που ρυθμίζουν τις οφειλές τους προς την ΕΥΔΑΠ έως 12 άτοκες δόσεις. Επίσης, οι καταναλωτές που θα προχωρήσουν σε ρύθμιση των οφειλών μέχρι 6 άτοκες δόσεις, θα απαλλάσσονται από το 50% του συνόλου των μη βεβαιωμένων προσαυξήσεων, τόκων και προστίμων.

Η εφαρμογή του Κοινωνικού Τιμολογίου και του Προγράμματος Ευνοϊκής Ρύθμισης Οφειλών, αποτελεί μια ενέργεια μείζονος κοινωνικής σημασίας που προστίθεται στις δράσεις και πρωτοβουλίες που υλοποιεί συστηματικά η ΕΥΔΑΠ, αναδεικνύοντας την κοινωνική υπευθυνότητα και αλληλεγγύη ως αναπόσπαστο στοιχείο του στρατηγικού της σχεδιασμού.

Μέσα από την εν λόγω διαδικασία, οι πολίτες αντιλαμβάνονται ότι δεν χρειάζεται να αντιμετωπίσουν μόνοι τους τις δυσκολίες. Η ΕΥΔΑΠ είναι πρόθυμη να σταθεί αρωγός των προσπαθειών τους να αντεπεξέλθουν στην ανθρωπιστική κρίση και να απαλλαχθούν από τα βάρη των οφειλών τους.

**Νεκτάριος Σαντορινιός, Βουλευτής
Δωδεκανήσου του ΣΥΡΙΖΑ**

«Θα συνεχίσουμε την πολιτική μας για δημοκρατία και ισονομία στα ΜΜΕ»

ΣΤΟΝ ΔΗΜΗΤΡΗ ΧΡΥΣΙΚΟΠΟΥΛΟ

Την εκτίμηση ότι την ερχόμενη Δευτέρα θα βρεθεί κοινή πρόταση για τη συγκρότηση του ΕΣΡ εκφράζει ο βουλευτής Δωδεκανήσου του ΣΥΡΙΖΑ Νεκτάριος Σαντορινιός, προσθέτοντας ότι η κυβέρνηση συνεχίζει κανονικά την εφαρμογή του νόμου για τα ΜΜΕ.

Ακόμα μια συνεδρία των προέδρων της Βουλής, ακόμα ένα αδιέξοδο για τη συγκρότηση του ΕΣΡ. Γιατί, κατά την άποψή σας, συμβαίνει αυτό;

Είναι σαφές ότι η στάση της ΝΔ ήταν κομβική ως προς την καθυστέρηση αλλά και το θεσμικό κόλλημα που παρουσιάστηκε. Έχει γίνει μια ξεκάθαρη, θεωρώ, ότι η αξιωματική αντιπολίτευση δεν συναίνεσε στη συγκρότηση του ΕΣΡ γιατί δεν ήθελε να ρυθμιστεί το ραδιοτηλεοπτικό τοπίο και γιατί υπερασπίστηκε συμφέροντα που για χρόνια λυμαίνονται τον χώρο των ΜΜΕ, συμφέροντα διαπλεκόμενα και επιζήμια για το δημόσιο συμφέρον.

Η θητεία της πλειονότητας των μελών του ΕΣΡ είχε λήξει και αυτή η μη νόμιμη σύνθεσή του προκαλούσε πολλά προβλήματα στην άσκηση ελέγχου στα media και τελικά δεν εξυπηρετούσε τη δημοκρατία. Η άρνηση της ΝΔ για συναίνεση στο ΕΣΡ, μια θεσμική, κατά τη γνώμη μου, εκτροπή, αλλά και ο εκβιασμός που προσπάθησε να κάνει ώστε να πάρουμε πίσω τον νόμο, ανάγκασε την κυβέρνηση να φέρει την τροπολογία με το άρθρο 2Α, ώστε να προχωρήσει ο πρώτος στην ιστορία της χώρας αδιάβλητος διαγωνισμός για τις τηλεοπτικές άδειες.

Αυτή τη στιγμή, μετά τα όσα έχουν γίνει, πιστεύω ότι είμαστε πολύ κοντά σε μια κοινή πρόταση. Πιστεύω ότι η ΝΔ θα επιτελέσει τον θεσμικό της ρόλο και θα συνειστέουν οι πιο ακραίες φωνές της παράταξης από αυτές που καταλαβαίνουν το πλήγμα που έχει υποστεί με την αποκλίνουσα από τη συνταγματική τάξη στάση της.

Πώς σας φάνηκε η πρόταση της κυβέρνησης για πρόεδρο του ΕΣΡ τον κ. Πολύδωρα;

Θεωρώντας ότι ο καθένας έχει την πορεία του και έχει δώσει το στίγμα του, δεν θα ήθελα να σχολιάσω το πρόσωπο. Η πρόταση από μέρους μας δεν ήρθε για να τιμήσει ούτε για να υποτιμήσει την πολιτική διαδρομή του κ. Πολύδωρα. Ήρθε ως μια προσπάθεια να επιτευχθεί ευρεία πολιτική συναίνεση στο θέμα της συγκρότησης του ΕΣΡ. Και, υπό αυτή την έννοια, νομίζω ότι έτσι θα μπορούσε να λειτουργήσει.

Αναρωτιέμαι όμως γιατί η ΝΔ αντέδρασε τόσο έντονα στο άκουσμα και μόνο του ονόματος. Δεν ήταν ο Βύρων Πολύδωρας υπουργός των κυβερνήσεών της; Δεν ήταν πρώτης γραμμής στέλεχος και επί δεκαετίες και μέλος του συγκεκριμένου αυτού κόμματος; Μάλλον υπάρχουν πολλά υπόγεια και αντικρουόμενα ρεύματα στο Μοσχάτο.

Από δω και πέρα, τι μέλλει γενέσθαι με το τηλεοπτικό τοπίο της χώρας, μετά και την απόφαση του ΣτΕ για τον λεγόμενο «νόμο Παππά»;

Η κυβέρνηση συνεχίζει κανονικά την εφαρμογή του νόμου 4339, που ψηφίστηκε τον Οκτώβριο του 2015 και που στόχο έχει τη διασφάλιση των θέσεων εργασίας στα ΜΜΕ, τη διασφάλιση του δημοσίου συμφέ-

ροντος, τη ρύθμιση μια για πάντα της ανομίας και τον τερματισμό των ανίερων σχέσεων τραπεζών - πολιτικών προσώπων - μιντιαρχών μέσω των προβλέψεων για βιωσιμότητα των μέσων. Μετά τις τροπολογίες που πέρασαν την Πέμπτη αναστάθηκε το επίμαχο άρθρο 2Α της τροπολογίας που ψηφίστηκε τον Φεβρουάριο του 2016 και το οποίο έκρινε ως αντισυνταγματικό το ΣτΕ. Άρθρο βέβαια που, ούτως ή άλλως, δεν είχε πλέον ισχύ, αφού έδινε τις αρμοδιότητες του ΕΣΡ στη Γ.Γ. Επικοινωνίας για μία μόνο φορά, ώστε να λάβει χώρα ο πρώτος διαγωνισμός, κάτι το οποίο συντελέστηκε. Οι αρμοδιότητες, λοιπόν, επανέρχονται στο ΕΣΡ και αυτό -με τη νέα σύνθεσή του- είναι πια υπεύθυνο για την εφαρμογή του νόμου Παππά, που είναι ο ψηφισμένος από τη Βουλή νόμος και που θέτει τους κανόνες για τη λειτουργία του ραδιοτηλεοπτικού τοπίου. Από δω και πέρα θα συνεχίσουμε την άσκηση της πολιτικής μας με την ίδια αποφασιστικότητα για εδραίωση κανόνων δημοκρατίας και ισονομίας στα ΜΜΕ. Για μας, είναι θετικό το ότι θα έχουμε την ανεξάρτητη αρχή του ΕΣΡ στο πλευρό μας, ώστε από κοινού να πραγματοποιήσουμε την υπεράσπιση του δημοσίου συμφέροντος και να βάλουμε τέλος στα χρόνια που οι μιντιαρχές αλώνιζαν, ο ελληνικός λαός πλήρωνε και ο δικομματισμός έβαζε πλάτη.

Την ίδια στιγμή οι δανειστές της χώρας επιστρέφουν με σκληρές απαιτήσεις, ιδίως για τα εργασιακά. Ποια θεωρείτε ότι θα πρέπει να είναι η στάση της κυβέρνησης;

Προσωπικά, πιστεύω ότι η διαπραγμάτευση για τα εργασιακά θα έχει θετικό αποτέλεσμα. Το πόρισμα της Επιτροπής των Σοφών -επιτροπή που οι ίδιοι οι θεσμοί ζήτησαν να γνωμοδοτήσει- ταυτίζεται με τις θέσεις της ελληνικής κυβέρνησης, γεγονός που αποτελεί πλεονέκτημα κατά τη διαπραγμάτευση. Ομαδικές απολύσεις, κατώτατος μισθός, συνδικαλιστικός νόμος, συλλογικές διαπραγματεύσεις, θα συζητηθούν υπό το πρίσμα του ευρωπαϊκού κεκτημένου, το οποίο δεν δεχόμαστε να μη γίνει σεβαστό στην Ελλάδα. Κόκκινη γραμμή μας είναι η υπεράσπιση του κόσμου της εργασίας και η επιστροφή της Ελλάδας στον πολιτισμό της προστασίας των εργασιακών δικαιωμάτων.

Ως εισηγητής του προϋπολογισμού του 2017, θα γνωρίζετε ότι το Γραφείο Προϋπολογισμού της Βουλής έχει χαρακτηρίσει το προσχέδιο του προϋπολογισμού του 2017 «βραχυπρόθεσμα έντονα υφεσιακό». Συμφωνείτε με τον χαρακτηρισμό; Αν ναι, τι θα κάνει η κυβέρνηση για να απαλύνει τις συνέπειες της ύφεσης;

Αν κρίναμε τον προϋπολογισμό σύμφωνα με τις δικές μας ιδεολογικές αναφορές και σε κενό χρόνο, θα μπορούσαμε να πούμε ότι έχει υφεσιακό πρόσημο. Σύμφωνα όμως με τη συγκυρία και τα περιθώρια που μας δίνονται, ο προϋπολογισμός είναι ρεαλιστικός, με έμφαση στην ανάπτυξη και με ένα έντονο κοινωνικό στίγμα. Ο ίδιος ο ΣΕΒ, μάλιστα, σχολιάζει πως το προσχέδιο του 2017 αποτυπώνει τη μεγαλύτερη αναδιανομή εισοδημάτων που έχει επιχειρηθεί ποτέ και σε μία μόνο χρονιά. Αν τελικά το καταφέρουμε αυτό, προσωπικά θα θεωρώ ότι έχουμε εφαρμόσει την πιο αριστερή πολιτική που θα μπορούσαμε μέσα σε αυτό το στενό δημοσιονομικό πλαίσιο.

Με πρόβλεψη για 2,7% ρυθμό ανάπτυξης, πρωτογενές πλεόνασμα

Φαίνεται και γίνεται κατανοητό ότι η απαίτησή μας να γίνουν σεβαστές και να ισχύσουν μέχρι το τέλος του 2016 οι κοινές μας αποφάσεις για ελάφρυνση του χρέους είναι κοινός τόπος με τους θεσμούς.

1,8% του ΑΕΠ -3,33 δισ. ευρώ δηλαδή-, έσοδα 48,289 δισ. ευρώ, αυξημένα κατά 0,3% του ΑΕΠ, χωρίς νέα μέτρα, μειωμένο ποσοστό ανεργίας 23,5% στο τέλος του 2016 και 22,4% για το 2017, 6,6 δισ. το 2016 και 2017 για την τόνωση της αγοράς μέσω του προγράμματος του ESM για την αποπληρωμή των ληξιπρόθεσμων οφειλών του Δημοσίου προς τους ιδιώτες, αυτός ο προϋπολογισμός ανοίγει έναν δρόμο προς την πραγματική ανάπτυξη και ήπια δημοσιονομική σύγκλιση.

Δεν είναι όμως μονοσήμαντο αυτό το προσχέδιο, ούτε αυτιστικά οικονομικό. Το κοινωνικό στίγμα δίνεται με την εξασφάλιση 760 εκατ. ευρώ για την υλοποίηση του κοινωνικού εισοδήματος αλληλεγγύης σε όλη τη χώρα, μια καινούργια δομή που στόχο έχει την προστασία οικογενειών και ατόμων από την ακραία φτώχεια. Τριακόσια εκατ. ευρώ για δαπάνες με σκοπό την υλοποίηση δράσεων στους τομείς της υγείας, της παιδείας και της κοινωνικής προστασίας. Εκατό εκατ. ευρώ τα οποία θα καλύψουν τη δόση για το δάνειο 58.000 νοικοκυριών (25% των κόκκινων δανειοληπτών) που αδυνατούν να ξεπληρώσουν για την πρώτη κατοικία τους. Υπολογίζεται, τέλος, πως το επόμενο διάστημα θα υπάρξουν βραχυπρόθεσμες ευκαιρίες απασχόλησης για 52.000 μακροχρόνια άνεργους και 43.000 άνεργους σε δημόσια έργα.

Η κυβέρνηση ζητά από τους δανειστές ρύθμιση ως το τέλος του χρόνου για το δημόσιο χρέος της χώρας. Θεωρείτε ότι κάτι τέτοιο είναι εφικτό;

Διά στόματος του κ. Ρέγκλιγκ, εξετάζονται ήδη τα βραχυπρόθεσμα μέτρα για το χρέος, τα οποία θα στοχεύουν στην ελάφρυνση των επιτοκίων, και θα καταθέσει προτάσεις πριν από το τέλος του έτους. Ο επικεφαλής του ESM αναγνωρίζει ότι μετά την απόφαση του Eurogroup του Μαΐου υπάρχει ένας συγκεκριμένος οδικός χάρτης για το χρέος που ήδη υλοποιείται. Στην ίδια κατεύθυνση, ο κ. Ντσίσελμπλουμ, επικαλούμενος κι αυτός τη συμφωνία του Eurogroup, διαμνύει ότι η ολοκλήρωση της πρώτης αξιολόγησης ανοίγει τον δρόμο για την υλοποίηση της εξαγγελθείσας ελάφρυνσης χρέους. Φαίνεται, λοιπόν, και γίνεται κατανοητό ότι η απαίτησή μας να γίνουν σεβαστές και να ισχύσουν μέχρι το τέλος του 2016 οι κοινές μας αποφάσεις για ελάφρυνση του χρέους είναι κοινός τόπος με τους θεσμούς.

Την περασμένη Δευτέρα, μετά τη συνάντησή του με τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας, ο κ. Μητσοτάκης ζήτησε εκ νέου εκλογές. Τι απαντάτε;

Ο κ. Μητσοτάκης, μία μέρα μετά την απόφαση του ΣτΕ ζητάει εκλογές, εκ νέου. Μετά, δηλαδή, από μια πιθανή εμπλοκή των εξουσιών της χώρας θέτει ζήτημα πολιτικής σταθερότητας. Πόσο πιο καιροσκοπικά και επικίνδυνα θα μπορούσε να φερθεί; Προσωπικά, μου έδωσε την εντύπωση του πολιτικού αρχηγού εκείνου που λόγω αδυναμίας περιμένει στη γωνία να καταπέσει ένα λαοφιλές νομοσχέδιο και να προστρέξει να βρει τρόπο προς την εξουσία με λαϊκίστικα επιχειρήματα. Δεν ξέρω αν είναι πράγματι αυτή η τακτική, προσωπική επιλογή του ή απορρέει από τα ακροδεξιά στοιχεία που έχουν βρει βήμα στη ΝΔ. Ας τον ενημερώσουμε, λοιπόν, ότι οι εκλογές θα γίνουν στην ώρα τους, δηλαδή το 2019.

ΑΝΑΣΧΗΜΑΤΙΖΟΝΤΑΣ ΤΟΝ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟ

ΤΟΥ ΓΙΑΝΝΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗ*

Ενας αναμενόμενος κυβερνητικός ανασχηματισμός μειώνει εκ των πραγμάτων τα περιθώρια της έκπληξης. Ένας ανασχηματισμός που επιχειρεί να ισορροπήσει μεταξύ των στόχων (α) της διατήρησης της πόλωσης μεταξύ «αριστερού/νέου» και «μη αριστερού/κατεστημένου» μέσω της συμμετοχής προσώπων με σαφές ιδεολογικό στίγμα και (β) της ενίσχυσης της αποτελεσματικότητας μέσω της συμμετοχής προσώπων χωρίς ιδεολογικό φορτίο δεν μπορεί εύκολα να δώσει καθαρό μήνυμα. Συνεπώς ο επόμενος ανασχηματισμός της κυβέρνησης Τσίπρα στερείται πολλών κλασικών πλεονεκτημάτων της συνήθους αυτής πρωθυπουργικής τακτικής. Χωρίς πλέον τον χαρακτήρα της επικοινωνιακής έκπληξης του ίδιου του γεγονότος και χωρίς σαφή στόχευση, η κυβέρνηση κινδυνεύει να χρησιμοποιήσει ανεπιτυχώς ένα ακόμη όπλο της. Θα μπορούσε άραγε με κάποιον τρόπο να ανατρέψει την κακή εικόνα της μέσω ενός ανασχηματισμού;

Η απάντηση δεν βρίσκεται στα ονόματα και στα καθήκοντα των υπουργών, αλλά στον ίδιο τον ρόλο του πρωθυπουργού εντός του Υπουργικού Συμβουλίου ή, ίσως καλύτερα, πάνω από το Υπουργικό Συμβούλιο. Ας επιχειρήσουμε να εξηγήσουμε πώς η θέση του Αλέξη Τσίπρα στο νέο οχάμα θα μπορούσε να ευνοήσει την εικόνα της κυβέρνησης. Σημείο εκκίνησης της σκέψης μας είναι οι καταγεγραμμένες απώλειες της δημοτικότητας του Αλέξη Τσίπρα. Οι μετρήσεις της κοινής γνώμης καταγράφουν ουστηματικά το τελευταίο διάστημα μια κάμψη, η οποία επικεντρώνεται σε μια συγκεκριμένη ιδιότητα: την προσήνεια. Σύμφωνα με διαδοχικές μετρήσεις της Prorata, ο πρωθυπουργός εκλαμβάνεται όλο και εντονότερα ως «απόμακρος», ιδιότητα στην οποία σαφώς κυριαρχούσε (δεδομένης της αρνητικής χροιάς

της) ο αντίπαλός του, Κυριάκος Μητσοτάκης, κατά το πρώτο εξάμηνο του 2016. Το πολιτικό προφίλ του Αλέξη Τσίπρα «βαραίνει», κατά πολλούς με τρόπο ανάλογο αυτού με τον οποίο «βάρυνε» και το αντίστοιχο προφίλ του πρώην πρωθυπουργού Κώστα Καραμανλή κατά το δεύτερο μισό της κυβερνητικής θητείας 2007-2009. Και τότε, η κλιμάκωση εσωκομματικών και διεθνών κρίσεων, σε συνδυασμό βέβαια και με ανεπάρκειες μέρους του τότε Υπουργικού Συμβουλίου, διαμόρφωναν την εικόνα ενός δυσκίνητου και απόμακρου πρωθυπουργού που είχε εμφανώς χάσει την αυθόρμητη διάθεση των πρώτων χρόνων.

Και στη μία αλλά και στην άλλη περίπτωση οι απώλειες των δύο ως προς τον δείκτη προσήνειας μοιάζουν εξηγήσιμες στη βάση του σαφούς περιορισμού των εμφανίσεών τους στο πεδίο της εσωτερικής πολιτικής. Μετά την άνοιξη του 2016 οι εμφανίσεις του Αλέξη Τσίπρα στο ελληνικό ακροατήριο μειώθηκαν, κυρίως ως συνέπεια της εκούσιας ή ακούσιας επιλογής επικέντρωσης της προσοχής του στο πεδίο των απαραίτητων για την περίοδο διεθνών επαφών. Πέρα από το γεγονός ότι η εξωτερική πολιτική είναι ένα σαφώς μη προνομιακό πεδίο για τη δική του προσωπικότητα και, σε κάθε περίπτωση, ένα πεδίο στο οποίο οι ενέργειές του έχουν δημιουργήσει μια σειρά στερεοτύπων από την πλευρά των συνομιλητών του που μάλλον δυσκολεύουν τον σημερινό ρόλο του, η απόστασή του από την εσωτερική σκηνή δημιουργεί κενά στην επικοινωνία της κυβέρνησης με την κοινή γνώμη στα λεγόμενα θέματα της καθημερινότητας. Αν λάβει κανείς υπόψη του το γεγονός ότι τα θέματα αυτά αφήνονται συχνά στα χέρια μη δημοφιλών υπουργών που προσλαμβάνονται από την κοινή γνώμη ως ιδεολογικά αγκυλωμένοι, συνειδητοποιεί ότι η απουσία του πρωθυπουργού από την προώθηση των εσωτερικών πολι-

τικών λειτουργεί διπλά επιβαρυντικά.

Πώς θα μπορούσε να αντιμετωπιστεί η «διπλή επιβάρυνση»; Η επιλογή ενός καινούργιου και προβεβλημένου προσώπου για τη θέση του υπουργού Εξωτερικών, το οποίο θα μπορούσε να λειτουργήσει αντί του ίδιου του πρωθυπουργού, αφενός θα προσέδιδε δυναμική με τις τοποθετήσεις του στη συνολική εικόνα της ελληνικής πλευράς, αφετέρου θα αποφόρτιζε τον πρωθυπουργό από τις διεθνείς υποχρεώσεις του, ώστε να εμφανιστεί εγγύτερος στον μέσο ψηφοφόρο. Μια τέτοια μεταβολή στη σύνθεση της κυβέρνησης θα έδινε τη δυνατότητα στην εμφανώς πληγωμένη από πλευράς δημοτικότητας ηγεσία του Αλέξη Τσίπρα να δοκιμαστεί εκ νέου στο προνομιακό για τον ίδιο πεδίο της εσωτερικής πολιτικής. Η επικοινωνιακή είσοδος του αρχηγού του ΣΥΡΙΖΑ σε αυτό το πεδίο θα ήταν πιθανώς κερδοφόρα για την κυβέρνηση σε μία εξαιρετικά δύσκολη χρονική στιγμή. Τα περιθώρια θετικών για την κυβέρνηση εξελίξεων πίσω από έναν ανασχηματισμό δεν έχουν εκλείψει, απλώς δεν είναι τα προφανή.

*Ο Γιάννης Κωνσταντινίδης είναι επίκουρος καθηγητής του Πανεπιστημίου Μακεδονίας και επιστημονικά υπεύθυνος της εταιρείας Prorata.

Σημείωση: Το κείμενο γράφτηκε πριν από την πραγματοποίηση του ανασχηματισμού.

Η επιλογή ενός καινούργιου και προβεβλημένου προσώπου για τη θέση του υπουργού Εξωτερικών, το οποίο θα μπορούσε να λειτουργήσει αντί του ίδιου του πρωθυπουργού, αφενός θα προσέδιδε δυναμική με τις τοποθετήσεις του στη συνολική εικόνα της ελληνικής πλευράς, αφετέρου θα αποφόρτιζε τον πρωθυπουργό από τις διεθνείς υποχρεώσεις του, ώστε να εμφανιστεί εγγύτερος στον μέσο ψηφοφόρο.

Employment Committee

Τρίτη 1 Νοεμβρίου, 2016
Athens Hilton Hotel

Γέφυρες από την εκπαίδευση στην απασχόληση

Το Ελληνο-Αμερικανικό Εμπορικό Επιμελητήριο και η Επιτροπή Απασχόλησης στο πλαίσιο των δράσεων αναφορικά με το θεσμό της απασχόλησης, διοργανώνει την **Τρίτη 1η Νοεμβρίου 2016** και ώρα **16:00** την εκδήλωση «**Γέφυρες από την εκπαίδευση στην απασχόληση**» στο ξενοδοχείο **Hilton Athens Hotel (Galaxy)**.

Στόχος της εκδήλωσης είναι η αποσαφήνιση και ανάδειξη της πρακτικής άσκησης, ως θεσμοθετημένο μέσο για την ταχύτερη ένταξη των νέων στην απασχόληση και την ανάπτυξη των δεξιοτήτων τους.

Θεματικό Πλαίσιο

- Η αποσαφήνιση της έννοιας της πρακτικής άσκησης
- Η παρουσίαση του νομικού πλαισίου
- Η χρησιμότητα του θεσμού, τόσο για τις επιχειρήσεις όσο και για τους interns
- Η αναφορά των απαραίτητων δεξιοτήτων τόσο από την πλευρά της ζήτησης εταιριών, όσο και της απόκτησής τους από τους νέους
- Η παρουσίαση καλών πρακτικών και πρωτοβουλιών

Σκοπός της Εκδήλωσης

- Η κινητοποίηση των μεγάλων εταιριών
- Η παρακίνηση των μικρομεσαίων επιχειρήσεων
- Η διάχυση των καλών πρακτικών
- Η ενίσχυση των συνεργασιών ανάμεσα στην ακαδημαϊκή και επιχειρηματική κοινότητα

ΧΟΡΗΓΟΣ

ΟΤΕ
ΟΜΙΛΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΩΝ

ΥΠΟΣΤΗΡΙΚΤΗΣ

ΧΟΡΗΓΟΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

FREE SUNDAY **Partners**

ΧΟΡΗΓΟΙ ΔΙΑΔΙΚΤΥΑΚΗΣ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

Capital.gr **skywalker**

ΟΡΓΑΝΩΣΗ

AMERICAN-HELLENIC CHAMBER OF COMMERCE

Για περισσότερες πληροφορίες:
Σοφία Χαϊδόγιαννου | Τηλ.: 210 699.3559 (εσωτ. 23)
Email: s.xaidogiannou@institute.amcham.gr

Κώστας Μποτόπουλος*

«Η δημοκρατία σε άμυνα»

 ΣΤΗΝ ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΣΠΑΝΟΥ

Ευρωπαϊστής και μετριοπαθής, προοδευτικός και εκσυγχρονιστής, ο Κ. Μποτόπουλος εξακολουθεί να πιστεύει ότι «ο ανθός της δημιουργικής Ελλάδας συνεχίζει να βρίσκεται –συντά απογοητευμένος, ενίοτε σιωπηλός– στον ενδιάμεσο χώρο» και ανησυχεί για τον τραυματισμό της δημοκρατικής και θεσμικής τάξης, γιατί είναι «σαν να θέλαμε να δώσουμε επιχειρήματα στους εχθρούς της Ευρώπης και στους υπέρμαχους του απομονωτισμού μας».

Τι είναι αυτό που ζούμε; Θεσμική διάλυση λέγεται;

Θα το ονόμαζα συνειδητή απαξίωση των θεσμών. Συνειδητή, γιατί η κυβέρνηση δεν έχει πια το άλλοθι της «νεότητας» ή της φάσης εκμάθησης – οφείλει πια, μετά από δύο χρόνια άσκησης της εξουσίας και πολλές ήττες στη σύγκρουση με την πραγματικότητα, να γνωρίζει ότι άλλο οι πολιτικές επιλογές και αντιπαραθέσεις και άλλο ο σεβασμός στους θεσμούς, δηλαδή στους κανόνες του δημοκρατικού παιχνιδιού. Το σύνολο της επιστημονικής κοινότητας και της οργανωμένης κοινωνίας των πολιτών έχει εγκαίρως κρούσει τον κώδωνα του κινδύνου για απαξίωση των θεσμών, όταν η κυβέρνηση τους αγνοεί, τους παρακάμπτει, τους διαστρεβλώνει και γενικώς τους υποτάσσει στο δόγμα «ήρθαμε να κυβερνήσουμε με τον τρόπο μας και άρα θα χρησιμοποιήσουμε τους θεσμούς με τον τρόπο μας». Αυτή είναι μια αντίληψη επικίνδυνη για τη δημοκρατία. Η κυβέρνηση ξεκίνησε πολώνοντας πρωτοφανώς το Κοινοβούλιο, εξουδετέρωσε ουσιαστικά τις ανεξάρτητες αρχές, επέκτεινε την πίεσή της στη Δικαιοσύνη και τώρα τελευταία δείχνει ανοιχτή απαξία και έναντι του ίδιου του Σύνταγματος. Γι' αυτό τον λόγο, πιστεύω, η υπόθεση των ραδιοτηλεοπτικών αδειών ταρακούνησε τόσο πολύ τις συνειδήσεις και αποδεικνύεται κόλαφος για την κυβέρνηση: γιατί εμπεριέχει και συμπυκνώνει όλες τις παραπάνω θεσμικές παθογένειες.

Το ΣτΕ είχε κρίνει αντισυνταγματική και την προηγούμενη κατάσταση στο τηλεοπτικό τοπίο με τις δωρεάν άδειες και οι προηγούμενες κυβερνήσεις δεν είχαν σεβαστεί την κρίση του. Τι διαφορετικό συμβαίνει τώρα;

Το ΣτΕ είχε πράγματι νομολογήσει, ορθώς, ότι μια διαιώνιση του προσωρινού και ατελούς καθεστώτος αδειοδότησης δεν είναι συνταγματικά ανεκτή. Δεν είπε, όμως, και ούτε καν υπαινίχθηκε, ότι μπορεί να παρακαμφθεί η ανεξάρτητη αρχή που το ίδιο το Σύνταγμα ρητά καθορίζει ως αποκλειστικά αρμόδια για καθετί που συνδέεται με την κρατική παρέμβαση στον χώρο των ραδιοτηλεοπτικών μέσων. Αυτό κλήθηκε να ξεκαθαρίσει το Συμβούλιο με την πρόσφατη απόφαση, την οποία θα πρέπει πρώτα να διαβάσουμε στην ολότητά της για να μπορέσουμε να σχολιάσουμε. Πάντως, απ' όσα έχουν γίνει γνωστά, θα μπορούσαμε να πούμε ότι το δικαστήριο έκρινε πως «μια αντισυνταγματικότητα δεν καλύπτεται από μια άλλη, βαρύτερη», όπως είναι η παράκαμψη του ΕΣΡ.

Ακολουθεί ο πρωθυπουργός μεθόδους Μαδούρο, όπως καταγγέλλει η αντιπολίτευση;

Ευτυχώς, δεν μοιάζουμε –ακόμα– με Βενεζουέλα, σε μεγάλο βαθμό γιατί μείναμε, οριακά, εντός Ε.Ε. Τα προβλήματα της κοινωνίας είναι υπαρκτά και σημαντικά στην Ελλάδα, αλλά δεν έχουν καμία ποιοτική σχέση με την προϊούσα φτωχοποίηση και την έλλειψη βασικών αγαθών που αντιμετωπίζει η χώρα του κ. Μαδούρο. Οι ΣΥΡΙΖΑΝΕλικές μέθοδοι άσκησης της εξουσίας μπορεί να διαθέτουν επιμέρους αυταρχικά χαρακτηριστικά –και ξέρετε ότι νιώθω ευθύνη να μη μασάω τα λόγια μου ως προς αυτό–, αλλά δεν υφίσταται ενός κόμματος, πόσο μάλλον ενός ανδρός, αρχή – τον τσαβισμό ο πρωθυπουργός μας τον μελέτησε, αλλά δεν θέλησε, ή δεν κατάφερε, να τον μιμηθεί. Δεν θα χρησιμοποιούσα συνεπώς το παράδειγμα της Βενεζουέλας για τη σημερινή Ελλάδα. Αλλά το παράδειγμα της Πολωνίας, που ίσως είναι πιο τρομακτικό: μια χώρα της Ε.Ε. που επιλέγει την απομάκρυνση από την κανονικότητα, την καταφυγή στην «εθνική ιδιαιτερότητα» και την υπονόμευση του κράτους δικαίου.

Είναι τωρινό το φαινόμενο της σύγχυσης των εξουσιών ή των κυβερνητικών παρεμβάσεων στη Δικαιοσύνη; Μήπως είναι διαχρονικό;

Ασφαλώς και δεν είναι σημερινό και εξάλλου δεν είναι μόνο ελληνικό. Στη χώρα μας έχει κάποια ιδιαίτερα χαρακτηριστικά που οφείλονται και στη θεσμική διαρρύθμιση των σχέσεων των εξουσιών – θα αναφέρω τον τρόπο επιλογής της ηγεσίας της Δικαιοσύνης, την έλλειψη Συνταγματικού Δικαστηρίου, το Μισθοδικείο και γενικά τη μισθολογική αντιμετώπιση των δικαστών, αλλά και τα προβλήματα υποδομής στον χώρο της Δικαιοσύνης, δεδομένου και του τεράστιου όγκου των υποθέσεων. Θεωρώ, όμως, ότι ποτέ η ανάμειξη της κυβέρνησης στα πράγματα της Δικαιοσύνης δεν ήταν τόσο ευρεία και τόσο πιεστική. Ποτέ δεν είχαμε τόσο αμφισβητήσιμες –ακόμα και από το δικαστικό σώμα, σε μία περίπτωση ακόμα και από τον αρμόδιο υπουργό– επιλογές στην ηγεσία των δύο ανώτατων δικαστηρίων. Ποτέ δεν είχαμε ευθεία παρέμβαση υπουργού για την ανασυρση δικαστικής απόφασης από το αρχείο και στοχοποίηση του δικαστή που είχε κρίνει έτσι. Ποτέ δεν είχαμε προαναγγελία σημαντικής απόφασης από τον ίδιο τον πρωθυπουργό στις οιοσδήποτε προγραμματικές δηλώσεις της Έκθεσης Θεσσαλονίκης. Ποτέ δεν είχαν χρησιμοποιηθεί παρακρατικές μέθοδοι για την αποκάλυψη στοιχείων της προσωπικής ζωής δικαστών. Ποτέ δεν είχαν κληθεί στο Μέγαρο Μαξίμου για συζήτηση περί συνδικαλιστικών θεμάτων της Δικαιοσύνης οι επικεφαλής της και μάλιστα τις μέρες που είχε αρχίσει να συζητείται μια μεγάλη υπόθεση. Ποτέ δεν σχολιάστηκε με τόσο επιθετικό, πολιτικά προκλητικό και θεσμικά ανοίκειο τρόπο απόφαση (χωρίς μάλιστα να είναι γνωστό το πλήρες περιεχόμενό της), όπως έγινε το ίδιο βράδυ που μαθεύτηκε ότι το ΣτΕ έκρινε αντισυνταγματικό τον νόμο για τις ραδιοτηλεοπτικές άδειες. Τόσες αντιθεσμικές πρωτιές δεν περιποιούν τιμή στην, κατά δήλωσή της, πρώτη φορά Αριστερά.

Δεν θα χρησιμοποιούσα το παράδειγμα της Βενεζουέλας για τη σημερινή Ελλάδα. Αλλά το παράδειγμα της Πολωνίας, που ίσως είναι πιο τρομακτικό: μια χώρα της Ε.Ε. που επιλέγει την απομάκρυνση από την κανονικότητα, την καταφυγή στην «εθνική ιδιαιτερότητα» και την υπονόμευση του κράτους δικαίου.

Είναι σε κίνδυνο η Ελληνική Δημοκρατία;

Βρίσκεται σε θέση άμυνας έναντι εκείνων που θα έπρεπε να την υπερασπιζόταν. Η κοινοβουλευτική εκπροσώπηση δεν είναι, όπως συχνά λέγεται, κατ' εικόνα του γενικού πληθυσμού, αλλά καθ' ομοίωση των χειρότερων χαρακτηριστικών του. Για τους θεσμούς και το κράτος δικαίου, τα είπαμε: υποχωρούν και φθείρονται μέρα με τη μέρα. Στην Ε.Ε., που μας κρατάει ζωντανούς, φαίνεται να παραμένουμε, αλλά το χάσμα αντιλήψεων, συμπεριφορών και εντέλει αξιοπιστίας ολοένα βαθιάει – σαν να θέλαμε να δώσουμε επιχειρήματα στους εχθρούς της Ευρώπης και στους υπέρμαχους του απομονωτισμού μας. Η πολιτική διαπάλη έχει προσλάβει χαρακτηριστικά εμφύλιας αντιπαλότητας. Ο καθένας στον χώρο του βλέπει τους «χειρότερους της γενιάς του» να κατέχουν αξιώματα και θέσεις ευθύνης. Όλα αυτά αφήνουν βαθιά ίχνη, δεν εξαφανίζονται ούτε μετά από μια κυβερνητική εναλλαγή. Η Δημοκρατία μας μπορεί να μην κινδυνεύει με αφανισμό, έχει όμως ήδη υποστεί βαρύτητα και ίσως ανεπούλωτα πλήγματα.

Και ο ενδιάμεσος χώρος; Αντί για ανασυγκρότηση, αποδιοργάνωση;

Θα έλεγα: σε διαρκή κίνηση προς την ακινησία. Πολλές συζητήσεις, ιδίως δημοσιογραφικού τύπου, λίγα αποτελέσματα. Θεωρητικά όλοι ξέρουμε τι απαιτούν οι καιροί: μια συγκέντρωση των φιλοευρωπαϊκών μεταρρυθμιστικών ανταυταρχικών κοινωνικά ευαίσθητων δυνάμεων, ώστε να μεγεθυνθεί η εκλογική απήχηση και η κοινωνική δυναμική του χώρου που θα ονομάζαμε «κεντροαριστερά» σήμερα. Και που έχει την τύχη να είναι αποκαθαρμένος από τους καιροσκόπους που έβλεπαν αποκλειστικά ως εργαλείο άλωσης της εξουσίας τη δημοκρατική Αριστερά – που είναι η μόνη Αριστερά, σε αντίθεση με αυτό που ενσαρκώνει ο ΣΥΡΙΖΑ, που είναι στην ουσία μη-Αριστερά. Όμως για να έχει πιθανότητες επιτυχίας αυτή η προσπάθεια, και κυρίως για να έχει νόημα, θα πρέπει να κρατήσει μεν τον πυρήνα των ιδεών της «ευρωπαϊκής σοσιαλδημοκρατίας» – καθώς, με όλα της τα προβλήματα, παραμένει η πιο κοντινή στον άνθρωπο και στις ανάγκες της εποχής πολιτική θεωρία–, αλλά να αλλάξει όλα τα άλλα: πρόσωπα και ομάδες εξουσίας, σχέση με το παρελθόν, πολιτική συμπεριφορά, τρόπο απεύθυνσης στην κοινωνία, κυβερνητική στόχευση και πρακτική. Πιστεύω, ίσως κόντρα στις ενδείξεις, ότι ο ανθός της δημιουργικής Ελλάδας συνεχίζει να βρίσκεται –συντά απογοητευμένος, ενίοτε σιωπηλός– σε αυτό τον χώρο. Το ότι δεν καταφέρνει να ακουστεί και, στη συνέχεια, ίσως και να επιβληθεί δεν αποτελεί τόσο μυστήριο όσο σύμπτωμα της γενικότερης παθογένειας. Ακόμα και όταν νηπιθεί, η σημερινή ομάδα εξουσίας θα έχει καταφέρει να μας τραβήξει όλους προς τα κάτω – και έχουμε ευθύνη όσο δεν αντιστεκόμαστε.

*Ο Κώστας Μποτόπουλος είναι συνταγματολόγος, πρώην πρόεδρος της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς, πρώην ευρωβουλευτής του ΠΑΣΟΚ.

ΠΡΩΤΗ ΓΝΩΡΙΜΙΑ ΜΕ ΤΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ ΤΟΥ ΣΗΜΕΡΑ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΗ Κ. ΚΑΡΑΜΗΤΣΑΝΗ*

Τη Δευτέρα το βράδυ πραγματοποιήθηκε η έναρξη της «προσωρινής έκθεσης της μόνιμης συλλογής» του Εθνικού Μουσείου Σύγχρονης Τέχνης (ΕΜΣΤ), στον Νέο Κόσμο, στην Αθήνα. Το επιβλητικό αλλά αμφιλεγόμενο κτίριο του πρώην ζυθοποιείου της οικογένειας Φιξ άνοιξε τις πύλες του στο κοινό.

Εξωτερικά, το εδώ και καιρό μετασκευασμένο κτίριο είχε προκαλέσει με τις δύο κάπως ασύνδετες μεταξύ τους κύριες όψεις. Στη μεν λεωφόρο Συγγρού διατηρήθηκε η όψη που έδωσε ο φωτισμένος αρχιτέκτων Τάκης Ζενέτος το 1957. Στην όψη επί της λεωφόρου Καλλιρρόης, που, άγνωστο γιατί, θεωρήθηκε μη διατηρητέα, η ομάδα αρχιτεκτόνων 3SK σχεδίασε ένα μωσαϊκό από τετράγωνα εξώγλυφα πλακίδια στο χρώμα της άμμου που καταλήγουν σε κάθετες ραβδώσεις από μπετόν, στις οποίες κάποια στιγμή θα κυλήσει νερό ως σημείο υπόμνησης του Ιλισού ποταμού που κυλά υπογείως δίπλα. Ακόμη πιο προκλητικά, ωστόσο, έβρισκαν οι Αθηναίοι τα μεταλλικά παραπετάσματα που αγκάλιαζαν επί χρόνια το φαινομενικά αποπερατωμένο κτίσμα και πολλοί πίστευαν ότι δεν θα φύγουν ποτέ. Κι όμως, μερικές μέρες πριν από την έναρξη, τα εμπόδια απομακρύνθηκαν και αποκάλυψαν οριστικά το μουσείο που πέρασε από σαράντα κύματα και στεγάζει πλέον με θεσμικό κύρος την εικαστική οκνηή της σύγχρονης τέχνης στην πρωτεύουσα.

Η γενική αίσθηση ήταν ότι επρόκειτο για τα εγκαίνια του μουσείου, αλλά η ουρροή του κόσμου δεν ήταν ασφυκτική, όπως θα ανέμενε κανείς. Την τολμηρά κατακόκκινη για δημόσιο κτίριο είσοδο διαδεχόταν το πάλλευκο εσωτερικό του ισογείου. Η αίσθηση προετοιμασίας και οργάνωσης ήταν πολύ εμφανής, όπως και η επιδίωξη η πρώτη εντύπωση να είναι σεμνή. Ο κόσμος φαινόταν ικανοποιημένος με το αχανές ισόγειο που περιλάμβανε το κάπως κρυμμένο γραφείο υποδοχής και πωλητήριο του ΕΜΣΤ και ένα πιο προβεβλημένο κυλικείο που γράφει –συμβολικά άραγε;– «Ω, δροσιά!». Μια εντυπωσιακή επαλληλία από κυλιόμενες οκάλες εξασφαλίζει εύκολη πρόσβαση και θέαση προς όλους τους ορόφους του θηριώδους κτιρίου.

Το ισόγειο και το υπόγειο καταλαμβάνει η εναρκτήρια έκθεση «Κρίσιμοι Διάλογοι: Αθήνα - Αμβέρσα» που διοργανώνεται έως τα τέλη Ια-

νουαρίου 2017 σε συνεργασία με το Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης της Αμβέρσας (M HKA). Η έκθεση, που μετά την ολοκλήρωσή της θα μεταφερθεί αυτούσια στη φλαμανδική πόλη, παρουσιάζει σημαντικά έργα Βέλγων και Ελλήνων εικαστικών σε ισότιμο διάλογο. Πρόκειται, άλλωστε, για έναν διάλογο που κρατεί γόνιμα εδώ και χρόνια, σχεδόν χωρίς καμία ιστορική εξαίρεση, και εκτείνεται σε πλείστα πεδία πέραν του καλλιτεχνικού, με τους φίλους Βέλγους να στηρίζουν σταθερά τους Έλληνες και στα δύσκολα τελευταία χρόνια.

Η επίσημη έναρξη του ΕΜΣΤ δεν είχε σχεδόν τίποτα από τα συνηθισμένα πομπώδη εγκαίνια ενός κρατικού φορέα. Ούτε κορδέλα κόππη ούτε μπουφέδες γέμισαν με καναπεδάκια, τα μόνα που προσφέρθηκαν ήταν το πολύ κατατοπιστικό πολύπτυχο φυλλάδιο της έκθεσης και ένα μικρό μπλε μπουκάλι με μεταλλικό νερό από την Ήπειρο.

Την εισαγωγή του προέδρου του μουσείου ακολούθησε ο απροετοίμαστος χαιρετισμός του υπουργού Πολιτισμού για ένα τόσο σημαντικό συμβολικά και ουσιαστικά καλλιτεχνικό γεγονός. Τον λόγο στο απλά στημένο ασύρματο μικρόφωνο πήραν η διευθύντρια του ΕΜΣΤ Κατερίνα Κοσκινά και ο πανύψηλος ομόλογός της του M HKA Bart De Baere. Με διακριτικά επίσημο ντύσιμο και με συστολή που έμοιαζε απολύτως φυσική, η Κοσκινά μίλησε σύντομα για τη δύσκολη προσπάθεια θέσης σε πλήρη λειτουργία του ΕΜΣΤ που είναι σε εξέλιξη. Πρόκρινε, μεταξύ άλλων, να ευχαριστήσει –άκουσον, άκουσον!– την προκάτοχό της Άννα Καφέτο, δίνοντάς της μεγάλο μερίδιο του επιτεύγματος. Φώναξε μετά τον βοηθό της, τους συνεργάτες της, έναν από αυτούς, μάλιστα, με γύψο στο πόδι και αμαξίδιο (!) λόγω ατυχήματος κατά το στήσιμο της έκθεσης. Κάλεσε, τέλος, επίμονα όλους τους καλλιτέχνες, νέους και παλιούς, να έρθουν στο κέντρο. Στη βραχνιασμένη από την κούραση φωνή της διέκρινε κανείς έναν φιλόδοξο άνθρωπο που αντιστάθηκε πεισματικά στην αδράνεια του νεοελληνικού «δεν γίνεται» και τα κατάφερε. Έτσι, δίπλα στα λαμπρά μουσεία αφιερωμένα στην τέχνη του χθες, από τη Δευτέρα η Αθήνα έχει έναν αντάξιο χώρο για την τέχνη του σήμερα.

*Ο Βασίλης Κ. Καραμητσάνης είναι δικηγόρος Αθηνών και πρόεδρος του Animasysgos, Διεθνούς Φεστιβάλ + Αγοράς Κινομένων Σχεδίων.

ΚΕΝΤΡΟ ΣΠΟΝΔΥΛΙΚΗΣ ΑΠΟΣΥΜΠΙΕΣΗΣ ΚΑΙ ΑΝΑΓΕΝΝΗΤΙΚΗΣ ΙΑΤΡΙΚΗΣ

Αποσυμπίεση Μεσοσπονδύλιου Δίσκου

Στην Get Healthier, χάρη στις συντονισμένες προσπάθειες μιας ομάδας κορυφαίων ιατρών και μηχανικών ιατρικών οργάνων, εφαρμόζουμε τις τελευταίες εξελίξεις της βιοτεχνολογίας για να προσφέρουμε μη χειρουργική, μη επεμβατική Αποσυμπίεση του Μεσοσπονδύλιου Δίσκου. Πρόκειται για μια απόλυτα ασφαλή και αποτελεσματική διαδικασία, χωρίς φάρμακα, ενέσεις, χειρουργεία και αναισθησία, η οποία πραγματοποιείται σε ειδικό θεραπευτικό κρεβάτι που ελέγχεται από ηλεκτρονικό υπολογιστή. Έτσι, δίνουμε λύσεις σε συχνές επώδυνες παθήσεις όπως οσφυαλγία, ισχιαλγία, κήλη, προβολή δίσκου, αυχενικό σύνδρομο.

Αναγεννητική Ιατρική - Βλαστοκύτταρα

Προσφέρουμε μη χειρουργική αντιμετώπιση ορθοπεδικών παθήσεων με τη βοήθεια καινοτόμων θεραπειών που βασίζονται στις κατακτήσεις της Αναγεννητικής και Μοριακής Ιατρικής (βλαστοκύτταρα). Κατ' αυτό τον τρόπο θεραπεύονται οι ασθενείς που πάσχουν από οστεοαρθρίτιδα γονάτων και ισχίων, ρευματοειδή αρθρίτιδα, επώδυνες τενοντίτιδες (περιαρθρίτιδα ώμου, επικονδυλίτιδα, άκανθα πτέρνας κλπ), μυϊκές θλάσεις, κατακλίσεις.

Α. Κηφισίας 53, Αμπελόκηποι
τηλ. 210-69.93.527
www.gethealthier.gr

Ο ΕΛΛΗΝΑΣ ΑΜΠΡΑΜΟΒΙΤΣ ΚΑΝΕΙ BUSINESS, ΣΠΟΡ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΣΤΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

✉ ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΤΗΣ

Ο Ιβάν Σαββίδης επί σκηνής με τον Σάκη Ρουβά στη μεγάλη εκδήλωση της Ομοσπονδίας Ελληνικών Συλλόγων Ρωσίας την προηγούμενη εβδομάδα στη Μόσχα.

«Πότε δεν θα σταματήσω να είμαι Έλληνας, αλλά πάντα θα είμαι Ρώσος». Μπορεί σε πολλούς η συγκεκριμένη αποστροφή του κ. Σαββίδη να ακούγεται αντιφατική, αλλά για όποιον παρακολουθεί τις κινήσεις του γνωστού επιχειρηματία είναι μία από τις πολλές φαινομενικά αντιφατικές προσεγγίσεις του. Για παράδειγμα, αντιφατικές δείχνουν και οι δηλώσεις του για την «ηθική του δημόσιου ταμείου».

Όταν το 2013 διεκδικούσε τη διαγραφή των προστίμων του ΠΑΟΚ, δεν δίσταζε να χαρακτηρίσει ανήθικα τα πρόστιμα, αδιαφορώντας για το γεγονός ότι έφερναν έσοδα στο κράτος. «Αν δεν διαγράψουν τα ανήθικα πρόστιμα που επέβαλαν στον ΠΑΟΚ, 22 εκατ. ευρώ, μπορώ να πω “γεια σας”. Είμαι έτοιμος να σας δώσω τα 11 εκατ. Αν δεν τα θέλετε, δεν θα πάρετε τίποτα» είχε πει.

Όμως θεώρησε ηθικό να κάνει τους άλλους να πληρώσουν περισσότερα στη διαδικασία για την έκδοση των τηλεοπτικών αδειών. «Θα κάνω ό,τι μπορώ προκειμένου να πληρώσουν πολύ περισσότερα αυτοί» είπε ότι ήταν ο στόχος του όταν μπήκε στη διαδικασία της έκδοσης των αδειών για τους τηλεοπτικούς σταθμούς.

Δέκα χρόνια business στην Ελλάδα

Ο Ιβάν Σαββίδης αυτές τις μέρες κλείνει 10 χρόνια συνεχούς ενασχόλησης με τα ελληνικά πράγματα. Με βάση τη δική του αποτίμηση, όπως την έκανε στην Επιτροπή Απόδημου Ελληνισμού της Βουλής τον προηγούμενο Απρίλιο, η επενδυτική του δραστηριότητα στην Ελλάδα άρχισε το 2013. «Ο συνολικός όγκος επενδύσεών του στην Ελλάδα ανήλθε πάνω από 1.130 εκατ. ευρώ. Ο συνολικός όγκος των φόρων σε αυτό το διάστημα που πλήρωσε στο ελληνικό κράτος ήταν 308 εκατ. ευρώ, περίπου 1.000 άτομα βρήκαν δουλειά, ενώ πάνω από 30 επενδυτικά πρότζεκτ τρέχουν αυτή τη στιγμή».

Τα 1,13 δισ. σε μόλις τρία χρόνια αφορούν τρεις σημαντικές επενδύσεις που είχε κάνει μέχρι τότε: τον ΠΑΟΚ, το ξενοδοχείο Μακεδονία Παλλάς και τη ΣΕΚΑΠ. Θα πρέπει να σημειωθεί ότι καμία από τις τρεις δεν ήταν εύκολη επένδυση.

Όταν αγόρασε τον ΠΑΟΚ, η ομάδα είχε χρέη περίπου 31 εκατ. ευρώ, που καθιστούσαν απαγορευτική την ανάμειξη οποιουδήποτε. Τον ανέλαβε με 31 εκατ. ευρώ χρέη αλλά χρειάστηκε να πληρώσει μόνο 21 εκατ. ευρώ, διότι τα υπόλοιπα αφορούσαν πρόστιμα που πέτυχε να διαγραφούν.

Αν δεν είχε αγοράσει το Μακεδονία Παλλάς, το γνωστότερο ξενοδοχείο της Θεσσαλονίκης, αυτό θα είχε κλείσει. Το ενέταξε στο χαρτοφυλάκιό του έναντι 12,4 εκατ. ευρώ και με μια συμφωνία που επεκτάθηκε σε βάθος χρόνου, παρέχοντάς του ασφάλεια.

Ο ίδιος στη Βουλή χαρακτήρισε την επένδυση στη ΣΕΚΑΠ «επώδυνη», λέγοντας ότι αγοράστηκε με έλλειμμα πάνω από 40 εκατ. ευρώ και πολλά χρέη στις μισθοδοσίες και στα αγροκτήματα. Έναν χρόνο μετά, το 2014, του απέφερε 1,3 εκατ. ευρώ κέρδη και τώρα «η σταθερή πορεία της επιχειρήσης επιτρέπει εργασιακή σιγουριά σε πάνω από 5.000 οικογένειες αγροτών».

Τις δύο από τις τρεις δραστηριότητες, όμως, τις ήφερε από τη Ρωσία. Είχε ξεκινήσει την επιχειρηματική του δραστηριότητα εξαγοράζοντας, μετά την κατάρρευση του Κομμουνιστικού Κόμματος στην ΕΣΣΔ, την καπνοβιομηχανία στην οποία είχε ξεκινήσει ως εργάτης και είχε φτάσει να είναι υποδιευθυντής, ενώ είχε διαχειριστεί για οκτώ χρόνια την τοπική ομάδα του Ροστόφ, την οποία εγκατέλειψε όταν η πορεία της δεν ήταν καλή.

Οι μνήμες από το κομμουνιστικό καθεστώς στη Ρωσία έχουν χαράξει τις πολιτικές του απόψεις. Είναι επιφυλακτικός απέναντι στο δυτικό πολυκομματικό καθεστώς: «Για τα κόμματα υπάρχει ένας κανόνας: Όσο χειρότερα, τόσο καλύτερα. Και αυτό είναι ξεκάθαρο. Αν αυτά τα κόμματα είχαν συνειδητοποιήσει, δεν θα έθεται το θέμα να επιστραφούν 90 εκατομμύρια».

Η τελευταία του αποστροφή, σε δηλώσεις του σε δημοσιογράφους την προηγούμενη εβδομάδα στη Μόσχα, δείχνει ότι στα κόμματα δεν συμπεριλαμβάνει αυτό που κυβερνά, ενώ η εξουσία απολαμβάνει την εμπιστοσύνη του. «Η κυβέρνηση έδειξε πως μπορεί να διεκπεραιώσει τέτοιους διαγωνισμούς και έχω πει στον πρωθυπουργό πως δεν χρειάζεται να

«Φανταστείτε τώρα να αρχίσω να μπαίνω στην πολιτική. Πιστεύω ότι σε αυτή την περίπτωση θα κείτομαι κι εγώ εκεί όπου κείτεται ο Καποδίστριας» είπε την προηγούμενη εβδομάδα από τη Μόσχα ο Ιβάν Σαββίδης, προϊδεάζοντας ότι έχει βάλει τον πήχη πολύ ψηλά.

φοβάται κάτι και να πηγαίνει μπροστά» είπε, αφήνοντας να εννοηθεί ότι έχει επαφές με τον κ. Τσίπρα.

Άλλωστε πριν από δύο χρόνια είχε βρεθεί λίγο πριν από το να αγοράσει το κομμάτι της ΕΥΑΘ που πουλούσε το κράτος, σε έναν διαγωνισμό που δεν προχώρησε, έχει δώσει 20 εκατ. ευρώ για μία τηλεοπτική άδεια σε έναν άλλο διαγωνισμό που δεν προχώρησε, ενώ πριν από λίγες μέρες έγινε γνωστό ότι συμμετέχει σε μία από τις κοινοπραξίες που διεκδικούν το λιμάνι της Θεσσαλονίκης.

Αναζητώντας την εύνοια του Πούτιν

Ο κ. Σαββίδης έχει άποψη για το πώς να χειρίζεται τις εξουσίες. Προφανώς ριζωμένη στον τρόπο με τον οποίο διαχειρίστηκε την τοπική εξουσία στο Ροστόφ, όταν απέκτησε την καπνοβιομηχανία. Όμως οι σχέσεις του με τον Ρώσο Πρόεδρο Βλαντίμιρ Πούτιν έχουν πάψει να είναι θερμές, παρά

το γεγονός ότι είχε διατελέσει βουλευτής του κόμματός του. Μάλιστα ο κ. Πούτιν σε ομιλία του στη Νότια Ρωσία, κοντά στο Ροστόφ, επέκρινε δριμύτατα, χωρίς να δώσει ονόματα, «όσους επενδύουν εκτός χώρας».

Η φωτογραφία που έχει με τον Ρώσο Πρόεδρο ο ιστότοπος όπου καταγράφονται οι δραστηριότητες του επιχειρηματία (ivansanvidis.gr) είναι από την εποχή που ο κ. Σαββίδης δεν είχε μούσι, πράγμα το οποίο σημαίνει ότι νέα φωτογραφία δεν βγήκε, ούτε όταν ο κ. Σαββίδης ήταν στην αποστολή των επιχειρηματιών που συνόδευσαν τον κ. Τσίπρα στη Μόσχα το 2015 ούτε όταν ήταν στο ρωσικό μοναστήρι κατά την επίσκεψη του κ. Πούτιν τον Μάιο του 2016.

Έχει όμως μεγάλη επιρροή στις τοπικές εξουσίες, όπως προκύπτει από την ευκολία με την οποία μέσα σε λίγες μέρες, τον περασμένο Αύγουστο, κατάφερε να ξεπεραστούν οι γραφειοκρατικές διαδικασίες που έπρεπε να κάνει ο Δήμος Θεσσαλονίκης για να στηθεί το άγαλμα της, Ρωσίδας στην καταγωγή, βασίλισσας Όλγας στην πόλη, στην οποία πήγε μόνο όταν δολοφονήθηκε ο σύζυγός της, βασιλιάς Γεώργιος, το 1913. Κάποιοι ισχυρίζονται ότι το άγαλμα ήταν το διαβατήριο για την εκ νέου αποδοχή του από τον μηχανισμό εξουσίας στη Μόσχα, κάτι που προωθεί με κάθε δυνατό τρόπο. «Δεν υπάρχει ζήτημα χρημάτων» απάντησε όταν ρωτήθηκε πόσα χρήματα είναι διατεθειμένος να διαθέσει για την έδρα των Ρωσικών Σπουδών στο ΑΠΘ.

Η εμπλοκή στην εγχώρια πολιτική

Κύκλοι στο περιβάλλον του κ. Σαββίδη, η αυθεντικότητα των οποίων στην έκφραση των απόψεων του επιχειρηματία είναι αδύνατο να ελεγχθεί σε ένα εξαιρετικά περίπλοκο σύστημα διακίνησης των πληροφοριών προς αυτόν, ισχυρίζονται ότι η

πολιτική του επιρροή κατέστη σαφής στον σχηματισμό των ψηφοδελτίων της ΝΔ το 2014, καθώς αποδίδουν στον κ. Σαββίδη την υποψηφιότητα του πρώην αρχηγού της εθνικής ομάδας ποδοσφαίρου Θ. Ζαγοράκη. Ο ίδιος προσπάθησε να διασκεδάσει τις εντυπώσεις ότι πολλές επιλογές του οφείλονταν στην επιρροή που του ασκούσε ο αρραβωνιαστικός της ανιψιάς του Ανδρέας Παπαμιμίκος, αποφεύγοντας να παραστεί στη γαμήλια τελετή της ανιψιάς του με τον κ. Παπαμιμικό.

Στον γάμο του δικού του γιου, που έγινε στη Θεσσαλονίκη και όχι στο Ροστόφ, όπου εξακολουθεί να κατοικεί ο ίδιος, παρόντες ήταν κυρίως πολιτικοί που διακρίνονται για τη φιλική τους προδιάθεση απέναντι στη Μόσχα.

Στο ερώτημα αν ο κ. Σαββίδης θα είναι ο πρώτος βουλευτής που θα μιλήσει από βήματος της Βουλής σε άλλη γλώσσα πλην της ελληνικής, απάντησε ο ίδιος την προηγούμενη ε-

Ουδείς εξεπλάγη όταν, κατά παραβίαση κάθε έννοιας πρωτοκόλλου, παρουσιάστηκε στην εξέδρα των επισήμων στην παρέλαση της 28ης Οκτωβρίου.

βδομάδα στη Μόσχα: «Το μόνο που φοβάμαι είναι να πάρω την απόφαση να μπω στην πολιτική. Είναι το μεγαλύτερο λάθος που θα μπορούσα να κάνω στη ζωή μου. Σήμερα δεν θέλω να το κάνω. Φανταστείτε τώρα να αρχίσω να μπαίνω στην πολιτική. Πιστεύω ότι σε αυτή την περίπτωση θα κείτομαι κι εγώ εκεί όπου κείται ο Καποδίστριας».

Είναι προφανές ότι η αναφορά στον Καποδίστρια, που επίσης ήρθε από τη Ρωσία να αναλάβει κυβερνήτης, προϋδεάζει για απάντηση που δεν απέχει πολύ από το να είναι θετική και για πήχη που βρίσκεται πολύ ψηλά.

Άλλωστε ουδείς εξεπλάγη όταν, κατά παραβίαση κάθε έννοιας πρωτοκόλλου, παρουσιάστηκε στην εξέδρα των επισήμων στην παρέλαση της 28ης Οκτωβρίου. Όπως και ουδείς κάνει δεύτερη ανάγνωση στις πολυποικίλες φιλανθρωπικές δραστηριότητες του Ιδρύματος Ιβάν Σαββίδη. Και, κυρίως, λεφτά υπάρχουν.

Η H&M ΥΠΟΔΕΧΘΗΚΕ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ ΤΗ ΣΥΛΛΟΓΗ KENZO X H&M ΜΕ ΕΝΑ EXCLUSIVE EVENT

Με ένα πάρτι γεμάτο μουσική, χρώματα και εκρηκτική ενέργεια υποδέχθηκαν οι fashion lovers χτες το βράδυ την πολυαναμενόμενη συλλογή KENZO x H&M, στο flagship κατάστημα της H&M στην οδό Ερμού 54.

Ανάμεσα σε έντονα μοτίβα και ζωντανά χρώματα, οι καλεσμένοι είχαν την ευκαιρία να δουν και να αποκτήσουν τη συλλογή KENZO x H&M, λίγες ημέρες μετά την επίσημη παρουσίασή της στο fashion show της Νέας Υόρκης. Η εκδήλωση ξεκίνησε με ένα μουσικοχορευτικό show υπό τους ήχους των Playmen, οι οποίοι κράτησαν το κέφι στα ύψη μέχρι το τέλος της βραδιάς, και με τη συνοδεία των funky ποτών της Strongbow.

Περισσότεροι από 800 φίλοι της H&M βρέθηκαν στην παρουσίαση της νέας συλλογής ανάμεσα στους οποίους και οι Μαρία Ηλιάκη, Τζένη Θεωνά, Άλεξ Κάβδας, Τζωρτζίνα Λιώση, Λυδία Παπαϊωάννου, Άκης Πετρετζίκης, Κωνσταντίνος Ρήγος, Γιάννης Στάνκογλου, Τόνια Σωτηροπούλου, Τάμτα και Ελένη Φουρέρα.

«Η αποψινή βραδιά ήταν μια μεγάλη γιορτή για την προσωπικότητα, τη θετική διάθεση και το πνεύμα ελευθερίας που χαρακτηρίζει τη συλλογή KENZO x H&M. Η συνεργασία μας με τον οίκο KENZO είναι πολύ ξεχωριστή καθώς αποτυπώνει με μοναδικό τρόπο όλες τις αξίες της H&M με κυριότερη αυτή της ελευθερίας της έκφρασης. Είμαστε λοιπόν ιδιαίτερα χαρούμενοι με τον ενθουσιασμό που εισπράξαμε από τον κόσμο απόψε και πιστεύουμε ότι η συλλογή θα αγκαλιαστεί εξίσου από τους πελάτες μας την ημέρα του λανσαρίσματος», δήλωσε η Sandrine Galparoli, Country Manager Ελλάδος, Βουλγαρίας και Κύπρου.

Η γυναικεία συλλογή KENZO x H&M αποτελεί ένα μοναδικό εορτασμό της δυναμικής κληρονομιάς της εταιρείας, και είναι γεμάτη με έντονα χρώματα, θηλυκές λεπτομέρειες και παιχνιδιάρικες γραμμές, ενώ η ανδρική συλλογή είναι τολμηρή και δυναμική και χαρακτηρίζεται από τα παιχνιδιάρικα μοτίβα και τα έντονα χρώματα.

Η συλλογή θα είναι διαθέσιμη στα καταστήματα της H&M σε Ερμού 54, Αθήνα – Α. Μεταξά 41, Γλυφάδα - Τσιμισκή 20-22, Θεσσαλονίκη, καθώς και online από τις 3 Νοεμβρίου 2016.

#KENZOxHM

ΔΝΤ ΕΝΤΟΣ Ή ΕΚΤΟΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ;

ΤΟΥ ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΠΕΛΑΓΙΔΗ*

Οι δυσκολίες του Ανεξάρτητου Γραφείου Αξιολόγησης του ΔΝΤ στην προσπάθειά του να διαπιστώσει οφέλη στην πολιτική του Ταμείου σε περιπτώσεις όπως της Ελλάδας, όπως αυτές παρουσιάστηκαν στο δημοσίευμα της 20ής Οκτωβρίου του Λάντον Τόμας Τζ., με τίτλο «Η αξιολόγηση του ΔΝΤ κρύβει εσωτερικές διαμάχες», στους «New York Times», προκαλούν αρκετά ερωτήματα.

Όχι τόσο για τα εμπόδια που το Γραφείο Αξιολόγησης υποτίθεται ότι συνάντησε στην προσπάθειά του να αξιολογήσει τις επιδόσεις του ΔΝΤ, όπως φαίνεται να υπονοεί ο δημοσιογράφος, αλλά για την ουσία του τρέχοντος τρίτου προγράμματος της Ελλάδας και, κυρίως, τη στάση του Ταμείου όσον αφορά τη (μη) βιωσιμότητα του ελληνικού χρέους, μια άποψη που έρχεται σε ευθεία αντίθεση με τα όσα μοιάζουν να πιστεύουν οι Ευρωπαίοι δανειστές.

Ωστόσο, έχω την αίσθηση ότι κι αυτή η αναποδιά είναι μια οκταμαχία.

Η παλαιότερη άποψη του ΔΝΤ, ότι το ελληνικό χρέος είναι βιώσιμο, φαίνεται ότι έπαψε να υφίσταται τον Μάιο-Ιούνιο του 2014, κατά την πέμπτη έκθεσή του για το δεύτερο ελληνικό πρόγραμμα. Η λογική του Ταμείου μοιάζει να είναι ότι το πρόγραμμα εκτροχιάστηκε λόγω της πολιτικής της κυβέρνησης του Αλέξη Τσίπρα κατά το πρώτο μισό του 2015. Στην πραγματικότητα, πιθανή αύξηση κατά 3% του ΑΕΠ ετησίως για το 2015 και το 2016 χάθηκε λόγω της ακαλίνωτης κακοδιαχείρισης από την τρέχουσα κυβέρνηση της ριζοσπαστικής Αριστεράς και της ριζοσπαστικής Δεξιάς. Τελικά, επιτεύχθηκε νέα συμφωνία μεταξύ της ελληνικής κυβέρνησης και των δανειστών με τον φιλόδοξο στόχο της αποτροπής της χρεοκοπίας της Ελλάδας και της ταχείας ανόρθωσης της οικονομίας.

Ωστόσο, πλέον το ΔΝΤ αποστασιοποιείται από την προηγούμενη συμμετοχή του στο πρόγραμμα, υποστηρίζοντας ότι το χρέος είναι μη βιώσιμο και ως εκ τούτου ότι δεν μπορεί να παράσχει οικονομική βοήθεια. Το ερώτημα που γεννάται, λοιπόν, είναι το εξής: Αν το πρόγραμμα είναι επαρκές ώστε να δώσει ώθηση στην οικονομία με το να επιτρέψει στην Ελλάδα να επιστρέψει στις αγορές στο τέλος του 2018, πώς μπορεί, ταυ-

τόχρονα, το χρέος να είναι μη βιώσιμο;

Ακόμα περισσότερο: Πόσο είναι το βάρος της αποπληρωμής του χρέους; Ο πίνακας δείχνει ότι η κατάσταση δεν είναι και τόσο άσχημη. Για να βάλουμε τα πράγματα σε μια προοπτική, θα ήταν χρήσιμο να συγκρίνουμε την Ελλάδα με την Πορτογαλία, μια χώρα παρόμοια και με παραπλήσιο ΑΕΠ. Ο πίνακας δείχνει ότι η Πορτογαλία έως το 2025 θα πρέπει να αποπληρώσει 50% περισσότερο χρέος, ως ποσοστό του ΑΕΠ, από την Ελλάδα. Η Ιρλανδία, η Ιταλία και η Ισπανία βρίσκονται σε ακόμα χειρότερη θέση!

Ταυτόχρονα, από την εξίσωση εκλείπουν και τα υψηλά επιτόκια – κατά μέσο όρο το επιτόκιο των δανείων της Ελλάδας είναι 2,6%, το χαμηλότερο μεταξύ των πέντε χωρών.

Μα, τότε, τι φταίει για την αδιαλλαξία του ΔΝΤ; Μια δημοφιλής άποψη που υποστηρίζεται από το Ταμείο, αλλά και από την πλειονότητα των Ελλήνων πολιτικών, είναι ότι ο στόχος για πρωτογενές πλεόνασμα 3,5% του ΑΕΠ από το 2018 και εντεύθεν δεν είναι ρεαλιστικός και στέλνει μήνυμα στις αγορές και στους ξένους επενδυτές ότι η Ελλάδα θα αποτύχει.

Όμως, σε απόλυτα νούμερα, το ίδιο ποσό πρωτογενούς πλεονάσματος μπορεί να είναι διαφορετικό ποσοστό του ΑΕΠ. Το 3,5% του ΑΕΠ σήμερα αντιστοιχεί περίπου σε 6 δισ. ευρώ. Το ίδιο ποσό χρημάτων με ονομαστική ανάπτυξη 5%-6% αποτελεί μικρότερο ποσοστό επί του ΑΕΠ, περίπου στο 2,5%. Έτσι, μια δυναμική εξέταση του προβλήματος απαιτεί πρώτα να ελεγχεται η ονομαστική αύξηση του ΑΕΠ και στη συνέχεια να εξετάζονται οι δημοσιονομικοί στόχοι και/ή η ανάλυση του χρέους.

Η εφαρμογή του τρίτου προγράμματος από το καλοκαίρι του 2015 έριξε και πάλι το βάρος της προσαρμογής στην παραγωγική, ιδιωτική οικονομία μέσω υπερφορολόγησής της εν μέσω μιας δύσκολης φάσης ανάκαμψης. Είναι δύσκολο να κατανοηθεί πώς ένα ίδρυμα όπως το ΔΝΤ συμφώνησε με την κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ σε μια συνταγή προ-κυκλικών πολιτικών, βασισμένη στην υπερφορολόγηση της οικονομίας και στη «θανάτωση» της ανάκαμψης, η οποία, παρεμπιπτόντως, είναι απαραίτητη τόσο για την επίτευξη του πρωτογενούς πλεονάσματος του 3,5% όσο και για τη βιωσιμότητα του χρέους. Θα περίμενε κανείς το Ταμείο να ζητήσει από την κυβέρνηση να

Greece and Peer Debt Service Ten-Year Projection Comparison
(1 of 2)

	Debt Service Percentage of GDP	Net Interest Percentage of GDP
Greece as % of Peers	59%	70%
Greece (2016-2025 Avg)	7%	2.6%
Peer Average (2016)	12%	3.6%
Portugal	11%	4.5%
Ireland	9%	3.0%
Spain	13%	3.0%
Italy	15%	4.1%

Είναι δύσκολο να κατανοηθεί πώς ένα ίδρυμα όπως το ΔΝΤ συμφώνησε με την κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ σε μια συνταγή προ-κυκλικών πολιτικών, βασισμένη στην υπερφορολόγηση της οικονομίας και στη «θανάτωση» της ανάκαμψης, η οποία, παρεμπιπτόντως, είναι απαραίτητη.

επικεντρωθεί στα αναπτυξιακά μέτρα και να κόψει εξίσου τις σπατάλες, ωστόσο το ΔΝΤ παραδόξως συμφώνησε με τον ΣΥΡΙΖΑ να φορολογηθεί, ό,τι κινείται.

Όμως το αποτέλεσμα είναι ότι σήμερα το ΑΕΠ είναι εξαιρετικά αδύναμο και το πλεόνασμα του 1,75% για το 2017 και του 3,5% για το 2018 μοιάζουν ανέφικτα.

Συμπερασματικά:

- Το χρέος είναι βιώσιμο όσο η οικονομική ανάπτυξη έρχεται. Η εκτίμηση του ΔΝΤ περί μη βιωσιμότητας μοιάζει να στηρίζεται σε μια πίστη ότι η ανάκαμψη θα αργήσει, ιδίως καθώς το πρόγραμμα απαιτεί πολύ υψηλά προ-κυκλικά πρωτογενή πλεονάσματα. Αυτό είναι αλήθεια, αλλά ποιος υπαγόρευσε αυτή την πολιτική της φορολογικής τρέλας;
- Η υπερφορολόγηση σκοτώνει ξανά την ανάκαμψη. Το να συναινείς σε αυτή την πολιτική και μετά να λες ότι τα υψηλά πρωτογενή αποτελέσματα (ως ποσοστό της ονομαστικής ανάπτυξης) δεν είναι ρεαλιστικά – και άρα το χρέος είναι μη βιώσιμο – δεν είναι και πολύ λογικό. Αν οι δημοσιονομικοί στόχοι είναι υπερβολικά υψηλοί και το χρέος γίνεται μη βιώσιμο, παρακαλώ, κάντε κάτι γι' αυτό και προβάλετε βέτο σε κάθε προ-κυκλική πολιτική που σκοτώνει την ανάπτυξη.
- Ενώπιον της φορολογικής τρέλας, οι επιχειρήσεις μειώνουν τους μισθούς και προσλαμβάνουν εργαζόμενους μερικής απασχόλησης για να αντέξουν. Η δαπάνη μειώνεται και το ΑΕΠ λιμνάζει. Οι ξένοι επενδυτές και οι αγορές βλέπουν ότι η οικονομία δεν θα ανακάμψει και ότι η χώρα σύντομα θα χρειαστεί ξανά κάποιου είδους ρύθμιση του χρέους. Έτσι, δεν έρχονται χρήματα από το εξωτερικό, που σημαίνει καμία προοπτική ανάπτυξης τουλάχιστον για τα επόμενα δύο χρόνια.

*Ο Θεόδωρος Πελαγίδης είναι καθηγητής στο Πανεπιστήμιο Πειραιά. Το κείμενο αυτό πρωτοδημοσιεύτηκε στον ιστοχώρο του Ιδρύματος Brookings (<https://www.brookings.edu/blog/up-front/2016/10/25/imf-in-or-out-of-the-greek-program/>).

Στο λιγγιώδες 74,5% έχει φτάσει το ποσοστό των ακούσιων νοσηλειών ψυχικά πασχόντων στη χώρα μας, την ώρα που η τάση είναι η ακριβώς αντίστροφη σε ολόκληρη την Ε.Ε. Τα συγκλονιστικά αυτά στοιχεία απορρέουν από συστηματική έρευνα του Παντείου Πανεπιστημίου και της Εταιρείας Περιφερειακής Ανάπτυξης και Ψυχικής Υγείας (ΕΠΑΨΥ), η οποία πραγματοποιήθηκε με μηδενική κρατική χρηματοδότηση. Η έρευνα παρουσιάστηκε στο 2ο Συνέδριο Ψυχικής Υγείας την προηγούμενη Πέμπτη και η ψυχολόγος Λίλη Πέππου, που συνεργάστηκε σε αυτό το πρόγραμμα, θυμίζει ότι είναι ζήτημα πολιτισμού και δημοκρατίας ο σεβασμός των δικαιωμάτων των ψυχικά ασθενών.

Είναι σοκαριστικά τα στοιχεία για την αύξηση των ακούσιων νοσηλειών που παρουσιάστηκαν στο 2ο Mental Health Conference. Γιατί τέτοια αύξηση;

Τα στοιχεία είναι σοκαριστικά γενικά. Δηλαδή δεν γίνεται το 2011 περίπου το 57% των ασθενών να νοσηλεύεται ακούσια στο Δαφνί. Δεν γίνεται ο κύριος λόγος που εισάγονται οι ασθενείς να είναι η ετεροκαταστροφικότητα ή η διακοπή της φαρμακευτικής αγωγής. Δηλαδή δεν μπορεί ένα σύστημα ψυχικής υγείας να βρει εναλλακτικούς τρόπους διαχείρισης των ασθενών αυτών παρά μόνο την αφαίρεση των δικαιωμάτων τους. Για μένα, αυτό είναι σοκαριστικό από μόνο του. Επίσης, από τα στοιχεία της έρευνας φαίνεται πως, τουλάχιστον ως προς κλινικούς δείκτες, οι ασθενείς εξέρχονται από το Δαφνί βελτιωμένοι. Οπότε ευλόγως αναρωτιέμαι τι γίνεται μετά το εξιτήριο που τους οδηγεί τελικά να φτάνουν στο σημείο από το οποίο ξεκίνησαν. Είναι σαν να κυνηγάει κανείς την ουρά του στο σύστημα ψυχικής υγείας.

Αν σε αυτό συμπεριλάβουμε ότι από το 2012 και μετά έχουμε ραγδαία αύξηση των ποσοστών, σε σημείο να φτάνουμε σχεδόν το 74% εν έτει 2014 και το 2015 να καίγονται άνθρωποι, αναρωτιέμαι πραγματικά πώς γίνεται σε μια δημοκρατική και πολιτισμένη χώρα να μην μπορεί να βρεθεί άλλη λύση.

Μία εξήγηση πράγματι είναι η εντεινόμενη οικονομική κρίση – αν και το σύστημα υγείας ήταν σχεδόν υπό κατάρρευση πολύ πριν από την έναρξή της. Αλλά, πέραν αυτού, εμένα πιο πολύ με ανησυχεί η διαπίστωση ότι η κρίση μπορεί να χρησιμοποιηθεί και ως δικαιολογία, αν όχι ως νομιμοποίηση, για να μην τηρούνται τα στοιχειώδη, για να μη λειτουργεί το σύστημα.

Πώς ξεκίνησε αυτή η έρευνα και πώς υποστηρίχθηκε;

Το ερευνητικό πρόγραμμα MANA (Μελέτη Ακούσιων Νοσηλειών στην Αθήνα) ξεκίνησε από μια συνάντηση με τον Στ. Στυλιανίδη, καθηγητή Κοινωνικής Ψυχιατρικής, το 2010, έχοντας τότε επιστρέψει από τις μεταπτυχιακές μου σπουδές στην Ψυχιατρική Επιδημιολογία στο Λονδίνο. Συζητούσαμε τότε την προοπτική μιας επιδημιολογικής μελέτης με αξία για τη χώρα. Ο

Λίλη Ευαγγελία Πέππου*

«Κανένα μνημόνιο δεν αποτελεί δικαιολογία για την αύξηση των ακούσιων νοσηλειών ψυχικά ασθενών»

ΣΤΗΝ ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΣΠΑΝΟΥ

Στέλιος ασχολιόταν πολύ με το θέμα της ακούσιας νοσηλείας από την εποχή της Λέρου και ήταν γι' αυτόν ένα θέμα άρρηκτα συνδεδεμένο με την ψυχιατρική μεταρρύθμιση. Δεν θέλαμε να σχεδιάσουμε μια έρευνα που θα προήγε απλώς την επιστημονική γνώση ή που θα γινόταν για την ίδια την έρευνα. Θέλαμε μια μελέτη με αντίκρισμα. Έτσι, υλοποιήσαμε την πρώτη μελέτη, η οποία απάντησε σε ένα ερώτημα και αμέσως διατύπωσε το επόμενο, φώτισε μια πτυχή που δεν είχαμε σκεφτεί. Σύντομα φτάσαμε να υποστηρίξουμε ερευνητικό πρόγραμμα (με περίπου έξι υπο-έρευνες), χωρίς καμία απολύτως χρηματοδότηση. Υποστηρίχθηκε από φοιτητές, από επιστήμονες της Ελλάδας και του εξωτερικού και από τα μέλη της ομάδας που εθελοντικά πρόσφεραν τις υπηρεσίες τους, τον Στέλιο, τον Ν. Δρακωνάκη, επιμελητή Β' στο Δαφνί, την Α. Πανάγου, ψυχολόγο στον Συνήγορο του Πολίτη, τον Κ. Σουλιώτη, αναπληρωτή καθηγητή Πολιτικών Υγείας, και τους ψυχολόγους-ερευνητές Κ. Τσίκου, Γ. Ιατροπούλου, Ν. Νακόπουλο και Σ. Νικολαΐδη. Φυσικά ήταν πολύ σημαντική και η υποστήριξη από τους συναδέλφους στο Δαφνί και στο Σισμανόγλειο, η οποία επίσης ήταν εθελοντική. Συναντηθήκαμε όλοι μας στην ανάγκη να επενδύσουμε σε κάτι με νόημα, για μας τους

Δεν νομίζω ότι είναι προτεραιότητα του υπουργείου Υγείας η ψυχική υγεία. Αν ήταν προτεραιότητα, θα είχε γίνει κάτι τόσα χρόνια, ειδικά μετά το καλοκαίρι του 2015. Ακόμα και για το ερευνητικό πρόγραμμα που έχουμε, δεν έχουν ενδιαφερθεί. Δεν ενδιαφέρθηκαν καν να χρηματοδοτήσουν μια πιλοτική παρέμβαση που προτείναμε. Οπότε δεν νομίζω ότι υπήρξε ποτέ πολιτική βούληση να μειωθούν οι ακούσιες νοσηλείες στη χώρα.

ίδιους, τους ασθενείς μας, τους συναδέλφους μας και τη χώρα. Μας ένωσε η ελπίδα, όχι με την αφαιρετική της έννοια, ως αυτοσκοπός δηλαδή, αλλά με την ουσιαστική της έννοια, ως μέσο για δράση, ως μοχλός για αλλαγή.

Θα υπάρξει κάποια συνέχεια;

Θα θέλαμε να υπάρξει επέκταση. Το Δαφνί και το Σισμανόγλειο δεν είναι τα μόνα νοσοκομεία που εκτελούν εισαγγελικές εντολές στην Ελλάδα. Οραματιζόμαστε ένα εθνικό πρόγραμμα.

Σε σύγκριση με τις άλλες ευρωπαϊκές χώρες πού βρισκόμαστε;

Κατ' αρχάς, είμαστε από τις λίγες χώρες χωρίς εθνικά στατιστικά στοιχεία. Στην πιο πρόσφατη μελέτη στο θέμα το υψηλότερο ποσοστό κατείχε η Σουηδία, με το 30% των νοσηλειών να είναι ακούσιες. Αυτό βέβαια ήταν το 2002. Σ' εμάς τα αντίστοιχα ποσοστά τότε ήταν 50%. Τώρα, σύμφωνα με τα στοιχεία από το Δαφνί, έχουμε ξεφύγει (74,5% το 2014). Και φυσικά δεν είναι το Δαφνί το πρόβλημα, γιατί οι άνθρωποι ψάχνουμε συχνά αποδιοπομπαίους τράγους. Η εμπειρία μου από το πρόγραμμα είναι ότι το Δαφνί διαχειρίζεται ό,τι δεν μπορεί να διαχειριστεί το σύστημα. Βγάζει συνέχεια το φίδι από την τρύπα.

Είναι στις προτεραιότητες του υπουργείου Υγείας η μείωση των ακούσιων νοσηλειών;

Για αρχή, δεν νομίζω ότι είναι προτεραιότητα του υπουργείου Υγείας η ψυχική υγεία. Στη συνέχεια, νομίζω ότι αν ήταν προτεραιότητα, θα είχε γίνει κάτι τόσα χρόνια, ειδικά μετά το καλοκαίρι του 2015. Ακόμη και για το ερευνητικό πρόγραμμα που έχουμε, δεν έχουν ενδιαφερθεί. Δεν ενδιαφέρθηκαν καν να χρηματοδοτήσουν μια πιλοτική παρέμβαση που προτείναμε. Οπότε δεν νομίζω ότι υπήρξε ποτέ πολιτική βούληση να μειωθούν οι ακούσιες νοσηλείες στη χώρα, πόσο μάλλον να γίνει προτεραιότητα.

Μπορούν να γίνουν σεβαστά τα ανθρώπινα δικαιώματα των ψυχικά πασχόντων σε συνθήκες κρίσης και μνημονίου;

Η αλήθεια είναι ότι ο μη σεβασμός των ανθρωπίνων δικαιωμάτων των ασθενών προηγείται της κρίσης. Η έκθεση του Συνηγόρου του Πολίτη για την ακούσια νοσηλεία ήταν το 2007, ενώ οι δύο καταδικές της χώρας από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων αφορούσαν προσφυγές του 2008 και του 2009. Επιπλέον, ο σεβασμός των ανθρωπίνων δικαιωμάτων θα έπρεπε να είναι δεδομένο και να μην εξαρτάται από οικονομικούς δείκτες ή μνημόνια. Δεν είναι κοινωνικοοικονομικό ζήτημα, είναι ζήτημα ηθικής, πολιτισμού και δημοκρατίας. Οπότε, ναι, μπορούν και πρέπει να γίνουν σεβαστά, κανένα μνημόνιο δεν αποτελεί δικαιολογία.

*Η Λίλη Ευαγγελία Πέππου είναι ψυχολόγος, επιστημονική συνεργάτιδα της Εταιρείας Περιφερειακής Ανάπτυξης και Ψυχικής Υγείας (ΕΠΑΨΥ), επιστημονική συνεργάτιδα του Ερευνητικού Πανεπιστημιακού Ινστιτούτου Ψυχικής Υγιεινής (ΕΠΨΥ).

Ο ΓΕΡΜΑΝΟΣ ΕΠΙΤΡΟΠΟΣ, ΕΚΛΕΚΤΟΣ ΔΥΟ ΕΛΛΗΝΩΝ ΕΥΡΩΒΟΥΛΕΥΤΩΝ, ΣΕ ΝΕΕΣ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ*

ΤΟΥ ΣΤΕΛΙΟΥ ΚΟΥΛΟΓΛΟΥ**

«**Η** Κομισιόν κλείνει τα μάτια στις παρεκτροπές» α-στράφτει και βροντά η «Le Soir», η μεγαλύτερη ε-φημερίδα του Βελγίου.

Και μετά το ηθικό σκάνδαλο Μπαρόζο, του πρώην προέ-δρου της Κομισιόν που βρήκε ο καπνένος επιτέλους δουλειά στην Goldman Sachs, ποιος είναι υπεύθυνος για τη νέα παρε-κτροπή που έβγαλε από τα ρούχα της τη συνήθως μετρημένη στα λόγια της εφημερίδα; Μα ο διαβόητος επίτροπος για την ψηφιακή σύγκλιση Γκίντερ Έτινγκερ. Ναι, αυτός που συνεργά-ζεται με δύο Έλληνες μυστικοσυμβούλους ευρωβουλευτές για να ελέγξει αν η ελληνική κυβέρνηση φιμώνει τα ΜΜΕ και έχει πάρει τον δρόμο της απολυταρχίας.

Την όλη υπόθεση, καθώς και τις παλιότερες απίστευτες δη-λώσεις του, με τις οποίες άλλοτε έβγαζε λάδι έναν ναζι δικα-στή και άλλες φορές εξέφραζε τη λύπη του «γιατί δεν υπάρχει πια πόλεμος», έχω καταγράψει σε προηγούμενο άρθρο. Αυτή τη φορά τον αχαλίνωτο ρατσιισμό του πλήρωσε μια κινεζική α-ντιπροσωπεία που συνάντησε, «μια ομάδα εννέα πονηρών από το ίδιο κόμμα, άρα όχι δημοκρατία... που είχαν όλοι βάλει τα μαλλιά τους με βερνίκι παπουτσιών». Στην ίδια ομιλία του δι-αμαρτυρήθηκε επειδή δίνουν στις γυναίκες οικογενειακές συ-ντάξεις, όπως και για τον γάμο ομοφυλοφίλων που «θα επιβλη-θεί συντόμως» στη Γερμανία. Δεν μπορούσε φυσικά να μην τα βάλει και με τη Βαλονία, «μια μικροπεριφέρεια που κυβερνά-ται από τους κομμουνιστές και μπλοκάρει όλη την Ευρώπη», α-ποστροφή που προκάλεσε την αποχώρηση των Βέλγων διπλω-ματών από την ομιλία του, καθώς και την οργή του βελγικού Τύπου αλλά και της ομάδας των Σοσιαλιστών και Δημοκρατών στο Ευρωκοινοβούλιο.

Με ανακοίνωσή τους οι τελευταίοι καταγγέλλουν τις απρο-κάλυπτα ρατσιστικές και ομοφοβικές δηλώσεις και δηλώνουν: «Απαιτούμε από την κ. Μέρκελ και τον κ. Γιούνκερ να πάρουν θέση. Η Ε.Ε. δεν μπορεί πλέον να ανέχεται ένας αξιωματούχος της να κάνει τέτοιες απεχθείς και εξωφρενικές δηλώσεις». Και ενώ η Μέρκελ σιώπησε, ως συνήθως, ο Γιούνκερ διά του εκ-προσώπου του απέφυγε να σχολιάσει τις δηλώσεις Έτινγκερ, προκαλώντας την αντίδραση της «Le Soir».

Εδώ ακριβώς αρχίζει και το ελληνικό ενδιαφέρον, διότι στην ομάδα των Σοσιαλιστών και Δημοκρατών ανήκει και ο ευ-

Ο Έτινγκερ δεν μπορούσε φυσικά να μην τα βάλει και με τη Βαλονία, «μια μικροπεριφέρεια που κυβερνάται από τους κομμουνιστές και μπλοκάρει όλη την Ευρώπη», αποστροφή που προκάλεσε την αποχώρηση των Βέλγων διπλωματών από την ομιλία του, καθώς και την οργή του βελγικού Τύπου αλλά και της ομάδας των Σοσιαλιστών και Δημοκρατών στο Ευρωκοινοβούλιο.

ρωβουλευτής του Ποταμιού Μίλτος Κύρκος, ο οποίος μετά την αρθρογραφία μου δήλωσε ευθαρσώς ότι είναι ο ένας από τους δύο ευρωβουλευτές που συνεργάζονται με τον Έτινγκερ. Μά-λιστα, μια ανάρτηση στην ιστοσελίδα του γράφει «κύριε, κύριε, ο Γραμματικάκης το έκανε», αφήνοντας ανοιχτό το ενδεχόμενο ο δεύτερος των ευρωβουλευτών να είναι ο ευρωβουλευτής Γ. Γραμματικάκης, επίσης από το Ποτάμι. Σε συνομιλία που είχα με τον τελευταίο, ο οποίος είναι σοβαρός και προοδευτικός άν-θρωπος, μου δήλωσε κατηγορηματικά ότι δεν έχει καμία σχέση με την υπόθεση ούτε έχει συναντήσει ποτέ τον Έτινγκερ, επο-μένως παραμένει το ερώτημα ποιος είναι ο δεύτερος(-η) Έλλη-νας ευρωβουλευτής που διατηρεί επαφές και συνεργάζεται με μια τόσο εξέχουσα προσωπικότητα της Γερμανίας και της Ευ-ρώπης για την προώθηση της δημοκρατίας στην Ελλάδα.

Κατά τα άλλα, στην ανάρτηση-απάντησή του ο Μ. Κύρκος προσθέτει, για την αφεντιά μου, ότι «δείχνει να αγνοεί ότι είναι δουλειά μας να συνεργαζόμαστε στενά με τους επιτρόπους, για να επιτελέσουμε το έργο μας». Συγχαρητήρια, λοιπόν, για την ε-πιλογή και τη στενή συνεργασία.

*Το άρθρο έχει αναρτηθεί στο tvxs.gr.

**Ο Στέλιος Κούλογλου είναι ευρωβουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ.

ΚΑΤΙ ΣΑΠΙΟ ΥΠΑΡΧΕΙ ΣΤΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΤΟΥ ΖΑΝ ΚΑΤΡΕΜΕΡ*

Ανάμεσα σε έναν Ευρωπαίο επίτροπο, τον Γερ-μανό Γκίντερ Έτινγκερ, ο οποίος διατυπώνει ρατσιστικά σχόλια, φλερτάρει με την ομοφο-βία και περιφρονεί τη δημοκρατία, και μια «επιτροπή ηθικής» που κρίνει ότι ο πρώην πρόεδρος της Επιτροπής Ζοζέ Μανουέλ Μπαρόζο δεν παραβίασε τους «κανόνες ακεραιότητας και εχε-μύθειας» με την πρόσληψή του από την αμερικανική τράπεζα Goldman Sachs, η εικόνα της εκτελεστικής επιτροπής της Ευ-ρώπης βγαίνει για άλλη μια φορά τραυματισμένη.

Ο χριστιανοδημοκράτης Έτινγκερ, τον οποίο η καγκελάρια Μέρκελ έστειλε το 2009 στις Βρυξέλλες για να τον ξεφορτωθεί,

μίλησε πριν από λίγες ημέρες σε επιχειρηματίες στο Αμβούργο και χαρακτήρισε μεταξύ άλλων τους Κινέζους «οχιτοματίδες» και «ύπουλους». Εξέφρασε τη λύπη του για το ότι μπορεί να χο-ρηγηθεί σύνταξη στις νοικοκυρές και κατήγγειλε τους γάμους των ομοφυλοφίλων που «σύντομα θα επιβληθούν» στη Γερμα-νία. Τέλος, χαρακτήρισε τη Βαλονία «μια μικρή περιοχή που κυ-βερνάται από κομμουνιστές και μπλοκάρει όλη την Ευρώπη», α-ναγκάζοντας τον οικονομικό ακόλουθο της Βαλονίας και τον ε-πίτιμο πρόξενο του Βελγίου να αποχωρήσουν από την αίθουσα.

Οι λαϊκιστικές αυτές δηλώσεις, αντάξιες ενός Τραμπ, προκά-λεσαν έντονες αντιδράσεις τόσο στη Γερμανία όσο και στο Βέλ-γιο. Η γενική γραμματέας του SPD Κατερίνα Μπάρλεϊ δήλωσε

Ο επίτροπος Έτινγκερ χαρακτήρισε μεταξύ άλλων τους Κινέζους «οχιστομάτπδες» και «ύπουλους». Εξέφρασε τη λύπη του για το ότι μπορεί να χορηγηθεί σύνταξη στις νοικοκυρές και κατήγγειλε τους γάμους των ομοφυλοφίλων που «σύντομα θα επιβληθούν» στη Γερμανία.

πως «κάποιος που προβαίνει ανοιχτά σε ρατσιστικούς και ομοφοβικούς χαρακτηρισμούς δεν είναι άξιος για ανώτατα πολιτικά αξιώματα». Ο πρόεδρος του γαλλόφωνου κεντρώου κόμματος του Βελγίου (CdH) Μπενουά Λιτζέν ζήτησε από τον Ζαν-Κλοντ Γιούνκερ να δείξει λίγη γενναιότητα και να αποπέμψει τον Έτινγκερ.

Ο τελευταίος δεν είναι η πρώτη φορά που προκαλεί. Τον Σεπτέμβριο του 2011, εν μέσω της ελληνικής κρίσης, ο τότε υπεύθυνος για την ενέργεια στην Επιτροπή του Μπαρόζο είχε προτείνει «να κυματίζουν μεσιότητες μπροστά στα κτίρια της Ε.Ε. οι σημαίες των κακών μαθητών στο ζήτημα του χρέους. Ένα τέτοιο μέτρο θα ήταν βέβαια συμβολικό, αλλά θα είχε αποτρεπτικό χαρακτήρα». Τον Σεπτέμβριο του 2014, κατά την ακρόασή του για τον διορισμό του ως επιτρόπου Ψηφιακής Οικονομίας, είχε αποδείξει την άγνοιά του για τον τομέα που θα αναλάμβανε: «Με την τεχνολογία, δεν μπορεί κανείς να αποκλείσει όλους τους κινδύνους. Θα σας δώσω ένα παράδειγμα, που μπορεί να σας φανεί, εεε, όχι πολύ σοβαρό. Υπήρξαν πρόσφατα διάφορες διασημότητες που παραπονέθηκαν ότι δημοσιεύτηκαν στο διαδίκτυο γυμνές τους φωτογραφίες. Δεν μπορώ να το πιστέψω! Αν μια σταρ είναι τόσο ανόητη, που φωτογραφίζεται γυμνή και στη συνέχεια στέλνει τη φωτογραφία στο web, δεν μπορεί να περιμένει από εμάς να την προστατέψουμε. Δεν μπορούμε να προστατεύουμε πλήρως τον κόσμο από τις ανοησίες του». Και αυτή ήταν η άποψη ενός ειδικού, που δεν τον εμπόδισε πάντως να πάρει τη θέση, αφού ήταν πολιτικός φίλος της καγκελαρίου.

Θα φανεί αδυσώπητος ύστερα απ' όλα αυτά ο Γιούνκερ απέναντι στον επίτροπο, στον οποίο σκοπεύει μάλιστα να δώσει το χαρτοφυλάκιο του Προϋπολογισμού μετά την αποχώρηση της Βουλγάρας επιτρόπου για την Παγκόσμια Τράπεζα; Κάτι τέτοιο φαίνεται μάλλον απίθανο, αν κρίνει κανείς από τη στάση του απέναντι στον Μπαρόζο. Και η ετυμηγορία της «επιτροπής ηθικής» δεν θα τον βοηθήσει.

Η τελευταία «αθώωση» τον πρώην πρόεδρο της Κομισιόν, παρόλο που έκρινε ότι ο τελευταίος «έδρασε γνωρίζοντας πως θα προκαλέσει κριτικές και θα πλήξει το κύρος της Επιτροπής και της Ένωσης γενικότερα» και ότι «δεν έδειξε την ευθυκρισία που θα περίμενε κανείς από κάποιον ο οποίος κατείχε ένα τόσο υψηλό αξίωμα για τόσα χρόνια».

Με αυτά τα δεδομένα, αναρωτιέται κανείς σε ποια περίπτωση ένας επίτροπος θα παραβίαζε τους κανόνες «ακεραιότητας και εχεμύθειας». Το ίδιο ερώτημα τίθεται και για τον Έτινγκερ, ο οποίος βρίσκεται εν ενεργεία. Αν τα παραδείγματα πρώην πολιτικών στελεχών που προσλήφθηκαν στη συνέχεια σε επικερδείς θέσεις αφθονούν στα κράτη-μέλη, είναι σπάνιο ένας υπουργός να παραμένει στη θέση του έχοντας διατυπώσει θέσεις ανάλογες με αυτές του Γερμανού επιτρόπου. Με τον Έτινγκερ, όμως, πιθανότατα θα συμβεί ακριβώς αυτό, καθώς ο Γιούνκερ δεν έχει καμία πρόθεση να θυμώσει με την καγκελαρία, ενώ το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, που θα μπορούσε να τον οδηγήσει σε παραίτηση, ελέγχεται πλήρως από τη Γερμανία. Τόσο το χειρότερο για την εικόνα της Ευρώπης.

*Ο Ζαν Κατρεμέρ είναι ανταποκριτής της «Libération» στις Βρυξέλλες.
Πηγή: Libération / Μετάφραση: ΑΠΕ-ΜΠΕ

ΠΛΗΣΙΑΖΕΙ Η ΩΡΑ

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΣΠΑΝΟΥ

Είναι βολική η συζήτηση για το αν και πότε θα κλείσει η δεύτερη αξιολόγηση, θα γίνουν ανασχηματισμός και εκλογές, θα αναλάβει τη διακυβέρνηση η ΝΔ και με ποιες συμμαχίες, πότε θα μας μειώσουν το χρέος. Είναι βολική γιατί εντάσσεται στο πλαίσιο της ελληνικής ρουτίνας στα χρόνια της κρίσης: μέσος όρος διάρκειας κάθε κυβερνητικής θητείας τα δύο χρόνια, και αυτά προεκλογικά από άποψη ατμόσφαιρας και πώλωσης, μοναδικό οικονομικό σχέδιο το μνημόνιο και μοναδική πολιτική η προσπάθεια υπεκφυγής από το μνημόνιο, είτε με κολπάκια (περίπου εφαρμογή) είτε με οδυρμούς πριν και μετά (μέθοδος Σπίρτζη). Κάπως έτσι, η ελληνική κρίση παρατάθηκε όσο γινόταν και δεν τελειώνει, σε αντίθεση με ό,τι έχει συμβεί σε όλες τις άλλες ευρωπαϊκές χώρες που δοκιμάστηκαν μέσα στον φαύλο κύκλο της ύφεσης και της λιτότητας και δεν έχουν ακόμη ξεφύγει από τα δεινά του νεοφιλελευθερισμού για τους αδύναμους, αλλά σε καμία περίπτωση δεν βρίσκονται στο δικό μας χάλι.

Τόσο η κυβέρνηση όσο και η αξιωματική αντιπολίτευση βολεύονται με τα κλισέ της παραδοσιακής κομματικής αντιπαράθεσης: είστε αγκιστρωμένοι στην εξουσία / κοιτά ποιος μιλάει, είστε καθεστώς / ο λαός δεν ξεχνά τι σημαίνει Δεξιά, δεν μπορείτε να βγάλετε τη χώρα από την κρίση / εσείς μας φτάσατε ως εδώ.

Οι πρωταγωνιστές του πολιτικού παιχνιδιού είναι ευχαριστημένοι. Ο Αλ. Τσίπρας επενδύει πάλι στην πολιτική διαπραγμάτευση κορυφής, τραβάει κόκκινες γραμμές και θέτει προθεσμίες στους πιστωτές, ενώ περιμένει τον Ομπάμα. Ο Κυρ. Μητσοτάκης υπόσχεται φοροελαφρύνσεις, βρίσκει τις εσωκομματικές του ισορροπίες και περιμένει πότε οι εταίροι θα τραβήξουν το χαλί κάτω από τα πόδια του πρωθυπουργού για να φέρει το κόμμα του, ίδιο και απaráλλαχτο με αυτό που ξέραμε, στην εξουσία. Στο μεταξύ, έρχεται ένα εκλογικό έτος για την Ε.Ε. (Αυστρία, Ολλανδία, Γαλλία, Γερμανία, ίσως Ιταλία) και αυτό εκ των πραγμάτων ευνοεί τη στασιμότητα και την ακινησία που έχει καταλήξει εθνικό δόγμα.

Η πραγματικά δύσκολη συζήτηση θα γίνει όταν τελειώσει το τρέχον πρόγραμμα χωρίς να είναι εφικτή η έξοδος στις αγορές. Τέταρτο «πακέτο», πιθανότατα, δεν θα μας δίνουν οι χώρες της Ευρωζώνης, οπότε δεν θα έχουν και κανένα νόημα οι δικές μας αποκηρύξεις του τέταρτου μνημονίου. Η αναδιάρθρωση του χρέους, ακόμη και αν γίνει, δεν αρκεί για να ορθοποδήσουμε και, αναγκαστικά, θα πέσει τότε στο τραπέζι η πρόταση Σόιμπλε για βελούδινη έξοδο από την Ευρωζώνη. Το αλλαγήμα θα είναι ισχυρό: είτε κούρεμα και άντε γεια, όπως προέβλεψε η γερμανική εφημερίδα «Die Welt», είτε ένα σοβαρό ποσό ως ανθρωπιστική-αναπτυξιακή βοήθεια, το οποίο θα επιτρέψει στην (όποια) κυβέρνηση να διαχειριστεί το χάος σε πρώτη φάση.

Και αυτό δεν συνδέεται τόσο με το ποια κυβέρνηση θα έχουμε όταν έρθει η ώρα αυτών των αποφάσεων.

Η ΝΔ, που νομίζει ότι όταν επιστρέψει στην εξουσία οι αγορές θα μας αγαπήσουν γιατί θα έχουμε και πάλι mainstream ηγεσία σε μια Ε.Ε. που στρίβει όλο και δεξιά, μάλλον υπεραισιοδοξεί. Γιατί οι έξω θα διαβάσουν το συνολικό μήνυμα που θα εκπέμπει το επόμενο Κοινοβούλιο, πόσες δηλαδή θα είναι οι δυνάμεις της δραχμής.

Έτσι, τόσο η βιασύνη της ΝΔ να προκαλέσει εκλογές κάνοντας φασαρία όσο και η επιμονή του Μεγάλου Μαξίμου στους τακτικισμούς ως υποκατάστατο της πολιτικής διευκόλυνσης των σχεδιασμών όλων εκείνων που θέλουν τη χώρα εκτός σκληρού πυρήνα Ε.Ε., ίσως και εκτός πρώτου κόσμου, δεδομένου ότι δεν υπάρχει εδώ πολιτική και οικονομική ελίτ με την ικανότητα (αν όχι και τη βούληση) να διαχειριστεί τόσο δύσκολα πράγματα.

Το πρόβλημα θα είναι ότι, όταν οι δείκτες του ρολογιού δείξουν μεσάνυχτα, ο Σόιμπλε μπορεί να μην είναι καθόλου μόνος στην υποστήριξη της ιδέας του για το σπάσιμο του ελληνικού κρίκου στην αλυσίδα της Ευρωζώνης, γιατί έτσι κι αλλιώς θα συζητιέται μια νέα αρχιτεκτονική για το κοινό νόμισμα, γιατί η κόπωση των εταίρων θα είναι βαθιά, θα έχει εμπειρωθεί η αίσθηση ότι η χώρα μας είναι αμεταρρήθμιστη και απροσάρμοστη και θα έχει αναπτυχθεί δυναμική παραίτησης από την προσπάθεια για το ελληνικό ζήτημα. Ακόμη χειρότερα, θα έχει ενισχυθεί στο εσωτερικό ο αντιευρωπαϊσμός, η κοινωνική εξουθένωση θα έχει εξελιχθεί σε εκνευρισμό και ένα εξαντλημένο και θυμωμένο πλήθος θα αναζητά μια οποιαδήποτε διέξοδο. Καλύτερα ένα φρικτό τέλος παρά μια φρίκη χωρίς τέλος, που λέει και το διαχρονικό μας σύνθημα.

Αν έτσι έρθουν τα πράγματα, ο Σόιμπλε θα είναι ο άνθρωπός μας. Θα θέλει ό,τι θέλουμε κι εμείς, τον αποχωρισμό – και μετά θα δούμε. Για λίγο θα φαίνονται όλα καλύτερα. Ούτε μνημόνια, ούτε τρόικες, ούτε ζωή και θάνατος ανάλογα με το αν εκταμιεύεται ή παγώνει η δόση. Αργότερα, θα εισβάλει η πραγματικότητα. Και τότε θα είμαστε εμείς και ο Θεός. Αν πράγματι δεν υπάρχει, θα έχουμε πρόβλημα.

Το πρόβλημα θα είναι ότι, όταν οι δείκτες του ρολογιού δείξουν μεσάνυχτα, ο Σόιμπλε μπορεί να μην είναι καθόλου μόνος στην υποστήριξη της ιδέας του για το σπάσιμο του ελληνικού κρίκου στην αλυσίδα της Ευρωζώνης.

Αλέξανδρος Μαλλιός,
πρέσβης ε.τ. - συγγραφέας

«Η πολιτική συνεννόηση είναι παράγοντας εθνικής ισχύος»

ΣΤΗΝ ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΣΠΑΝΟΥ

Η λέξη-κλειδί στις διεθνείς σχέσεις που λέγεται «συμβιβασμός» δεν περιλαμβάνεται στο ελληνικό λεξιλόγιο, σημειώνει ο Αλέξανδρος Μαλλιός με τη σοφία των 40 χρόνων στη διπλωματία που έχει πίσω του. Το νέο του βιβλίο είναι η αφορμή αυτής της συζήτησης.

Όταν ξεκινούσατε τη σταδιοδρομία σας ως διπλωμάτης δεν θα είχατε φανταστεί σε τι κόσμο θα βρισκόμασταν σήμερα. Έτσι δεν είναι;

Δυσκολεύομαι να ισχυριστώ το αντίθετο. Μετά την κατάρρευση της χούντας η δική μου γενιά είχε όραμα, ενθουσιασμό και γνώση. Ανήκω σε αυτούς που από τα φοιτητικά τους χρόνια είχαν ταυτιστεί με την πορεία ενοποίησης της Ευρώπης. Ήταν ο πραγματικός τρίτος δρόμος που στήριζε και στηριζόταν στις αξίες, στον άνθρωπο και στην ισχύ ως αποτέλεσμα σχηματισμού μιας πανίσχυρης διακρατικής πολιτικής και οικονομικής Ένωσης. Ταυτόχρονα ήταν ξεκάθαρο ότι η θέση της Ελλάδος ήταν και είναι μέσα στην Ενωμένη Ευρώπη. Αργότερα είδαμε, άλλωστε, ότι η προστιθέμενη αξία της Ελλάδος στα Βαλκάνια, στη Μέση Ανατολή και στη Μεσόγειο, πέραν της στρατηγικής και κρίσιμης γεωγραφικής της θέσης, ήταν η ιδιότητα του μέλους της Ε.Ε. αλλά και του ΝΑΤΟ. Με πόσο κομπασμό, για μια ολόκληρη δεκαετία τουλάχιστον, διακηρύσσαμε προς τους Βαλκάνιους γείτονές μας ότι γι' αυτούς «εμείς είμαστε η Ε.Ε.», «εμείς είμαστε το ΝΑΤΟ» και τα τοιαύτα.

Ναι, είναι αλήθεια ότι το 1975, όταν ξεκινούσα τη σταδιοδρομία μου ως κρατικός λειτουργός, δεν είχα φανταστεί τη βαθιά κρίση θεσμών, προσώπων και πολιτικών επιλογών που μας οδήγησαν στον γκρεμό της οικονομικής κρίσης. Η οικονομική κρίση είναι το σύμπτωμα, η συνέπεια, αν θέλετε. Για την κατάσταση αυτή πρωτίστως έχουμε ευθύνη εμείς. Ασφαλώς κι εγώ προσωπικά.

Και όταν ήσασταν πρέσβης στην Ουάσινγκτον δεν θα είχατε υποθέσει ότι ένας Τραμπ θα διεκδικούσε κάποτε την Προεδρία των ΗΠΑ... Ή όχι;

Η αποτυχία στις προβλέψεις δεν αποτελεί προνόμιο κάποιων. Να σας πω μόνο ότι μέχρι και τα τέλη του 2007 ολόκληρο το σύστημα στην Ουάσινγκτον (λομπίστες, ΜΜΕ, ιδρύματα ερευνών, πολιτικοί

αναλυτές, πρέσβεις της Ε.Ε. κ.λπ.) ελάχιστα πιθανότητες έδινε στον τότε γερουσιαστή Μπαράκ Ομπάμα. Υπήρχε μια σχεδόν βεβαιότητα για την ανάδειξη της Χίλαρι Κλίντον. Μάλιστα, ένας από τους πιο αξιόλογους πρέσβεις της Ε.Ε. είχε διοργανώσει δείπνο προς τιμήν της Μάντλιν Ολμπράιτ, προεξοφλώντας ότι θα έχει σημαντική θέση στη διακυβέρνηση της Χίλαρι Κλίντον. Άρα πέσαμε έξω.

Προσωπικά, με την εμπειρία οκτώ ετών στην Αμερική, δεν με εκπλήσσει η υποψηφιότητα που επέβαλε και στο κόμμα του ο Ντόναλντ Τραμπ. Με εκπλήσσει, εντούτοις, ο ωμός και άτσαλος τρόπος με τον οποίο προωθεί την υποψηφιότητά του. Με άλλα λόγια, δεν έχει υποστεί τον εκλεπτυσμό και τη μετάλλαξη. Δεν είναι ένας πολιτικός χαμαιλέων. Είναι αυτό που φαίνεται. Σταθερά απρόβλεπτος.

Εκτιμώ ότι η διοίκηση Μπαράκ Ομπάμα - Τζο Μπάιντεν είναι από τις καλύτερες που έχει να δείξει η σύγχρονη ιστορία των ΗΠΑ. Η προεξοφλούμενη επίσκεψη του Αμερικανού Προέδρου στην Αθήνα έχει μεγάλη σημασία. Κυρίως, πρέπει να την αξιοποιήσουμε ώστε να πατήσουμε πιο γερά τον Ιανουάριο του 2017, προετοιμάζοντας το έδαφος και το πλαίσιο της συνεργασίας μας με την ή με τον νέο Πρόεδρο των ΗΠΑ.

Καταλαβαίνετε τη στρατηγική του Ερντογάν; Πού θέλει να πάει η χώρα του;

Και εδώ οι προβλέψεις, ακτινογραφίες και εκτιμήσεις που γίνονται στο πόδι -χάρην στιγμιαίου τηλεοπτικού εντυπωσιασμού κυρίως- δεν επιβεβαιώθηκαν. Χαρακτηριστικό της στρατηγικής Ερντογάν είναι η προσωπική του παντοδυναμία, την οποία επιβάλλει κατά τρόπο αυταρχικό, έχοντας όμως πλήρη και συνεχή δημοκρατική νομιμοποίηση. Εκλέγεται, δηλαδή, δεν επεβλήθη με πραξικόπημα. Κατέστειλε πραξικόπημα.

Αυτό που αποκαλούμε Διεθνή Κοινότητα λειτουργεί επί τη βάση των συμφερόντων και όχι αρχών. Κοιτάξτε τι γίνεται στη Συρία, στο Ιράκ, στην Υεμένη. Έχουμε σύγκρουση μεταξύ των μόνιμων μελών του Συμβουλίου Ασφαλείας. Επίσης, των περιφερειακών παικτών.

Ο κ. Ερντογάν προφανώς πιστεύει ότι η ισχύς και η θέση της Τουρκίας του παρέχουν την άνεση ελιγμών και αλλαγών συμμοχιών χωρίς κόστος. Εντέλει, έχω την αίσθηση ότι εκτιμά ότι η σημερινή Τουρκία αποτελεί τη συνθήκη εκ των ων ουκ άνευ για οποιοδήποτε θέμα αφορά την περιοχή μεταξύ Κασπίας θάλασσας, Καυ-

Η Τουρκία σήμερα δεν προσφέρεται για μακροπρόθεσμες προβλέψεις. Κοιτάξτε απλώς τις συνεχείς ανακατατάξεις επιλογών, συμφερόντων, περιστασιακών εταίρων και μόνιμων αντιπάλων την τελευταία πενταετία.

κάσου, Περσικού Κόλπου και ΝΑ Μεσογείου. Επί ημερών του η Τουρκία εξελίχθηκε σε σημαντικό παγκόσμιο παίκτη. Καλό είναι να γνωρίζουμε ότι έτσι την αντιμετώπιζε, και προφανώς εξακολουθεί να την αντιμετωπίζει, η κ. Κλίντον. Στην πραγματικότητα, ο κ. Ερντογάν έκανε πάντοτε αυτό που πίστευε. Ο στόχος του για την Τουρκία στον 21ο αιώνα προσδιορίζεται από τη συνείδησή του, την πίστη του στο Ισλάμ και τον ψυχισμό του. Η Τουρκία σήμερα δεν προσφέρεται για μακροπρόθεσμες προβλέψεις. Κοιτάξτε απλώς τις συνεχείς ανακατατάξεις επιλογών, συμφερόντων, περιστασιακών εταίρων και μόνιμων αντιπάλων την τελευταία πενταετία. Μόνο το μέλλον θα δείξει κατά πόσο η πολιτική του Προέδρου της Τουρκίας θα επιβεβαιωθεί στο σύνολο και στα μέρη της ή, αντιθέτως, θα αναιρεθεί.

Υπάρχει κίνδυνος ελληνoturκικής κρίσης;

Κρίση υπάρχει. Διαρκεί εδώ και πολλά χρόνια. Σε κυμαινόμενο, όμως, βαθμό έντασης. Είναι θετικό ότι οι δύο χώρες έχουν ισχυρούς διαύλους επικοινωνίας τόσο σε πολιτικό όσο και σε επιχειρησιακό επίπεδο. Το πρόβλημά μας όμως τη στιγμή αυτή δεν είναι αμιγώς ελληνικό. Ολόκληρη η Ευρώπη έχει δεχτεί και παραδεχτεί με τη συνολομολόγηση των συμφωνιών για τη διαχείριση του προσφυγικού με την Τουρκία ότι η Άγκυρα -ο Πρόεδρος Ερντογάν δηλαδή- κρατά στα χέρια της τη σταθερότητα του ευρωπαϊκού οικοδομήματος. Το σήμερα και το αύριο των περισσότερων, αν όχι του συνόλου, των ευρωπαϊκών κυβερνήσεων συνδέεται με ή άμεσα εξαρτάται από το προσφυγικό. Θα έλεγα όμως ότι περισσότερο κινδυνεύει από τις παράπλευρες αλλά σημαντικότερες ζημιές που ήδη έχει προκαλέσει στα θεμέλια της δικής μας Ευρώπης η επιδημική ενίσχυση του εθνικισμού και του λαϊκισμού. Επίσης, η επικράτηση ακραίων πολιτικών σχηματισμών. Η συνεχώς διευρυνόμενη και ενισχυόμενη αυτή τάση έχει καθαρά αντιευρωπαϊκό χαρακτήρα.

Η Ε.Ε. χρειάζεται θεσμικό εκσυγχρονισμό. Ναι, οι Συνθήκες πρέπει να αναθεωρηθούν. Γνωρίζω τον αντίλογο, ότι η επικράτηση ακραίων και εθνικιστικών πολιτικών δυνάμεων αποτρέπει τη δημιουργία μιας ισχυρής πολιτικής βάσης για την αναθεώρηση, για παράδειγμα, της Συνθήκης της Λισαβόνας. Ή θα δράσουμε τώρα, έστω κι αν είναι ήδη αργά, ή θα επιχαιρούμε εκτιμώντας ότι η αδράνεια συνιστά το ισχυρότερο αντίδοτο στην άνοδο αντιευρωπαϊ-

κών πολιτικών δυνάμεων.

Συνοψίζω τις σκέψεις μου: Η πολιτική της Ε.Ε. απέναντι στη σημερινή Τουρκία είναι αυτή του εξευμενισμού. Άρα, λαμβάνοντας υπόψη τον σημερινό συσχετισμό δυνάμεων στην Ευρώπη, η Αθήνα δεν έχει απεριορίστη φαρέτρα επιλογών. Η σταθερότητα και η διάρκεια των θέσεών μας σε συνδυασμό με την πολιτική συνεννόηση αποτελούν μονόδρομο.

Μπορεί να λυθεί το Κυπριακό στο ορατό μέλλον; Ή είναι τεχνητή η αισιοδοξία που καλλιεργείται;

Η αποτυχία του Σχεδίου Ανάν οφείλεται, μεταξύ άλλων, στο γεγονός ότι στο Μπούργκενστοκ (Λουκέρνη) δημιούργησε νικητές και ηττημένους. Αυτή κυρίως την παράμετρο θα πρέπει να έχουν κατά νου όλοι εκείνοι –οι περισσότεροι επί του παρόντος κινούνται στο παρασκήνιο– που αρέσκονται στις νουθεσίες, ενθαρρύνσεις και πιέσεις προς μία μόνο κατεύθυνση, την Κυπριακή Δημοκρατία. Γνωρίζω από πρώτο χέρι ότι υπάρχει πολύ καλή ατμόσφαιρα μεταξύ του Προέδρου της Κύπρου κ. Νίκου Αναστασιάδη και του εκπροσώπου της Τουρκοκυπριακής Κοινότητας κ. Μουσταφά Ακιντζί. Το κλειδί, όμως, το κρατά η Τουρκία του κ. Ερντογάν. Υπάρχουν αρκετοί εταίροι μας που θεωρούν ότι το Κυπριακό δεν μπορεί να ιδωθεί ως ένα ζήτημα αποκομμένο από το πλέγμα των συμφερόντων της Ε.Ε. (δηλαδή των δικών τους) με την Τουρκία.

Επιτρέψτε μου να επαναλάβω ότι ο κ. Ερντογάν γνωρίζει καλύτερα από μας τη δυνατότητα που έχει ανά πάσα στιγμή να διατηρήσει ή να ανατρέψει τον συσχετισμό των πολιτικών δυνάμεων στην Ε.Ε. και στα κράτη-μέλη της. Το προσφυγικό-μεταναστευτικό είναι σήμερα το θεμελιώδες –για πολλούς το μόνο ζωτικό– πρόβλημα μεταξύ της Ε.Ε. και των κρατών-μελών της αφενός και της Τουρκίας αφετέρου. Επιπλέον, για πρώτη φορά μετά από αρκετά χρόνια η Ουάσινγκτον έχει αναλάβει τον πρώτο ρόλο στην προσπάθεια εξεύρεσης πολιτικής λύσης στο Κυπριακό. Εκείνο το οποίο θα πρέπει να γνωρίζουμε είναι ότι όποιος διαπραγματεύεται από θέση ισχύος ή έστω από πλεονεκτική θέση είναι εκείνος που έχει τις περισσότερες πιθανότητες να επιτύχει το μεγαλύτερο ποσοστό των επιδιώξεών του. Αυτό ισχύει και ισχύει.

Η Ελλάδα, όπως και κατά το παρελθόν, έχει ιστορική και ηθική ευθύνη απέναντι στην Κυπριακή Δημοκρατία. Η ποιότητα των σχέσεων μεταξύ Λευκωσίας και Αθηνών πρέπει να παραμείνει αναλλοίωτη. Σε όλα τα στάδια της υπό εξέλιξη διαδικασίας,

Λέμε και ξαναλέμε ότι, παρά τη φτώχεια της χώρας, δεν θα κάνουμε εθνικές υποχωρήσεις. Δεν είναι λαϊκισμός αυτό; Η οικονομική δύναμη δεν συναρτάται ευθέως με την εθνική αυτοπεποίθηση και αξιοπρέπεια;

Όπως ξέρετε, τις μέρες αυτές κυκλοφορεί το νέο μου βιβλίο «Οράματα και Χίμαιρες: Διαδρομές ενός Διπλωμάτη» από τις εκδόσεις Ι.Ν. Σιδέρης. Τον πρόλογο έχει γράψει ο καθηγητής κ. Νίκος Αλιβιζάτος. Από την πρώτη μέχρι και την τελευταία σελίδα προσπαθώ να τονίσω με βάση τη σωρευμένη γνώση και εμπειρία ενός κρατικού λειτουργού που υπηρέτησε την πατρίδα του για περίπου 40 χρόνια ότι χωρίς συνεννόηση στα μεγάλα και στα σοβαρά θέματα των πολιτικών μας ταγών και δυνάμεων, η εξωτερική πολιτική κάθε ελληνικής κυβέρνησης είναι όμηρος των εσωτερικών μετώπων. Δεν έχω γνωρίσει άλλη χώρα –μάλλον έχω γνωρίσει άλλη μία, στη γειτονιά μας– όπου τα κυρίαρχα συνθήματα που επικρατούν στον χαρακτηρισμό εκφάνσεων της εξωτερικής πολιτικής είναι από τη μια «νίκη», «θρίαμβος», «απόλυτη επιτυχία», «ικανοποίηση» και από την άλλη «προδοσία», «μειοδοσία», «ήττα», «ντροπή»... Η λέξη-κλειδί στις διεθνείς σχέσεις που λέγεται «συμβιβασμός» δεν περιλαμβάνεται στο ελληνικό λεξιλόγιο.

Στη θέση που βρίσκεται τα τελευταία χρόνια η Ελλάδα, η πολιτική συνεννόηση στον ψηλότερο δυνατό κοινό παρονομαστή αποτελεί αυτό τον παράγοντα ισχύος που τόσο έχουμε ανάγκη. Ελπίζω ότι η συνταγματική αναθεώρηση, όταν και εφόσον γίνει, θα περιλάβει ως προτεραιότητα την αναθεώρηση των άρθρων που αφορούν τον εκσυγχρονισμό των θεσμών εθνικής ασφάλειας. Η Ελλάδα, η σημερινή Ελλάδα, θεωρεί ότι μπορεί να έχει την πολυτέλεια να στερείται ενός κεντρικού οργάνου πληροφόρησης, ανάλυσης, σχεδιασμού και δράσης, όπως το Εθνικό Συμβούλιο Ασφαλείας. Εδώ και πέντε χρόνια, όσο πιο συχνά μπορώ, επαναφέρω την πρόταση για σύσταση Εθνικού Συμβουλίου Ασφαλείας υπό τον κ. πρωθυπουργό με τη δικαιοματική συμμετοχή και των πολιτικών ηγετών. Εκτός βέβαια της Χρυσής Αυγής. Έχει μηδενικό δημοσιονομικό κόστος και πολλαπλά ανταποδοτικά οφέλη.

Οι πολιτικές ηγεσίες πρέπει να αποτελούν πρότυπο και να δίνουν συνεχώς το παράδειγμα προς μίμηση. Λυπάμαι, αλλά, όσο αυτό δεν συμβαίνει, οι κρίσιμες αποφάσεις που αφορούν την εξωτερική μας πολιτική θα είναι όμηροι κομματικών και μικροπολιτικών επιλογών.

ΟΙ ΣΚΕΨΕΙΣ ΤΟΥ ΠΡΕΣΒΗ

Ο Αλέξανδρος Μαλλιάς γράφει χωρίς περιστροφές για τη βαθιά κρίση αξιών στην Ελλάδα. Αναλύει, αναλαμβάνοντας τις ευθύνες που αναλογούν στη γενιά του και στον ίδιο, τις ανυπέρβλητες δυσκολίες που καλείται να αντιμετωπίσει η νέα γενιά. «Ποτέ στο παρελθόν μια ολόκληρη γενιά δεν θυσιάσε τα παιδιά της και τα εγγόνια της προκειμένου να διασωθεί η ίδια» σημειώνει.

Προτείνει συνταγματικές θεσμικές αλλαγές ως αντίδοτο στη μείωση των μέσων και πραγματικών δυνατοτήτων της χώρας μας. Η αναγκαία συνεννόηση και η συναίνεση των πολιτικών δυνάμεων στα θεμελιώδη ζητήματα αποτελούν παράγοντα ισχύος. Προτείνει τη σύσταση Εθνικού Συμβουλίου Ασφαλείας.

Βαθιά ευρωπαϊστής από τα φοιτητικά του χρόνια, επισημαίνει την απογοητευτική εικόνα της σημερινής διηρημένης Ευρώπης. Η αδυναμία και η έλλειψη πολιτικής βούλησης να διαγνώσει σωστά και έγκαιρα τις τεκτονικές και θεμελιακές αλλαγές στη Μέση Ανατολή και Βόρειο Αφρική την έχουν οδηγήσει σε πολιτικές κακοδιαχειρίσεις των επιπτώσεων δικών της αποφάσεων, που λαμβάνονται στον «ελάχιστο κοινό παρονομαστή». Επείγει η αναθεώρηση των Συνθηκών της Ε.Ε.

Γράφει για το «κουτί της Πανδώρας» στη Μέση Ανατολή, σημειώνοντας ότι το συριακό χάος αντανάκλα κυρίως τη σύγκρουση μεταξύ των πέντε μόνιμων μελών του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ.

Επίσης, τα συμφέροντα και την εμπλοκή των περιφερειακών παικτών (Ιράν, Τουρκία, Σαουδικής Αραβίας, Αιγύπτου, Ισραήλ). Το ημερολόγιο από τη θητεία του στη Λιβύη περιγράφει τις εμπειρίες του την περίοδο του εναγκαλισμού του καθεστώτος Καντάφι από την Ελλάδα. Η στρατιωτική επέμβαση του 2011, όμως, οδήγησε στην καταστροφή. Έφερε το χάος.

Πού οφείλεται η κρίση στις σχέσεις μας με την Αλβανία; Ο συγγραφέας προτείνει συγκεκριμένο χάρτη για την τακτοποίηση των σχέσεών μας με τα Τίρανα και τον αλβανικό παράγοντα. Καταγράφει επίσης τις θέσεις του για τις σχέσεις της Ελλάδος με την πΓΔΜ.

Επίσης, τις εντυπώσεις του από πρόσφατα οδοιπορικά του στην Τουρκία και στην Κύπρο.

Ο «πρέσβης που δεν ήθελε να γίνει... πολιτικός» περιγράφει τη δική του δεκαπεντάμηνη διαδρομή στην πολιτική, μαθαίνοντας να κολυμπά στο... ΠΟΤΑΜΙ.

Κι αν βγει ο Τραμπ;

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΣΠΑΝΟΥ

Εχουμε όλα τα χαρακτηριστικά μιας αποτυχημένης χώρας του αναπτυσσόμενου κόσμου: Χρεοκοπήσαμε, φτωχαίνουμε, υποφέρουμε από χαμηλές ποιότητας πολιτικό προσωπικό, έλλειψη εθνικής συνεννόησης και σχεδίου παραγωγικής ανασυγκρότησης, κρατική δυσλειτουργία, θεομική υπανάπτυξη, οι δημιουργικότεροι των νεότερων γενιών φεύγουν γι' αλλού, οπουδήποτε, και μένουν εδώ όσοι δεν μπορούν να κάνουν αλλιώς. Η προσφυγική κρίση πέφτει πάνω στην οικονομική, που ανατροφοδοτείται με την πολιτική, την πολιτισμική και τη θεομική, και κάπως έτσι διαμορφώνεται ένα σκηνικό παρακμής, αν όχι βύθισης.

Δεν τα καταφέραμε, πέφτουμε και αδυνατούμε στο συλλογικό επίπεδο να προετοιμάσουμε μια έξοδο από την κρίση, να συμφωνήσουμε στα βασικά, να καταλάβουμε τι μας συνέβη, να ακούσουμε κάτι πέρα από τη δική μας τη φωνή ή τους καβγάδες χωρίς νόημα που πλεονάζουν γύρω και το μόνο που αφήνουν είναι δηλητήριο και σκουριά.

Όλα όσα ταλαιπωρούν το ελληνικό χωριό θα χάσουν κάθε σημασία αν στις αμερικανικές προεδρικές εκλογές της επόμενης Τρίτης εκλεγεί ο Ντ. Τραμπ. Έχουμε τη διάθεση να χρησιμοποιούμε τα προβλήματα των άλλων ως επιχείρημα υπέρ της δικής μας φανταστικής υπεροχής, όμως αυτή είναι μια πολύ επιπόλαιη προσέγγιση, αν αναλογιστεί κανείς πόσο η διοίκηση Ομπάμα συνέβαλε στην ελληνική διάσωση από την ανεξέλεγκτη χρεοκοπία.

Αντί να καγχάζουμε για την ανομοιογένεια ενός σημαντικού κομματιού της αμερικανικής κοινωνίας που στρέφεται στον υποψήφιο των Ρεπουμπλικάνων, καλό θα ήταν να φροντίσουμε για τη σταθερότητα και την καθαριότητα του δικού μας σπιτιού. Ο κόσμος γύρω γίνεται όλο και πιο άγριος, η Ε.Ε. κάνει τον προανατολισμό και την ψυχρή της, αλλά αυτά δεν είναι καλά νέα για εμάς, δεν θα τη γλιτώσουμε επειδή δεν είμαστε ο μοναδικός μπελάς.

Το πρόβλημά μας είναι οικονομικό (αναντιστοιχία μεταξύ παραγωγής και κατανάλωσης), δημογραφικό (χώρα γερόντων και συνταξιούχων), θεομικό (πρόβλημα στη διάκριση των εξουσιών, δυσπιστία πολιτών έναντι του κράτους), πολιτικό (έλλειμμα συναίνεσης στα βασικά, διαχειριστικής ικανότητας, εθνικού σχεδίου), πολιτισμικό (ζήτημα παιδείας, αυτογνωσίας και αντίληψης για τη θέση μας στον κόσμο). Όλα αυτά μαζί δεν πρόκειται να αντιμετωπιστούν στο πλαίσιο των διευθετήσεων για το ευρωπαϊκό μέλλον, είναι δικά μας και εμείς θα τα λύσουμε ή θα μας διαλύσουν.

Αντί να οικτρίζουμε τα θύματα της παγκοσμιοποίησης που στρέφονται στον λαϊκισμό και στην ακροδεξιά, καλό θα ήταν να ασχοληθούμε με τα χάλια στα πανεπιστήμια και στα νοσοκομεία μας, που δεν θα αλλάξουν, είτε διαδεχθεί ο Σόιμπλε τη Μέρκελ είτε όχι.

ΠΕΣ ΤΟ Μ' ΕΝΑ ΤWEEET

...και βγάλε τον πραγματικό εαυτό σου.

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗΣ

Εν αναμονή του ανασχηματισμού, η εβδομάδα αποδείχθηκε εξόχως διδακτική, λόγω και της συνέντευξης που παραχώρησε ο Αρχιεπίσκοπος Ιερώνυμος στην εκπομπή «Ιστορίες» του ΣΚΑΪ.

Πνευματικός ηγέτης είναι και ως τέτοιος μίλησε ο Ιερώνυμος, ασχολούμενος ως επί το πλείστον με πνευματικά πράγματα, την εφορία, τον ΕΝΦΙΑ, την περιφρούρηση της εκκλησιαστικής περιουσίας που είναι υπόθεση 1.000 νομικών προσώπων και δεν είναι εύκολο να διατεθεί (δηλαδή είναι θέμα... γραφειοκρατίας), τη μισθοδοσία των κληρικών από το κράτος, ότι για την Εκκλησία δεν τίθεται καν ζήτημα διαχωρισμού κράτους - Εκκλησίας, καθώς «για το κράτος είναι πολίτες, για εμάς είναι οι πιστοί» (και για τους δύο πελάτες).

Ιερώνυμος: "Ας μας δώσει το Κράτος όλη την περιουσία που μας έχει πάρει αντί να μας δίνει το μισθό" #istories #ieronimos

Ας τη δώσει, λοιπόν, το κράτος όλη την περιουσία που έχει καταλοτήσει από την Εκκλησία για να σταματήσει να πληρώνει τους μισθούς των κληρικών. Για ποια ακριβώς περιουσία μιλάμε όμως;

η ελλ. εκκλησια αναγνωρίζει τα χρυσοβουλα του σουλτανου που της δίνει τα 3/5 της ελλαδας αλλα ο Ερντογαν είναι ο τρελος #istories

Το μήνυμα του Ιερώνυμου, λοιπόν, ήταν ξεκάθαρο: «Για μας, δεν υπάρχει χωρισμός. Υπάρχουν προβλήματα τεράστια, αλλά δεν θα κοιτάξουμε τα δικαιώματά μας, να τα υπερασπιστούμε». Αυτό δα έλειπε, επειδή η χώρα είναι σε μνημόνια και όλο και περισσότερος κόσμος υποφέρει εδώ και έξι χρόνια να απεμπολήσει η Εκκλησία τα δικαιώματά της.

Ο Ιερώνυμος αναφέρθηκε και στο... φλέγον ζήτημα του πώς θα διδάσκονται τα θρησκευτικά στα σχολεία. Όπως τόνισε χαρακτηριστικά, «υπάρχει σύγχυση αποστολής και ρόλου. Τι δουλειά έχει η πολιτεία στο παγκάρι της Εκκλησίας; Η Εκκλησία δεν έχει δικαίωμα να πει τι θέλει, να πει πώς θέλει τα θρησκευτικά.».

Ο #Ιερωνυμος χθες αναρωπιόταν γιατί η κυβέρνηση ανακατεύεται στα εκκλησιαστικά ζητήματα. Και μιλούσε για τα θρησκευτικά στα σχολεία ρε φίλε.

Ας ξεπεράσουμε το προφανές, πως σαφώς και η Εκκλησία έχει το δικαίωμα να πει τι θέλει, δεν έχει όμως κανένα δικαίωμα να επιβάλει αυτό που θέλει. Αλλά, λοιπόν, εντοπίζεται το πρόβλημα σύγχυσης αποστολής και ρόλου. Και το πραγματικό ερώτημα δεν είναι «τι δουλειά έχει η πολιτεία στο παγκάρι της Εκκλησίας;» αλλά «τι δουλειά έχει η Εκκλησία στο παγκάρι της πολιτείας;». Η απάντηση είναι χαμένη στα βάθη της βυζαντινής περιόδου.

Κατά τα άλλα,

Ιερώνυμος: "Στην Εκκλησία δεν έχουμε ούτε ακραίους ούτε Ταλιμπάν" #istories #ieronimos

Ούτε έναν:

ο Αμβροσιος λει ευχηθηκε να τρυπησουν τα στομαχια οσων δε νηστεουν, το βρισκω πολυ χριστιανικο

Α, όλα κι όλα, ο Αμβρόσιος είναι ειδική περίπτωση.

Ιερώνυμος: "Δεν κάνει λάθος ο Αμβρόσιος, ο τρόπος που τα λέει, είναι λάθος" #istories

Να εδώ μια χαρακτηριστική περίπτωση που λέει τα σωστά πράγματα με λάθος τρόπο ο Αμβρόσιος, σε επιστολή του από το 2012: «Κύρια της Χρυσής Αυγής, [...] Στην αρρωστημένη σήμερα και παρακμάζουσα Δημοκρατία μας δεν είσθε βέβαια μια "Μαύρη Νύχτα"! Εάν όμως βελτιωθήτε, εάν αποφύγετε κάποιες ανωφελείς ακρότητες του νεοφώτιστου, αν τροποποιήσετε το στυλ, που εφαρμόζετε, αν ωριμάσετε δηλ., μπορείτε να καταστήτε μια γλυκεία ελπίδα για τον απελπισμένο πια Πολίτη και μια ήρεμη δύναμη στο σαπισμένο πια πολιτικό σύστημα, όπου οι κλέφτες ευδοκιμούν και κάποιος Υπουργός των Οικονομικών τους προστατεύουν [...]».

Ο Αμβρόσιος "δεν κάνει λάθος". Απλώς, "δεν τα λέει όμορφα". Αν τα έλεγε "όμορφα", θα ήταν εντάξει. Πως να πεις "όμορφα" ρατσιστικές θέσεις;

Και υπάρχουν κι άλλα παραδείγματα που ο Αμβρόσιος λέει τα σωστά πράγματα με λάθος τρόπο.

Ιδού ο λάθος τρόπος να πεις το σωστό:

Καλαβρύτων Αμβρόσιος τη Μ. Παρασκευή: παρακαλώ τον Κύριο να σαπίσει το χέρι τού Φίλη! (Εισαγγελέας υπάρχει;)

Ιδού και ο σωστός:

Αρχιεπίσκοπος Ιερώνυμος: Προβληματικός και ασυνεπής άνθρωπος ο Φίλης.

Αν αναζητάς την συνεννόηση βρε παιδί μου, φαίνεται απο χιλιόμετρα...

Τι να κάνει κι ο Φίλης, είδε κι απόειδε από την εκκλησιαστική επίθεση που δέχεται και αποφάσισε να δικαιώσει τον χαρακτηρισμό της ασυνέπειας που του απένειμε ο Ιερώνυμος.

Φίλης, Άδωνις κ δεξιά του ο Μαστέτε απο Μεξικό ψέλνουν στην ιερά δοξολογία στον καθεδρικό Αθηνών. Εσύ περίμενε διαχωρισμό εκκλησίας κράτους

Την ίδια ώρα στην Κύπρο ο εκεί Αρχιεπίσκοπος Χρυσόστομος προγραμματίζει σχολεία καταπολέμησης της ομοφυλοφιλίας, την οποία θεωρεί «μια εκτροπή που μπορεί να καταπολεμηθεί από ένα ορθά δομημένο εκπαιδευτικό σύστημα».

Κύπρος φιλε όχι φοφοδεεις Ελληνες βουλευτες;" Ποινικά ελεγκτες οι δηλωσεις του Αρχιεπισκοπου"

Επ. Διοκίσεως: Ποινικά ελεγκτές οι δηλώσεις του Αρχιεπισκόπου «Η Εκκλησία εκφύγει του προστατευτικού της πεδίου, με δηλώσεις που διακινούν στερεό στερεότυπα, προκαλώντας και μίσος» politics.com.cy

Επιστρέφοντας στην Ελλάδα, 152 βουλευτές (έναντι 23 υπέρ και τριών «παρών») ψήφισαν κατά της άρσης ασυλίας του ανεξάρτητου βουλευτή Νίκου Νικολόπουλου, εναντίον του οποίου είχαν υποβάλει μήνυση ομοφυλοφιλικές κοινότητες λόγω ομοφοβικών δηλώσεών του.

Εντυπωσιακή η στάση βουλευτών του ΣΥΡΙΖΑ, ειδικά "53", δικαιωματιστων κ.α.

Γενικά, ήταν μια εντυπωσιακή ψηφοφορία.

Η απόφαση υπέρ της ασυλίας Νικολοπουλου είναι ντροπή για τη χώρα&τη Δημοκρατία.Αφήνει εκθετα τα κομματα&νομμοποιει τη ρατσιστική χυδαιότητα

Εντάξει, ας μη γινόμαστε και υπερβολικοί.

Κατα βαθος ειναι καλος ανθρωπος ο νικολοπουλος αλλα τα λει με λαθος τροπο.Οπως ειπε ο ιερωνυμος για τον αμβροσιο.Τι κουραση κ σημερα.

Σε άλλα νέα, η Public Issue στην εκτίμηση εκλογικής επιρροής στο μνημείο της Βαρόμετρο έβγαλε διαφορά 24 μονάδων, 42 έναντι 18, μεταξύ ΝΔ και ΣΥΡΙΖΑ. «Εκτίμηση εκλογικής επιρροής» σημαίνει τα ποσοστά που βγαίνουν εφόσον αφαιρεθεί η «αδιευκρίνιστη ψήφος», η οποία αγγίζει το 30%. Συνεπώς αφορά το τι θα ψήφιζε «σήμερα», εφόσον είχαμε εκλογές, το 70% που γνωρίζει τι θα ψηφίσει. Υπό αυτό το πρίσμα, η διαφορά μοιάζει λογική και στα... πλαίσια της εποχής, ιδίως αν συνυπολογίσουμε πως ένα μεγάλο ποσοστό από το 30% που δεν έχει αποφασίσει το πιθανότερο είναι πως στις τελευταίες εκλογές ψήφισε ΣΥΡΙΖΑ.

Μικρή σημασία έχουν όλα αυτά, ο πάντα εγκρατής, ψύχραιμος και κιομορτίστας πρόεδρος Πάνος έδωσε τη σωστή και εμπειριστατωμένη ανάλυση των στοιχείων.

Βρέθηκε το κέντρο συλλογής και αξιολόγησης δημοσκοπήσεων της public issue στην μακρινή Jakarta...

Όπως και να 'χει, το σίγουρο είναι πως οι δημοσκοπήσεις δεν είναι υπέρ του ΣΥΡΙΖΑ, ο οποίος οργανώνει συντονισμένη αντίθεση, με γενικότερο ανασχηματισμό. Κομματικό, κυβερνητικό και ό,τι άλλο προκύψει. Σε αυτό το πλαίσιο...

Ο Αντώνης Κοτσακάς ανέλαβε τον πολιτικό σχεδιασμό του #Syriza. Επειδή ο Τσοχατζόπουλος είναι φυλακή και δεν ευκαιρούσε. #fact

Το κάποτε δεξί χέρι του πολιτικά διωκόμενου έγκλειστου ηγέτη Άκη είχε άμεση επίδραση στην κυβερνητική πολιτική, όπως φάνηκε από τους ελιγμούς στο θέμα των τηλεοπτικών αδειών μετά την απόφαση του ΣΤΕ.

Ωραίο το παιχνίδι του καλού (Βουτσης) και του κακού (Παππας) μπάτσου, ο Κοτσακάς το σκεφτηκε;

Από και και πέρα, πέρα από μια ανεξήγητη πυρομαχία που έπιασε τους συνταξιούχους όταν αντίκρισαν τις ανανεωμένες επικουρικές τους συντάξεις, πρόκυψε και ένα σχετικό μπέρδεμα.

Στα 150€ οι συντάξεις χρειάς. Δεν θα ξέρουμε για ποιον λόγο να πρωτοκλάψουμε ρε αν φύγετε με το καλό.

Μπέρδεμα πρόκυψε και με την αρχική επιλογή του ΣΥΡΙΖΑ για πρόεδρο του ΕΣΡ.

Πρόσωπο, λέει, που δεν μπορεί να αρνηθεί η ΝΔ θα προτείνει η κυβέρνηση για πρόεδρο ΕΣΡ. (Βύρων Πολύδωρας). Η ΝΔ τον αρνήθηκε σε 17 λεπτά.

Την ανησυχία του για την πορεία και την τελική έκβαση της διαπραγμάτευσης της κυβέρνησης με τους δανειστές της χώρας σχετικά με τα εργασιακά εκφράζει ο πρόεδρος της ΓΣΕΕ Γιάννης Παναγόπουλος, σημειώνοντας ότι το τρίτο μνημόνιο επανέφερε ζητήματα που θεωρούνταν ότι είχαν κλείσει με το δεύτερο μνημόνιο. Παράλληλα, υπογραμμίζει ότι αν δεν αλλάξουν άμεσα οι εφαρμοζόμενες πολιτικές, η ανεργία θα επανέλθει σε επίπεδα 2008 μετά από μία εικοσαετία.

Κατ' αρχάς θα ήθελα να μου πείτε για την ατζέντα των δανειστών για τα εργασιακά, στο πλαίσιο της δεύτερης αξιολόγησης του προγράμματος προσαρμογής. Τι ζητούν;

Οι δανειστές επαναλαμβάνουν αυτό που η κυβέρνηση συνυπέγραψε στο τρίτο μνημόνιο και επανέφερε ζητήματα που θεωρούσαμε ότι είχαν κλείσει κατά τη διαπραγμάτευση του δεύτερου μνημονίου, δηλαδή την απελευθέρωση των ομαδικών απολύσεων, τις συλλογικές συμβάσεις εργασίας, τον συνδικαλιστικό νόμο και όλα όσα σχετίζονται με τις ελεύθερες συλλογικές διαπραγματεύσεις, δηλαδή τη μετενέργεια, την καθολικότητα των συμβάσεων κ.λπ. Έχει ενδιαφέρον το ότι με την έκφραση «έξυπνες λύσεις» στην ουσία οι δανειστές φέρνουν στο τραπέζι ζητήματα που προκαλούν ολόκληρο το ευρωπαϊκό οικοδόμημα των εργασιακών σχέσεων, καθώς η επιδίωξη είναι να οδηγηθούν οι συλλογικές συμβάσεις σε πλήρη απίσχναση ή, σε τελική ανάλυση, σε τέτοια αποκέντρωση που ο αδύναμος πόλος, που είναι ο εργαζόμενος, δεν θα μπορεί να προστατευτεί. Για να εξηγήσω τι εννοώ, αν επικρατήσουν αυτά που ζητούν οι δανειστές, δεν θα μπορούμε να μιλάμε για εθνικό εργατικό δίκαιο, ούτε για ευρωπαϊκό, αλλά για το δίκαιο της κάθε επιχείρησης, όπως θα το αντιλαμβάνεται και θα το εφαρμόζει με απεριόριστο διευθυντικό δικαίωμα ο κάθε εργοδότης.

Η κυβέρνηση επιμένει ότι αυτό που συζητά είναι η επιστροφή των συλλογικών διαπραγματεύσεων. Με βάση τα παραπάνω, πιστεύετε ότι μπορεί να επιτευχθεί αυτός ο στόχος;

Θα ευχόμουν να έχει δίκιο η κυβέρνηση και να επιτευχθεί αυτός ο στόχος. Όμως δεν τρέφω αυταπάτες, γιατί το τρίτο μνημόνιο –στο οποίο υπάρχουν όλα τα ζητήματα που προανέφερα– φέρει την υπογραφή της κυβέρνησης. Κυβέρνηση και δανειστές για το ζήτημα των ομαδικών απολύσεων κρύβονται έντεχνα πίσω από την πιθανολογούμενη απόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου για προσφυγή που έχει γίνει από πολυεθνική επιχείρηση που δραστηριοποιείται στην Ελλάδα, όπου η εισήγηση του εισαγγελέα είναι να απελευθερωθούν οι ομαδικές απολύσεις. Η κυβέρνηση λέει ότι θα σεβαστεί την απόφαση και οι δανειστές δεν το θέτουν ως ζήτημα, καθώς θεωρούν δεδομένη την απόφαση. Για τα άλλα ζητήματα πρέπει να πω ότι έχουν υπογράψει –και είναι η διατύπωση που υπάρχει στο τρίτο μνημόνιο– ότι δεν θα επανέλ-

Γιάννης Παναγόπουλος, πρόεδρος της ΓΣΕΕ

«Η επιδίωξη είναι να οδηγηθούν οι συλλογικές συμβάσεις σε πλήρη απίσχναση»

ΣΤΟΝ ΔΗΜΗΤΡΗ ΧΡΥΣΙΚΟΠΟΥΛΟ

θουμε στην προτέρα κατάσταση. Πώς, όταν υπογράψετε κάτι τέτοιο, μπορείτε να λες ότι θα επαναφέρετε τις συλλογικές συμβάσεις; Ελικρινά, το εύχομαι και το ελπίζω και έχουμε συνδράμει με όλες μας τις δυνάμεις σε αυτή την κατεύθυνση. Θυμίζω ότι δεν αρκεστήκαμε σε παρεμβάσεις στους εκπροσώπους των δανειστών αλλά προσφύγαμε πρόσφατα και στην Επιτροπή της Χάρτας Κοινωνικών Δικαιωμάτων στο Συμβούλιο της Ευρώπης για να υποστηρίξουμε όλα τα ζητήματα που έχουμε θέσει ως συνδικαλιστικό κίνημα έναντι των απαιτήσεων των δανειστών.

Μιλήστε μας λίγο για την προσφυγή της ΓΣΕΕ στο Συμβούλιο της Ευρώπης...

Μετά την προσφυγή στο Διεθνές Γραφείο Εργασίας και τις αυστηρότατες συστάσεις που έκανε στην ελληνική κυβέρνηση –με τις οποίες δεν έχει, ωστόσο, συμμορφωθεί, καθώς δεν τις αποδέχονται και οι δανειστές– κάναμε και νέα προσφυγή, στην Επιτροπή της Χάρτας Κοινωνικών Δικαιωμάτων του Συμβουλίου της Ευρώπης, όπου θέσαμε όλα τα ζητήματα, των ελεύθερων συλλογικών διαπραγματεύσεων, των ομαδικών απολύσεων κ.λπ. Επικαιροποιήσαμε προηγούμενη απόφαση

η οποία θεωρείται ότι παραβιάζει κατάφωρα το ευρωπαϊκό κεκτημένο – μιλώ για τον «υπο-κατώτατο μισθό», σύμφωνα με τον νεολογισμό, που αφορά νέους κάτω των 25 ετών και υπολείπεται του καθημαγμένου κατώτατου μισθού. Για όλα αυτά τα ζητήματα αναμένουμε μια ευνοϊκή απόφαση από το Συμβούλιο της Ευρώπης. Δεν αποτελεί λύση, αλλά άλλο ένα όπλο στη φαρέτρα του διαρκούς αγώνα που κάνουμε.

Παρουσιάστηκε εντός της εβδομάδας η ενδιάμεση έκθεση του ΙΝΕ ΓΣΕΕ για την ελληνική οικονομία, στην οποία αναφέρεται ότι το 70% των ανέργων στην Ελλάδα είναι μακροχρόνια άνεργοι. Αυτό δεν θα έπρεπε να αποτελέσει αντικείμενο της διαπραγμάτευσης κυβέρνησης και δανειστών;

Για να συνδέσω την έκθεση με αυτά που έλεγα πριν, ο βαρύτερος «φόρος» που έχουν πληρώσει οι εργαζόμενοι με τις πολιτικές των μνημονίων δεν είναι η υπερφορολόγηση ή η μείωση των μισθών, αλλά η ανεργία. Είναι αλήθεια ότι εντείνεται η μακροχρόνια ανεργία, η Ελλάδα είναι «πρωταθλήτρια» στην ανεργία των νέων και, σύμφωνα με τις δικές μας εκτιμήσεις, αν δεν σπάσει ο φαύλος κύκλος της ύφεσης και συνεχιστεί αυτή η υφεσιακή στασιμότητα –παρά τις περί του αντιθέτου διακηρύξεις της κυβέρνησης–, για να μειωθεί η ανεργία στα επίπεδα που ήταν το 2008 θα χρειαστούν 20 χρόνια. Οι δυνάμεις της εργασίας βρίσκονται σε δυσμενέστατη κατάσταση και, δυστυχώς, η συνέχιση των ασκούμενων πολιτικών δεν προβλέπεται να την επαναφέρει σε ανεκτά επίπεδα. Είναι μια κατάσταση μη ανεκτή, μια κατάσταση που δεν μπορεί να πάει παραπέρα. Και η κυβέρνηση πρέπει να μιλήσει γι' αυτά τα ζητήματα καθαρά και χωρίς επικοινωνιακά τεχνάσματα.

Στην ίδια έκθεση υπάρχει πρόβλεψη για υφεσιακή πορεία της οικονομίας, σε αντίθεση με τις προβλέψεις της κυβέρνησης και του προϋπολογισμού περί ανάπτυξης. Το σχόλιό σας;

Κάθε κυβέρνηση προσπαθεί να δομήσει το δικό της «success story», αλλά όλα όσα έχουν ακουστεί τελούν υπό την αίρεση πολλών «αν»: αν γίνει το ένα, αν γίνει το άλλο, αν γίνει το παρ' άλλο... Όμως αυτά τα «αν» δεν επιβεβαιώνονται από την καθημερινότητα. Για παράδειγμα, και αυτό είναι το μεγάλο λάθος «αν» των δανειστών, το οποίο έχει αποδειχτεί και η πολιτική τάξη της χώρας, επιχειρήθηκε μέσω της εσωτερικής υποτίμησης και ενός τεράστιου υφεσιακού σοκ να αλλάξει η δομή της οικονομίας και από την κατανάλωση να περάσει στην παραγωγή εμπορεύσιμων προϊόντων, δηλαδή να γίνουμε εξαγωγική οικονομία. Δυστυχώς, η πρόβλεψη ότι με αυτό τον τρόπο μπορεί η οικονομία να γίνει πιο εξωστρεφής δεν επαληθεύτηκε και η θέση της χώρας στη διεθνή ανταγωνιστικότητα υποχώρησε. Γι' αυτό και όλα αυτά που λέει η κυβέρνηση ανάγονται στη σφαίρα της επικοινωνίας, της προσπάθειας διατήρησης καλύτερης θέσης στο πολιτικό παίγνιο, αλλά δεν είναι αυτό που βιώνει η κοινωνία ως προοπτική για το μέλλον.

Εντείνεται η μακροχρόνια ανεργία, η Ελλάδα είναι «πρωταθλήτρια» στην ανεργία των νέων και, σύμφωνα με τις δικές μας εκτιμήσεις, αν δεν σπάσει ο φαύλος κύκλος της ύφεσης και συνεχιστεί αυτή η υφεσιακή στασιμότητα, για να μειωθεί η ανεργία στα επίπεδα που ήταν το 2008 θα χρειαστούν 20 χρόνια.

ΟΙ ΖΩΕΣ ΤΩΝ ΑΛΛΩΝ ΣΤΑ ΦΩΤΑ ΠΟΥ ΚΑΙΝΕ

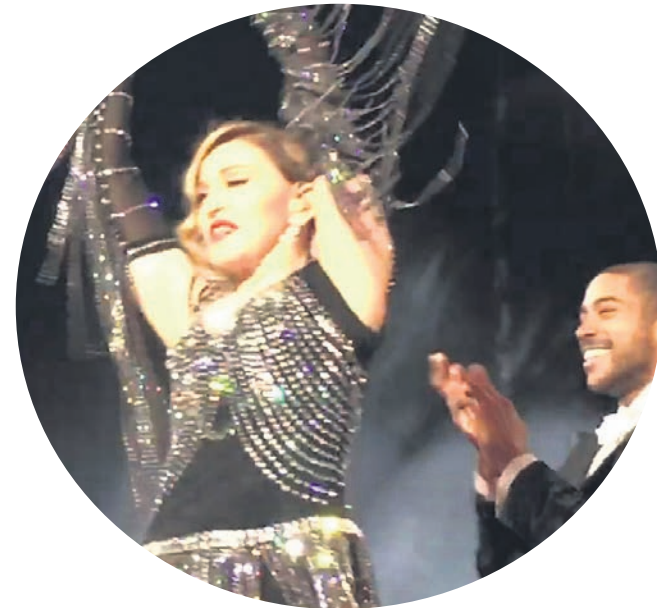
Προκλητικά

Η Μάιλι Σάιρους στηρίζει Χίλαρι Κλίντον και έκανε τη δική της καμπάνια με έναν αναπάντεχο τρόπο. Η νεαρή τραγουδίστρια ανέβασε μια φωτογραφία της στο Instagram και στη λεζάντα έγραψε: «Καλημέρα. Φιλήστε μου τον κ@λο αν δεν ψηφίσετε τη Χίλαρι». Η επιτυχία της ανάρτησης ήταν μάλλον προεξοφλημένη.

Αποκαλυπτικά

Η Μεξικανή ηθοποιός Σάλμα Χάγιεκ στηρίζει κι αυτή Χίλαρι Κλίντον και για να τη βοηθήσει θυμήθηκε δημόσια ότι ο υποψήφιος των Ρεπουμπλικάνων την είχε διεκδικήσει ερωτικά στην αρχή της καριέρας της, ζητώντας μάλιστα το τηλέφωνό της από τον σύντροφό της! Μετά την απόρριψη διέδωσε ότι ήταν κοντή γι' αυτόν.

Απροκάλυπτα

Ο 44χρονος Ίντρις Έλμπα θεωρείται καρδιοκατακτητής στο Χόλιγουντ και γι' αυτό δεν ξάφνιασαν τα καυτά φιλά του με την 58χρονη Μαντόνα. Μετά από έναν αγώνα του πυγμαχίας στο Λονδίνο (για τη νέα τηλεοπτική εκπομπή του «Fighter»), σύμφωνα με τη «Sun», άρχισαν να ερωτοτροπούν χωρίς να δίνουν σημασία στα περίεργα βλέμματα.

Ξαφνικά

Όλοι ξέραμε ότι η Μαράια Κάρεϊ και ο πάμπλουτος αραβωνιαστικός της Τζέιμς Πάκερ επρόκειτο να παντρευτούν μέσα στο 2017. Αντί γι' αυτό ήρθαν τα νέα του χωρισμού και η αιτία είναι, λέει, η επιμονή της για ένα reality show στηριγμένο πάνω της. Ο μεγιστάνας άλλα όνειρα είχε για την καλή του και φεύγοντας της άφησε το μονόπετρο.

Διαφορετικά

Ο Μπεν Άφλεκ προσπαθεί να ξεφύγει από το άγριο κουτομπολιό γύρω από το διαζύγιο του και την πέτρα του σκανδάλου-ντανά των παιδιών του. Η ταινία «Ο Λογιστής» (The Accountant) του προσφέρει τη δυνατότητα να μιλάει για το πώς εντρυφήσε στον αυτισμό ώστε να γίνει πειστικός στον ρόλο. Έτσι, δεν απαντά πια σε προσωπικές ερωτήσεις.

Υπαινικτικά

Η ταινία «Allied» βγαίνει στις αίθουσες τον Νοέμβριο και δεν θα μπορούσε να έχει διαφημιστεί καλύτερα απ' ό,τι με τις φήμες για τη σχέση των πρωταγωνιστών Μπραντ Πιτ και Μαριόν Κοτιγιάρ. Η ηθοποιός είναι έγκυος και έχει διαψεύσει τα πάντα, αλλά μετά το διαζύγιο Τζολί-Πιτ δύσκολα θα μπορούσε να ξεφύγει. Όλοι λένε ότι η ταινία ξεχειλίζει από τη χημεία ανάμεσά τους.

Η ΩΡΑ ΤΗΣ ΜΕΛΑΝΙΑ ΤΡΑΜΠ

Ο υποψήφιος των Ρεπουμπλικάνων
για την Προεδρία των ΗΠΑ παίζει
τα τελευταία του χαρτιά.

Θα μπορούσε να γίνει η επόμενη πρώτη κυρία των ΗΠΑ. Μπορεί να το έχει πιστέψει, σίγουρα το έχει ονειρευτεί, αφού έχει πει σε συνεντεύξεις της ότι θα ήθελε να λανσάρει το στίλ της Τζάκι Κένεντι αν ο σύζυγός της Ντόναλντ Τραμπ γινόταν Πρόεδρος των ΗΠΑ. Όμως οι δημοσκοπήσεις δείχνουν τη μάχη αμφίρροπη και ο υποψήφιος των Ρεπουμπλικάνων ανακοίνωσε στη διάρκεια τηλεοπτικής εκπομπής ότι η Μελάνια Τραμπ στην τελική ευθεία προς τις κάλπες της 8ης Νοεμβρίου θα δώσει δυναμικό «παρών» κάνοντας μια σειρά από ομιλίες. Η ίδια, που συμμετείχε σε αυτή την εκπομπή, έδειξε να ξαφνιάζεται, αλλά θα κάνει ό,τι της ζητήσει, γιατί αυτό κάνει από τότε που τον παντρεύτηκε, πριν από 12 χρόνια.

Λογικό είναι το επικοινωνιακό επιτελείο του Τραμπ να επενδύει πάνω της. Είναι πανέμορφη, μιλάει πέντε γλώσσες, στηρίζει τον άντρα της αποφεύγοντας να διατυπώνει η ίδια ακραίες θέσεις, μεγαλώνει τον γιο τους Μπάρον με μεγάλη αφοσίωση, είναι σικ και λαμπερή – ό,τι καλύτερο έχει να επιδείξει ο ρατσιστής, σεξιστής, υπερλαϊκιστής, τραμπουκός διεκδικητής της Προεδρίας των ΗΠΑ.

Στην αρχή της καμπάνιας άλλοι μίλησαν για την Κάρλα Μπρούνι της Αμερικής και άλλοι συνέκριναν τον Τραμπ με τον Μπερλουσκόνι και για το γούστο τους στις νεότερες και ωραιότερες.

Είναι φωτογενής, όταν τη βλέπει κανείς δίπλα του απορεί, αλλά η ίδια μοιάζει να έχει δώσει στον εαυτό της τις αναγκαίες απαντήσεις, απολαμβάνοντας τον ρόλο της και τη δημοσιότητά της.

Η Μελάνια Κνάους έχει κλείσει τα 45, δεν ξενά την καταγωγή της από τη Σλοβενία, ούτε το παρελθόν της στο μόντελιγκ, αφού υπάρχουν αρκετές φωτογραφίες για να της το θυμίζουν. Ασάφεια υπάρχει σε σχέση με τις σπουδές της. Η ίδια δηλώνει πτυχιούχος Αρχιτεκτονικής αλλά οι Σλοβένοι δημοσιογράφοι Μπόιαν Ποζάρ και Ιγκόρ Ομέρζα έγραψαν στη βιογραφία της πως εγκατέλειψε μετά το πρώτο έτος τη σχολή. Μικρή σημασία έχει το τυπικό, αφού αρκεί το ουσιαστικό για να βγάλει κανείς τα συμπεράσματά του σε σχέση με την παιδεία της. Βρέθηκε σε πολύ δύσκολη θέση όταν αποκαλύφθηκε ότι για την ομιλία της στο συνέδριο των Ρεπουμπλικάνων είχε κλέψει αποσπάσματα λόγου της Μισέλ Ομπάμα. Είναι κάπως παράξενο να αντιγράφει τη σύζυγο του απερχόμενου Αμερικανού Προέδρου, γιατί δεν έχουν απολύτως τίποτα κοινό, πέρα ίσως από τη λάμψη, αλλά και ως προς αυτό η διαφορά είναι τεράστια, αφού στην περίπτωση της Μισέλ Ομπάμα το φως έρχεται από μέσα.

ΟΠΑΠ: Ξαναβάζει μπροστά τα VLTs

Στην επανεκκίνηση του σχεδιασμού του για τη λειτουργία των VLTs προχωρά ο ΟΠΑΠ. Ειδικότερα, όπως ανακοινώθηκε, το Δ.Σ. της ΟΠΑΠ Α.Ε. αποφάσισε ότι υπάρχουν όλες οι κατάλληλες συνθήκες που επιτρέπουν στην εταιρεία να επανεκκινήσει τον σχεδιασμό της για τη λειτουργία των VLTs στην Ελλάδα.

Η συγκεκριμένη απόφαση ελήφθη από το Δ.Σ. ως αποτέλεσμα της εισαγωγής νέου Κανονισμού Διεξαγωγής Τυχερών Παιγνίων μέσω Παιγνιομηχανημάτων (VLTs) από την Επιτροπή Εποπτείας και Ελέγχου Παιγνίων (απόφαση υπ' αριθμ. 225/2/25.10.2016 που δημοσιεύτηκε στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, Αρ. Φύλλου 3.528, τεύχος 2ο, 01/11/2016).

Σημειώνεται ότι ο νέος κανονισμός που αποφασίστηκε από την ΕΕΕΠ καθιερώνει ένα ολοκληρωμένο θεσμικό πλαίσιο, που εξασφαλίζει το δημόσιο συμφέρον και τα δημόσια έσοδα και ταυτόχρονα επιτρέπει την οικονομική βιωσιμότητα της επιχειρηματικής δραστηριότητας των VLTs για τον ΟΠΑΠ και τους συνεργάτες του.

Το νέο ρυθμιστικό πλαίσιο για τα παιγνιομηχανήματα εκμεταλλεύεται πλήρως τις δυνατότητες της πλέον σύγχρονης τεχνολογίας παιγνίων και αξιοποιεί με ολοκληρωμένο τρόπο όλα τα διαθέσιμα περιοριστικά μέτρα για την προστασία των παικτών, βάσει διεθνών βέλτιστων πρακτικών για το υπεύθυνο παιχνίδι, όπως επισημαίνεται στην ανακοίνωση.

Επιπλέον, σε ανακοίνωσή της η εταιρεία αναφέρει ότι

θα προχωρήσει αναλόγως στην προσαρμογή του ύψους των απαιτήσεων έναντι του ελληνικού Δημοσίου, στο πλαίσιο της τρέχουσας διαδικασίας ενώπιον του Διεθνούς Διαιτητικού Δικαστηρίου του Λονδίνου.

Ο Damian Core, διευθύνων σύμβουλος του ΟΠΑΠ, δήλωσε: «Λαμβάνοντας υπόψη ότι ο νέος εγκεκριμένος κανονισμός είναι από τους αυστηρότερους διεθνώς, η απόφαση της ΕΕΕΠ θα επιτρέψει τη νόμιμη ανάπτυξη των VLTs και η πλήρως ρυθμιζόμενη λειτουργία τους μπορεί να δημιουργήσει ένα νέο τοπίο στην αγορά των τυχερών παιγνίων στην Ελλάδα. Αυτή θα είναι επωφελής για την ευρύτερη οικονομία και θα συμβάλει στην πάταξη της παράνομης δραστηριότητας, δημιουργώντας σημαντικά οικονομικά και κοινωνικά οφέλη για τη χώρα. Έχοντας παραμείνει απολύτως προσολωμένος στο έργο των VLTs, ο ΟΠΑΠ εισέρχεται πλέον στη φάση υλοποίησης αυτής της επένδυσης και εργάζεται εντατικά για την πλήρη ανάπτυξη των VLTs, που αποτελεί εταιρική προτεραιότητα για το έτος 2017».

ΔΕΛΤΑ: Έκλεισε το εργοστάσιο στα Τρίκαλα

Οριστικό λουκέτο έβαλε πριν από μερικές εβδομάδες το εργοστάσιο της γαλακτοβιομηχανίας ΔΕΛΤΑ στον Ζάрко του Δήμου Φαρκαδόνας Τρικάλων. Όπως αναφέρουν τα τοπικά μέσα, από το περασμένο φθινόπωρο το εργοστάσιο λειτουργούσε με προσωπικό ασφαλείας. Πλέον έκλεισε οριστικά, διεκόπη η συνεργασία με παραγωγούς της περιοχής (παρέμειναν μόνο ορισμένοι κτηνοτρόφοι που είχαν μεγάλες μονάδες) και η παραγωγή της ΔΕΛΤΑ μεταφέρθηκε όλη στο εργοστάσιο της Ελασσόνας.

Το λουκέτο αποτελεί πλήγμα για την περιοχή, κυρίως για μικρομεσαίους κτηνοτρόφους, οι οποίοι πλέον αναζητούν άλλες γαλακτοβιομηχανίες για να παραδώσουν το γάλα τους.

Παρελήθον η παραγωγή στην Ελλάδα για την PepsiCo

Στη διακοπή της λειτουργίας του εργοστασίου της στα Οινόφυτα προχωρά η PepsiCo-HBH.

«Η Ελλάδα αποτελεί μια σημαντική αγορά για την PepsiCo. Η εταιρεία, προκειμένου να διασφαλίσει την ανταγωνιστικότητά της και να είναι σε θέση να υλοποιήσει τα σχέδιά της για μακροπρόθεσμη ανάπτυξη σε τοπικό επίπεδο, προχωρά σε αλλαγές στη λειτουργία της. Η PepsiCo-HBH μεταβαίνει σε ένα νέο μοντέλο εφοδιασμού των αναψυκτικών της, με άμεση ισχύ, σε συνέχεια της απόφασής της να διακόψει τη λειτουργία του εργοστασίου των Οινόφυτων. Πρόκειται για μια δύσκολη, αλλά αναγκαία απόφαση για την εταιρεία, προκειμένου να αντιμετωπίσει τις απαιτητικές προκλήσεις της αγοράς. Θα θέλαμε να διαβεβαιώσουμε τους πελάτες και τους καταναλωτές μας ότι συνεχίζουμε με αφοσίωση να προσφέρουμε τα υψηλής ποιότητας αναψυκτικά σε όλη την Ελλάδα» δήλωσε ο γενικός διευθυντής Κεντρικής Ευρώπης και Βαλκανίων της PepsiCo, Christophe Guille, ο οποίος και ανακοίνωσε τις αλλαγές στην εφοδιαστική αλυσίδα των αναψυκτικών της θυγατρικής της PepsiCo-HBH.

Καθουχάζοντας πάντως τους εργαζόμενους, ο κ. Guille σημείωσε: «Κατανοούμε ότι αυτή η είδηση θα προκαλέσει ανησυχία στους εργαζόμενους μας. Αναγνωρίζουμε το έργο των ανθρώπων μας στο εργοστάσιο των Οινόφυτων και με ύψιστο αίσθημα ευθύνης δεσμευόμαστε να τους υποστηρίξουμε στην ομαλή μετάβαση στα επόμενα επαγγελματικά τους βήματα. Είναι σημαντικό ότι για τους περισσότερους έχουμε εντοπίσει θέση εργασίας είτε σε συνεργαζόμενες εταιρείες είτε μέσα στην PepsiCo. Παράλληλα, προσφέρουμε σημαντική οικονομική στήριξη μέσω ενός ελκυστικού προγράμματος εθελουσίας εξόδου στους εργαζόμενους των οποίων η θέση εργασίας επηρεάζεται και αποχωρούν από την PepsiCo. Επιπλέον, η εταιρεία παρέχει υπηρεσίες επαγγελματικής μετάβασης για όσους ακόμη δεν έχει εντοπιστεί νέα θέση εργασίας. Καμία άλλη δραστηριότητα της PepsiCo στην Ελλάδα δεν επηρεάζεται από τις σημερινές αλλαγές στον κλάδο των αναψυκτικών».

Μέλος του Δ.Σ. της Eurogas ο διευθύνων σύμβουλος της ΔΕΠΙΑ Θεόδωρος Κιτσάκος

Μέλος του Δ.Σ. του ευρωπαϊκού οργανισμού για το φυσικό αέριο Eurogas εξελέγη ο διευθύνων σύμβουλος της ΔΕΠΙΑ Θεόδωρος Κιτσάκος. Χαρακτηριστικό είναι ότι στο Δ.Σ. της Eurogas εκλέγεται για πρώτη φορά εκπρόσωπος της Ελλάδας. Στο Δ.Σ. του οργανισμού συμμετέχουν πρόεδροι και διευθύνοντες σύμβουλοι των μεγαλύτερων ομίλων ενέργειας και φυσικού αερίου της Ευρώπης, γεγονός που συνιστά σημαντική επιτυχία της ΔΕΠΙΑ και της Ελλάδας.

Η ΔΕΠΙΑ, στο πλαίσιο της εξωστρεφούς στρατηγικής της για την ανάπτυξη της αγοράς και των υποδομών του φυσικού αερίου και με σκοπό να συμβάλει στην προώθηση της ενεργειακής ασφάλειας της χώρας, εξακολουθεί να προωθεί συνεργείες και να συμμετέχει ενεργά σε διεθνείς φορείς.

Η Μασούτς δεν πωλείται

«Κάθε φορά τέτοια εποχή, λίγο πριν αρχίσουν οι συζητήσεις με τους προμηθευτές μας για να συνάψουμε τις ετήσιες συμφωνίες, κυκλοφορούν αυτές οι φήμες. Ο στόχος τους είναι προφανής» δήλωσε στο ΑΠΕ-ΜΠΕ ο Διαμαντής Μασούτς, αναφερόμενος στις φήμες που διατρέχουν την αγορά στη διάρκεια των τελευταίων εβδομάδων και σύμφωνα με τις οποίες ο ίδιος πουλάει την εταιρεία του στη Βασιλόπουλος Α.Ε.

Αντιθέτως, σύντομα πρόκειται να προσθέσει δύο ακόμη καταστήματα στο δίκτυο της αλυσίδας του και σύμφωνα με πληροφορίες του ΑΠΕ-ΜΠΕ σκοπεύει να εξαγοράσει μία ακόμη μικρή τοπική αλυσίδα σούπερ μάρκετ, προκειμένου να ενισχύσει την παρουσία του σε περιοχές εκτός της Βορείου Ελλάδος. Παράλληλα, φέτος οι πωλήσεις της εταιρείας αναμένεται να υπερβούν τα 800 εκατ. ευρώ, ενώ σημαντική αύξηση θα έχει και η κερδοφορία της.

Ειδικότερα, στη διάρκεια του 2016 οι πωλήσεις της Μασούτς Α.Ε. πρόκειται να διαμορφωθούν στα 802-803 εκατ. ευρώ έναντι 751,66 εκατ. ευρώ –στη διάρκεια του 2015 το EBITDA ανήλθε στα 49,02 εκατ. ευρώ– και τα κέρδη προ φόρων ίσως υπερβούν και τα 30 εκατ. ευρώ, έναντι 27,33 εκατ. ευρώ που ήταν το 2015.

Όπως φαίνεται, η εταιρεία φέτος κατόρθωσε να αποσπάσει σημαντικό μερίδιο αγοράς από τις πωλήσεις που απελευθέρωσε η κατάρρευση της Μαρινόπουλος Α.Ε. Εν τω μεταξύ, στη διάρκεια των τελευταίων είκοσι χρόνων η Βασιλόπουλος Α.Ε. έχει καταβάλει αλληπάλληλες προσπάθειες για την εξαγορά της Μασούτς Α.Ε.

Η τελευταία ισχυρή προσπάθεια που καταβλήθηκε ήταν τον Σεπτέμβριο του 2015 και συμπληρωματικά επανήλθε την άνοιξη του 2016. Και οι δύο προσπάθειες απέβησαν άκαρπες. Ωστόσο, το ασταθές περιβάλλον το οποίο έχει διαμορφωθεί στον κλάδο του λιανεμπορίου προδιαγράφει και την κινητικότητα των επιχειρήσεων.

Όλοι οι μεγάλοι παίκτες σχεδιάζουν τις επόμενες κινήσεις τους και κυρίως αυτές στις οποίες σκοπεύουν να προχωρήσουν στη διάρκεια του 2017, μιας χρονιάς «αμελικτού πολέμου» ιδιαίτερα στο επίπεδο των τιμών, σύμφωνα με όλες τις προγνώσεις. Κυρίως, όμως, αφού ολοκληρωθεί η διαδικασία πώλησης του δικτύου της Μαρινόπουλος Α.Ε. στη Σκλαβενίτης ΑΕΕ.

Αναφορικά με τη Μασούτς Α.Ε., αξίζει να σημειωθεί ότι σύμφωνα με πληροφορίες οι βασικές της κινήσεις θα εκδηλωθούν από την άνοιξη του 2017 και αφού προηγουμένως διαπιστώσει το μέγεθος της πίεσης στην αγορά της Βορείου Ελλάδος, που είναι προνομιακή της περιοχή, κατέχοντας την πρώτη θέση με περίπου 34%.

ΕΤΕ: Στηρίζει τη Μικρή Λιανική

Η Εθνική Τράπεζα, με σταθερό προσανατολισμό στη στήριξη των μικρών και μικρομεσαίων επιχειρήσεων, εστιάζει στη Μικρή Λιανική με στόχο τη δημιουργία ενός ασφαλούς περιβάλλοντος, στο οποίο οι κάτοχοι καρτών πληρωμής και οι επιχειρήσεις που αποδέχονται πληρωμές μέσω τερματικών POS θα συναλλάσσονται απολαμβάνοντας υψηλού επιπέδου και μειωμένου κόστους υπηρεσίες.

Σε συνέχεια πρόσφατων πρωτοβουλιών της, η ΕΤΕ ανακοινώνει ένα νέο πλαίσιο συνεργασίας με όλες τις επιχειρήσεις πώλησης καπνικών προϊόντων, περίπτερα, καταστήματα ψιλικών ειδών και mini markets, μέσω του οποίου παρέχονται ελκυστικοί όροι τόσο για την απόκτηση τερματικών συσκευών αποδοχής καρτών πληρωμής POS όσο και για τις προμήθειες εκκαθάρισης των συναλλαγών.

Οι προμήθειες εκκαθάρισης συναλλαγών θα λειτουργούν συνδυαστικά με την ειδική τιμολόγηση (προμήθεια εκκαθάρισης 0,50% των μικροσυναλλαγών έως 10 ευρώ) για όλες τις ατομικές επιχειρήσεις, ομόρρυθμες και ετερόρρυθμες εταιρείες,

που ήδη έχει ανακοινώσει η τράπεζα.

Οι επιχειρήσεις της Μικρής Λιανικής πλέον θα έχουν τη δυνατότητα να:

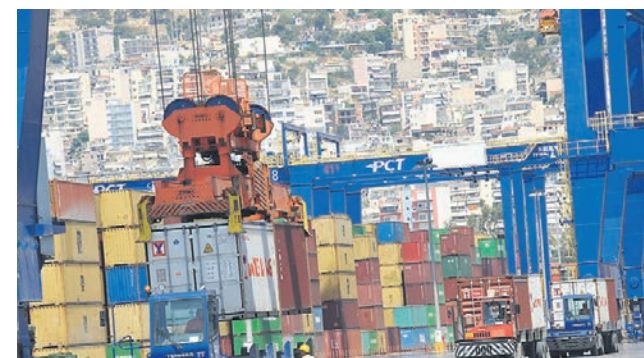
- Εξυπηρετούν πελάτες κατόχους χρεωστικών, πιστωτικών και προπληρωμένων καρτών που επιθυμούν να πληρώσουν με κάρτες πληρωμών.
- Αυξήσουν την επισκεψιμότητα και τις πωλήσεις στα καταστήματά τους, ενισχύοντας την εικόνα της επιχείρησής τους.
- Αποδέχονται ανέπαφες συναλλαγές με κάρτες «contactless».
- Μειώσουν διαχειριστικά λάθη μέσω διασύνδεσης των ταμειακών μηχανών με τα τερματικά POS.
- Περιορίσουν δραστικά το κόστος που προκύπτει από τη διαχείριση των μετρητών.
- Λειτουργήσουν σε ένα ασφαλέστερο περιβάλλον, καθώς μειώνονται τα μετρητά στα ταμεία τους.

140 εκατ. επενδύσεις από την Cosco στον ΟΛΠ το 2017

Περίπου δύο μήνες μετά την απόκτηση του πλειοψηφικού πακέτου της ΟΛΠ Α.Ε., ο κινεζικός κολοσός Cosco κατέθεσε στο Δ.Σ. του οργανισμού χρονοδιάγραμμα επενδύσεων για το 2017 το οποίο εγκρίθηκε. Το ύψος των επενδύσεων αυτών θα φτάσει τα 140 εκατ. ευρώ μέσα στο επόμενο έτος.

Συγκεκριμένα, το χρονοδιάγραμμα προβλέπει:

- Επενδύσεις 30 εκατ. ευρώ για αναβάθμιση της ναυπηγοεπισκευαστικής ζώνης με προμήθεια εξοπλισμού και δημιουργία εγκαταστάσεων.
- Επενδύσεις 35 εκατ. ευρώ για ένα σύγχρονο logistic center σε έκταση 120 στρεμμάτων του ΟΔΔΥ. Η σύνδεση με το λιμάνι θα γίνεται μέσω υπόγειας οδικής σύνδεσης η οποία θα κοστίσει άλλα 5 εκατ. ευρώ. Με τον τρόπο αυτό θα επεκταθεί η ελεύθερη ζώνη και στο νέο κέντρο διαμεταφορών χωρίς να συσταθεί νέο τελωνείο.
- Αναβάθμιση του Car Terminal, με το κοστολόγιο να φτά-

νει τα 30 εκατ. ευρώ.

- Επένδυση 10 εκατ. ευρώ για έργα συντήρησης λιμενικών υποδομών.
- 10 εκατ. ευρώ σε διάφορες προμήθειες.
- Περίπου 7 εκατ. ευρώ για την κατασκευή του νέου προβλήτα πετρελαιοειδών.
- Άλλα 7 εκατ. ευρώ για επισκευές στην προβλήτα Ι του Σταθμού Εμπορευματοκιβωτίων.
- 3 εκατ. ευρώ για να ξεκινήσουν τα έργα για την κατασκευή της νέας βάσης κρουαζιέρας από τα συνολικά 130 εκατ. ευρώ που θα χρειαστούν για την αποπληρωμή του έργου.

Μηλόκο Σκουρλέτη στην Ελληνικός Χρυσός

Το υπουργείο Ενέργειας απέρριψε την από 9 Σεπτεμβρίου 2016 αίτηση θεραπείας της εταιρείας Ελληνικός Χρυσός, όπως αναφέρεται σε απόφαση που υπογράφει ο Πάνος Σκουρλέτης. Η Ελληνικός Χρυσός ζητούσε απόσυρση προηγούμενης απόφασης του υπουργείου Ενέργειας που μπλόκαρε την επένδυση της εταιρείας στις Σκουριές.

Ειδικότερα, η αίτηση θεραπείας που είχε υποβάλει η εταιρεία ζητούσε την ανάκληση απόφασης του υπουργού Περιβάλλοντος και Ενέργειας περί επιστροφής του προσαρτήματος «Τεχνική Μελέτη Μεταλλουργικής Μονάδας Χαλκού, Χρυσού και Θεικού Οξέος Μαντέμ Λάκκου».

Η εταιρεία, μεταξύ άλλων, προέβαλε τον ισχυρισμό ότι η προσβαλλόμενη απόφαση προσκρούει στο δεδικασμένο της απόφασης 3191/2015 του Συμβουλίου της Επικρατείας, αντίθετα στην απορριπτική του υπουργού τονίζεται ότι «εκδόθηκε ακριβώς σε συμμόρφωση προς την απόφαση του ΣτΕ».

Η «ΘΕΟΠΟΥΛΑ» ΠΡΕΣΒΕΙΡΑ ΤΟΥ ΑΝΤΙΓΡΙΠΙΚΟΥ ΕΜΒΟΛΙΑΣΜΟΥ

ΑΛΕΞΙΑ ΣΒΩΛΟΥ-ΝΑΝΟΥ

Με τον τραγικό απολογισμό του περσινού χειμώνα να περιλαμβάνει εκατοντάδες χιλιάδες ανθρώπους που νόσησαν από τη γρίπη, 435 σοβαρά περιστατικά και 197 θανάτους, οι ειδικοί προειδοποιούν ότι ο εμβολιασμός με το αντιγριπικό εμβόλιο είναι απαραίτητος για όσους κινδυνεύουν να νοσήσουν σοβαρά και επιστρατεύουν τη δημοφιλή Θεοπούλα του σίριαλ «Στο παρά πέντε» για να στείλει το μήνυμα της πρόληψης. Παράλληλα, ο πρόεδρος του Πανελλήνιου Ιατρικού Συλλόγου Μιχάλης Βλασταράκος και ο καθηγητής Πνευμονολογίας Παναγιώτης Μπεχράκης τονίζουν ότι το φοβικό κλίμα που έχει αναπτυχθεί τα τελευταία χρόνια στη χώρα μας για τον προληπτικό εμβολιασμό αποτελεί επικίνδυνη οπισθοδρόμηση, ενώ επισημαίνουν πως είναι απαραίτητο να μην εμβολιάζονται οι επαγγελματίες υγείας και να είναι η Ελλάδα ουραγός στον εμβολιασμό γιατρών, νοσηλευτών και φαρμακοποιών. Επίσης, πρέπει να ξεπεραστεί το ταμπού που συνοδεύει τον όρο «ομάδες υψηλού κινδύνου». Όπως εξηγεί ο κ. Μπεχράκης, «οι άνθρωποι που κινδυνεύουν να νοσήσουν

και να μεταδώσουν σε άλλους τον ιό της γρίπης πρέπει να εμβολιάζονται. Είναι απαράδεκτο να μην εμβολιάζεται ο δάσκαλος που πάει στο σχολείο να διδάξει 30 παιδάκια σε κάθε τάξη. Είναι απαράδεκτο να μην εμβολιάζονται οι οδηγοί ταξί, λεωφορείων, σχολικών λεωφορείων, οι εργαζόμενοι στα κομμωτήρια, όσοι έρχονται σε επαφή με πολλούς ανθρώπους. Όλοι αυτοί έχουν αυξημένες πιθανότητες να κολλήσουν γρίπη και να τη μεταφέρουν στο σπίτι τους, στα παιδιά τους, στους ηλικιωμένους γονείς τους, που, αν κολλήσουν, θα νοσήσουν βαριά και θα κινδυνέψουν να πεθάνουν».

«Το αντιγριπικό εμβόλιο δεν κοστίζει τίποτα, καθώς αποζημιώνεται πλήρως για τις πληθυσμιακές ομάδες που επιβάλλεται να εμβολιαστούν». Μιχάλης Βλασταράκος, πρόεδρος του Πανελλήνιου Ιατρικού Συλλόγου

«Περιμένουμε έξι μήνες για να κλείσουμε ραντεβού με γιατρό στο νοσοκομείο, η συμμετοχή μας στα συνοδά φάρμακα φτάνει το 35% και για φυσικοθεραπείες μάς δίνουν ψίχουλα». Βάσω Μαράκα, πρόεδρος της Ομοσπονδίας Ασθενών με Σκλήρυνση Κατά Πλάκας

ΕΞΙ ΜΗΝΕΣ ΑΝΑΜΟΝΗ ΓΙΑ ΜΑΓΝΗΤΙΚΗ ΤΟΜΟΓΡΑΦΙΑ ΑΝ ΕΧΕΙΣ ΠΟΛΛΑΠΛΗ ΣΚΛΗΡΥΝΣΗ

Τα σοβαρά ιατρικά, οικονομικά και κοινωνικά προβλήματα που αντιμετωπίζουν όσοι πάσχουν από πολλαπλή σκλήρυνση καταγράφει η Βάσω Μαράκα, πρόεδρος της ομοσπονδίας των ασθενών (ΠΟΑΜΣΚΠ), χρωματίζοντας με μελανά χρώματα την καθημερινότητα των σκληρυντικών. «Φτάνει τους έξι μήνες η αναμονή στα δημόσια νοσοκομεία για μαγνητική τομογραφία και για ραντεβού με νευρολόγο. Και όταν έρχεται η μέρα που πας για μαγνητική, μπορεί να έχει χαλάσει το μηχανήμα! Δυσβάσταχτη και η συμμετοχή για τα συνοδά φάρμακα, που φτάνει το 35%, ενώ αν δεν αντέχεις την αναμονή και κάνεις τις διαγνωστικές εξετάσεις σε ιδιωτικό κέντρο, πληρώνεις 15% συμμετοχή. Επιπλέον, το κράτος μάς δικαιολογεί μόνο για δύο μήνες ελάχιστες φυσικοθεραπείες, όταν χρειαζόμαστε δύο κάθε εβδομάδα για όλο τον χρόνο» λέει η κ. Μαράκα. Το μόνο θετικό είναι πως τα φάρμακα για τη σκλήρυνση αυτή καθαυτή αποζημιώνονται πλήρως. Τα υπόλοιπα προβλήματα όμως συσσωρεύονται. Οι ασθενείς δεν μπορούν να

παρκάρουν στις θέσεις πάρκινγκ που τους παραχωρούν οι δήμοι, γιατί άλλοι, ασυνείδητοι οδηγοί τις καταλαμβάνουν, αγωνιούν γιατί βλέπουν το επίδομά τους να κόβεται και στα κέντρα πιστοποίησης αναπηρίας γίνεται προσπάθεια περικοπής του ποσοστού αναπηρίας κάτω από το 80%, ώστε να ψαλιδιστεί το επίδομα. Περίπου 12.000 ασθενείς με πολλαπλή σκλήρυνση στην Ελλάδα φοβούνται πρωτίστως τη σωματική αναπηρία. Επειδή το 50% των ατόμων που θα παρουσιάσουν την πιο κοινή μορφή σκλήρυνσης (διαλείπουσα) θα μεταπέσουν μετά από κάποια χρόνια στη δευτερογενώς προϊούσα μορφή, για την οποία δεν υπάρχει ακόμη θεραπεία, στόχος των γιατρών και των διαθέσιμων φαρμάκων είναι να παρατείνουν αυτό το διάστημα της μετάβασης. Ο αναπληρωτής καθηγητής Νευρολογίας Νίκος Γρηγοριάδης από το Κέντρο Πολλαπλής Σκλήρυνσης της Β' Νευρολογικής Κλινικής του Νοσοκομείου ΑΧΕΠΑ Θεσσαλονίκης επισημαίνει ότι σήμερα έχουμε στη φαρέτρα μας 14 φάρμακα για την πολλαπλή σκλήρυνση, που όλα στοχεύουν στο να καθυστερήσει αυτή η μετάβαση, καθυστερώντας την εξέλιξη της νόσου και την εξέλιξη της εγκεφαλικής ατροφίας που στερεί από τον ασθενή τις ικανότητές του. Οι τελευταίες αφίξεις αφορούν ένα προηγμένο κυτταροστατικό σε χάπι, την περιφλουνομίδη, που λαμβάνεται άπαξ ημερησίως, και ένα μονοκλωνικό αντίσωμα, την αλεμουζουμάμπη, η οποία έχει προνομιακό σχήμα χορήγησης, καθώς δίνεται για 5 συνεχόμενες ημέρες, ακολουθούμενη 12 μήνες χωρίς φάρμακο και μετά μια νέα συνεδρία 3 ημερών που ακολουθείται από 5 χρόνια χωρίς φάρμακο. Και τα δύο σκευάσματα έχουν κυκλοφορήσει από την Genzyme.

ΤΟ 50% ΤΩΝ ΑΣΘΕΝΩΝ ΜΕ ΨΩΡΙΑΣΗ ΔΕΝ ΕΛΠΙΖΕΙ ΣΕ ΚΑΘΑΡΟ ΔΕΡΜΑ

Περισσότεροι από 250.000 ασθενείς πάσχουν από ψωρίαση στην Ελλάδα και σιγά-σιγά αποκαλύπτονται, καθώς η νόσος εξακολουθεί να συνοδεύεται από βαρύ στίγμα. Την ίδια ώρα νέα έρευνα που παρουσίασε ο Δημήτρης Ιωαννίδης, καθηγητής Δερματολογίας του ΑΠΘ, φανερώνει ότι το 55% των ασθενών δεν πιστεύει ότι μπορεί να αποκτήσει καθαρό δέρμα με τις διαθέσιμες θεραπείες και το 57% των πασχόντων δεν το πετυχαίνει με τις κλασικές θεραπείες. Παράλληλα, περισσότεροι από οκτώ στους δέκα ανθρώπους που ζουν με μέτρια έως σοβαρή ψωρίαση βλέπουν να επηρεάζεται σημαντικά η καθημερινή τους ζωή σε προσωπικό, κοινωνικό και επαγγελματικό επίπεδο, το 43% φοβάται ότι θα χάσει τη δουλειά του, ενώ

το 24% βρίσκεται αντιμέτωπο με την κατάθλιψη, όπως εξηγεί η Τίνα Κουκοπούλου, πρόεδρος του Πανελληνίου Συλλόγου Ασθενών με Ψωρίαση και Ψωριασική Αρθρίτιδα «Επιδέρμα». Για να καλυφθεί το κενό στην ενημέρωση των ασθενών και να διεκδικήσουν τα δικαιώματά τους οι άνθρωποι με ψωρίαση, ξεκινά στην πατρίδα μας η ενημερωτική εκστρατεία με τίτλο «Ζήτα από τον δερματολόγο σου καθαρό δέρμα», η οποία υλοποιείται από τη Novartis Hellas και τον Σύλλογο «Επιδέρμα». «Οι ασθενείς πρέπει να σπάσουν τη σιωπή τους. Να πάνε στον γιατρό και να ζητήσουν καθαρό δέρμα, που με τις νέες θεραπείες, τους βιολογικούς παράγοντες, είναι εφικτό» καταλήγει ο κ. Ιωαννίδης. Για περισσότερες πληροφορίες κάντε κλικ στην ιστοσελίδα www.katharoderma.gr.

ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΕΞΟΙΚΕΙΩΣΗΣ ΜΕ ΜΑΓΝΗΤΙΚΟ ΤΟΜΟΓΡΑΦΟ ΣΕ ΛΙΠΟΥΤΕΙΟΥΣ ΑΣΘΕΝΕΙΣ

Υστερα από πρωτοβουλία του Συλλόγου Γονιών Παιδιών με Νεοπλασματική Ασθένεια «Φλόγα» και με την ευγενική χορηγία της Bayer Ελλάς το Τμήμα Αξονικού-Μαγνητικού Τομογράφου του Νοσοκομείου Παίδων «Αγία Σοφία» εξοικλήθηκε με έναν εξομοιωτή μαγνητικού τομογράφου. Ο νέος εξομοιωτής θα συμβάλει σημαντικά στην εξοικείωση των μικρών ασθενών με τη διαδικασία της εξέτασης της μαγνητικής τομογραφίας. Μέσω της λειτουργίας του τα παιδιά θα έχουν την ευκαιρία να βιώνουν τις πραγματικές συνθήκες λειτουργίας του μαγνητικού τομογράφου με σκοπό την ψυχολογική τους προετοιμασία και αποτέλεσμα την αποφυγή αναισθησίας.

ΤΑ ΥΠΕΡ ΚΑΙ ΤΑ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΥΟΓΑ

ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΙΝΑΣ ΜΑΥΡΙΔΟΥ*

Η πανάρχαια αυτή πρακτική μέθοδος έκανε πρώτη φορά την εμφάνισή της στην Ινδία ως φιλοσοφικό σύστημα και συσχετίστηκε με την εσωτερική αναζήτηση, με ανώτερα επίπεδα συνείδησης, ακόμη και με το μεταφυσικό. Σήμερα εμφανίζεται ως ένα εργαλείο fitness-αντικαταθλιπτικό, υποσχόμενο ψυχική και σωματική υγεία, καλή διατήρηση των εσωτερικών οργάνων, ευλυγισία και ευκινησία, βελτίωση της κυκλοφορίας και φυσικά άψογο κορμί και δέρμα. Ποια όμως απ' όλα τα παραπάνω είναι επιστημονικά τεκμηριωμένα;

ΥΠΕΡ

1) Μειώνει την αρτηριακή πίεση: Σύμφωνα με πρόσφατη μελέτη του Πανεπιστημίου της Πενσιλβάνια, τα άτομα που έκαναν την «ανατομική» εκδοχή της yoga (Iyengar yoga) παρατήρησαν ότι μετά από τρεις μήνες τα επίπεδα της αρτηριακής τους πίεσης είχαν μειωθεί σημαντικά.

2) Ωφελεί τη σπονδυλική στήλη: Οι κάμψεις, οι οποίες είναι συνηθισμένες σε πολλές ασάνες, έχουν ευεργετικά οφέλη για τη σπονδυλική στήλη, καθώς προκαλούν αυξημένη διάχυση πολλών θεραπευτικών ουσιών στους σπονδύλους, σύμφωνα με έρευνα στην Ταϊβάν.

3) Βοηθάει έμμεσα στην απώλεια βάρους: Η αλήθεια είναι ότι όσοι έχετε στόχο να χάσετε το επιπλέον λίπος, το οποίο σας ενοχλεί και για αισθητικούς λόγους αλλά και για λόγους υγείας, μην περιμένετε να το πετύχετε μόνο με τη yoga, καθώς εκτελώντας τις ασάνες ο ρυθμός της αναπνο-

ής μας γίνεται πιο αργός, μας βοηθάει να χαλαρώσουμε, να αποβάλουμε το στρες και να μειώσουμε τους καρδιακούς παλμούς, με συνέπεια το σώμα να καταναλώνει λιγότερη ενέργεια, επιβραδύνοντας έτσι τον μεταβολικό μας ρυθμό. Επίσης, οι μύες με τη yoga τεντώνονται αλλά δεν δυναμώνουν, συμβάλλοντας έτσι στη μη επιτάχυνση του μεταβολισμού. Έμμεσα, όμως, μπορεί να βοηθήσει στην απόκτηση ενός υγιούς βάρους, αφού βελτιώνει την ψυχική διάθεση, τον ύπνο και την πνευματική διαύγεια, περιορίζοντας τη συναισθηματική υπερφαγία, δηλαδή την κατανάλωση κυρίως γλυκών για να μας ανεβάσουν τη διάθεση.

ΚΑΤΑ

1) Προσοχή στον αυχένα: Η σκοτεινή πλευρά της yoga περιλαμβάνει από μικροτραυματισμούς των μυών μέχρι και σοβαρές εγκεφαλικές βλάβες. Οι επικίνδυνες ασάνες που απαιτούν στήριξη όλου του σώματος στο κεφάλι, στους αγκώνες και στον αυχένα, handstand και candle pose, καθώς και αυτές που απαιτούν τη στροφή του λαιμού κατά 90 μοίρες, αυξάνουν τις πιθανότητες κινδύνου για σοβαρό τραυματισμό στον αυχένα, όπως θλάση, ριζοπάθεια, ακόμη και εγκεφαλικό (πιο σπάνια), καθώς από τον αυχένα και τον λαιμό περνούν πολλές σημαντικές αρτηρίες (π.χ. οι καρωτίδες), όπως επίσης και από τη σπονδυλική στήλη.

2) Προσοχή στη μέση: Η υπερέκταση στη μέση απαγορεύεται αυστηρά σε όσους πάσχουν από πόνο στην οσφυϊκή μοίρα (οστεοχόνδρωση, κήλες δίσκου). Ακόμη και σε έναν υγιή ασκούμενο μπορεί να προκαλέσει αύξηση της φυσιο-

λογικής λόρδωσης και κατ' επέκταση κύφωση και σπονδυλόλυση. Αποφύγετε την «καμήλα», τη «γέφυρα» και τη «στάση του οκύλου που κοιτάει προς τα πάνω», αντικαθιστώντας τη με την «κόμπρα», που εκτελείται με σχεδόν επίπεδη μέση.

3) Προσοχή στα γόνατα: Οι ασάνες που έχουν στήριξη στα πόδια, ειδικά για τους αρχάριους και υπέρβαρους, θα πρέπει να εκτελούνται με ιδιαίτερη προσοχή, καθώς προκαλούνται συχνά τραυματισμοί στο γόνατο λόγω της υπερδιάτασης συνδέσμων και τενόντων. Επίσης, το γόνατο δεν πρέπει να δέχεται στροφικές κινήσεις και πλάγιες φορτίσεις, καθώς μπορεί να προκληθεί έσω ή έξω αστάθεια σε αυτό, υπερκινητικότητα στην άρθρωση του γόνατος ή τραυματισμοί των συνδέσμων και των μηνίσκων. Αποφύγετε τον «βάτραχο», το «περιστέρι» και τον «λωτό».

Η λύση είναι η πολύ προσεκτική και σωστή επιλογή δασκάλου, διότι πολλοί από αυτούς έχουν ελλιπή εκπαίδευση, ενώ άλλοι νομίζουν ότι έχετε την ίδια ευλυγισία με τους ίδιους. Χωρίς να είστε ανταγωνιστικοί, λοιπόν, και χωρίς υπερεκτιμήσεις των δυνατοτήτων σας, μην «πέζετε» το σώμα σας να κάνει κάτι που αρνείται να εκτελέσει, αποφεύγοντας έτσι τους τραυματισμούς.

*Η Χριστίνα Μαυρίδου είναι καθηγήτρια Φυσικής Αγωγής - personal trainer.
www.personaltrainerchristy.com
Facebook Page: Christy Μαυρίδου

ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΣ - ΠΑΝΑΘΗΝΑΪΚΟΣ

Ένα ντέρμπι που... δεν θα κρίνει πολλά

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗΣ

Όταν ξεκίνησε η περίοδος των ντέρμπι για τον Ολυμπιακό, ο Παναθηναϊκός ήταν πρώτος στη βαθμολογία και άφηνε πολλές υποσχέσεις για τη συνέχεια, ενώ οι πρωταθλητές δεν είχαν συνέλθει ακόμα από το πολύ δύσκολο καλοκαίρι τους, είχαν χάσει στη Λάρισσα και εντός έδρας από τον ΑΠΟΕΛ, νικούσαν με μεγάλη δυσκολία.

Τα πάνω κάτω

Το κυριακάτικο ντέρμπι του Καραϊσκάκη σηματοδοτεί το τέλος των ντέρμπι του α' γύρου για τον Ολυμπιακό και την αρχή των διαδοχικών ντέρμπι για τον Παναθηναϊκό. Στο διήμερο που μεσολάβησε η εικόνα αντιστράφηκε πλήρως: ο Ολυμπιακός βρίσκεται στο +4 από τον Παναθηναϊκό και παράλληλα έχει σχεδόν εξασφαλίσει την παρουσία του στους «32» του Europa League. Για τους δε «πράσινους» το ντέρμπι «αιώνίων» έχει εξελιχθεί σε μια πολύ πρόωπη τελευταία ευκαιρία για να μη χαθεί από τις αρχές Νοεμβρίου μια χρονιά που ξεκίνησε με πολλές ελπίδες και αισιοδοξία.

Μετά τη βαριά εντός έδρας ήττα από τη Σταντάρ Λιέγης ο Παναθηναϊκός έχει ουσιαστικά αποκλειστεί από τη συνέχεια του Europa League. Άφησε μεν καλές έως πολύ καλές εντυπώσεις, δεδομένου ότι πρόκειται για μια νέα ομάδα, στις τρεις πρώτες αγωνιστικές, ωστόσο γεγονός παραμένει ότι μετά από τέσσερις αγωνιστικές έχει μόλις έναν βαθμό, αδυνατεί να κερδίσει εντός έδρας εδώ και τέσσερα χρό-

νια, έχει δεχτεί περισσότερες κάρτες από κάθε άλλη ομάδα στη διοργάνωση, έχει καταρρεύσει στο δεύτερο ημίχρονο και των τεσσάρων αναμετρήσεων, ενώ, όπως και πέρυσι, κάνει το μυαλό του πολύ εύκολα μόλις του στραβώσει κάτι σε ένα παιχνίδι, βγάζοντας είτε εκνευρισμό είτε παραίτηση.

Στα παραπάνω πρέπει να συυπολογίσουμε και το τι έγινε με τον Μπεργκ στο παιχνίδι με τη Σταντάρ: προέρχεται από τραυματισμό, νιώθει ενοχλήσεις στην προθέρμανση αλλά λέει στο προπονητικό τιμ ότι θέλει να δοκιμάσει, του το επιτρέπουν παρ' ότι ακολουθεί ντέρμπι με τον Ολυμπιακό, εμφανώς δεν πατάει καλά από το ξεκίνημα και στο 30' γίνεται αναγκαστική αλλαγή. Θλάση και απουσία από το ντέρμπι. Εφόσον συνδυάσουμε όλα τα παραπάνω, γίνεται σαφές πως ο Παναθηναϊκός πολύ γρήγορα πέρασε από τον εκνευρισμό στον πανικό και πάει από λάθος σε λάθος. Και πλέον υπάρχει και τεράστια πίεση από την εξέδρα: μετά το τέλος του αγώνα με τη Σταντάρ οι οπαδοί απαιτούν νίκη στο Καραϊσκάκη επί του Ολυμπιακού ή να μην ξαναπατήσουν οι παίκτες στη Λεωφόρο. Είναι προφανές πως ο Παναθηναϊκός χρειάζεται πλέον μια βαλβίδα αποσυμπίεσης: θα μπορούσε να είναι η νίκη στο Καραϊσκάκη, πολύ πιθανότερο όμως να είναι η αλλαγή προπονητή.

Η... ώρα του Στραματσόνι

Όπως έχει αποδειχθεί μέχρι τώρα, ο Στραματσόνι ξέρει να διαλέγει παίκτες, όπως επίσης

και να προετοιμάζει σωστά την ομάδα του για κάθε αναμέτρηση, δηλαδή συνήθως διαβάσει σωστά τον αντίπαλο και σπίνει την ομάδα του αναλόγως. Από την άλλη πλευρά, δεν έχει... ενθουσιάζει ακριβώς με το εντός αγώνα κοουτσόριμά του, κάτι όμως που δεν επηρεάζει καθοριστικά την πορεία μιας ομάδας.

Πολύ σημαντικότερο είναι το γεγονός πως έχουμε φτάσει μέσα Νοεμβρίου και ο Παναθηναϊκός εξακολουθεί να μένει από δυνάμεις νωρίς στο δεύτερο ημίχρονο των υψηλού επιπέδου αγώνων του. Παράλληλα, τα προβλήματα νοσοτροπίας των τελευταίων ετών δεν έχουν θεραπευτεί, ενώ πλέον δείχνει να χάνεται και η πειθαρχία, όπως αποτυπώνεται από τις πολλές κάρτες που δέχονται οι «πράσινοι», αλλά και το γεγονός πως μετά το 1-0 παράτησαν το παιχνίδι με τη Σταντάρ, με αποτέλεσμα να έρθει μια ήττα με 3-0 που έκανε πολύ χειρότερη την κατάσταση. Επιπλέον, ο Στραματσόνι, όπως και οι παίκτες του, δεν απέφυγαν τον πειρασμό της δι-αρκούς ενασχόλησης με τη διαίτησά. Έχει πολλάκις αποδειχθεί ότι όταν προπονητής και παίκτες «τρώγονται» με τη διαίτησά, δικαίως ή αδικώς, είναι ότι χειρότερο για μια ομάδα: χάνουν τον στόχο και παράλληλα βρίσκουν βολικό άλλοθι. Η διαίτησά είναι αρμοδιότητα της διοίκησης, όχι της ομάδας.

Από κει και πέρα, ένα ακόμη στοιχείο που μπορεί να χρεωθεί στον Στραματσόνι είναι το γεγονός πως πήρε καλούς παίκτες αλλά δεν δημιούργησε ένα ισορροπημένο ρόστερ. Η έλλειψη τουλάχιστον ενός ακόμη ποιοτικού κε-

ντρικού μέσου (τη στιγμή μάλιστα που ο Λεντέσμα είναι 34 ετών) έχει γίνει κάτι παραπάνω από προφανές στα τελευταία παιχνίδια, από τη στιγμή δηλαδή που έλειψαν ταυτόχρονα οι Λεντέσμα και Ζέκα. Για την ακρίβεια, το ότι έλειψαν ταυτόχρονα αποτυπώνει και την επιβάρυνσή τους από το γεγονός πως έπαιζαν ακατάπαυστα. Και ο Στραματσόνι στο τέλος της μεταγραφικής περιόδου προτίμησε έναν ακόμη ακραίο μεσοεπιθετικό, τον Εμποκού, και όχι έναν κεντρικό μέσο.

Μη αναστρέψιμο

Όλα τα παραπάνω αποτελούν προβλήματα που μπορούν να λυθούν σταδιακά. Το μεγάλο πρόβλημα για τον Στραματσόνι, το οποίο σχεδόν νομοτελειακά θα οδηγήσει στην αποχώρησή του στη διάρκεια της σεζόν, είναι πως πλέον δεν υπάρχουν περιθώρια. Ο Παναθηναϊκός είναι τέσσερις βαθμούς πίσω από τον Ολυμπιακό και έχει τα δύσκολα μπροστά του. Αντιθέτως, ο Ολυμπιακός πέρασε τα δικά του δύσκολα -προετοιμασία εν μέσω επίσημων αγώνων από Μπέντο, ντέρμπι και δύσκολες έδρες, όπως Νέα Σμύρνη και Περιστέρι, πριν και μετά από ευρωπαϊκά παιχνίδια- και πλέον έχει αρκετά εύκολο πρόγραμμα μπροστά του μέχρι το τέλος του πρώτου γύρου. Ο Ολυμπιακός, βέβαια, πέρασε τα δύσκολα και με τη βοήθεια της διαίτησας σε καθοριστικές στιγμές, όπως, για παράδειγμα, στο γεγονός ότι δεν επιτράπη σε Πανιώνιο και Ατρόμητο να προηγηθούν και δευτερευόντως στο ντέρμπι με τον ΠΑΟΚ. Γεγονός παραμένει πως, έτσι όπως έχει εξελιχθεί η κατάσταση, ακόμη και να κερδίσει ο Παναθηναϊκός το ντέρμπι του Καραϊσκάκη, το πιθανότερο είναι ότι το τέλος του πρώτου γύρου θα τον βρει περισσότερους από τέσσερις βαθμούς πίσω από τους πρωταθλητές.

Υπάρχει βέβαια και μια ειδοποιός διαφορά που αφορά τον Ολυμπιακό, που φέτος έχει τη χειρότερη άμυνα της σύγχρονης ιστορίας του, αλλά από τη μέση και μπροστά έχει διαφορά κλάσης από τους αντιπάλους του. Σε αντίθεση με προηγούμενα χρόνια, δίνει δικαιώματα. Κερδίζει μεν, αλλά επιτρέπει σε μικρούς και μικρομεσαίους να ελπίζουν πως κάτι μπορούν να πάρουν από το παιχνίδι. Κάτι που έχει διπλή ανάγνωση: αφενός υπάρχει η αισιοδοξία πως μόλις παίζει και καλύτερα θα φτάσει σε μια πολύ εύκολη κατάκτηση του τίτλου. Αφετέρου υπάρχει η αισιοδοξία των... διωκτών του για τον τίτλο πως μπορεί να χάσει βαθμούς σε κάποιο «ανύποπτο» παιχνίδι, εκεί όπου ποτέ δεν θα έχανε τα προηγούμενα χρόνια.

Ξανά και ξανά

Δύσκολα όμως κάτι τέτοιο θα διαφοροποιήσει την ισορροπία δυνάμεων σε ό,τι αφορά τη μάχη για την κατάκτηση του τίτλου. Ο Ολυμπιακός, παρ' ότι ακόμα πασχίζει να βρει τον καλό του εαυτό, έχει αποκτήσει διαφορά από τους συνδικδικητές του τίτλου και τους έχει μεταφέρει την πίεση. Είναι ξεκάθαρο πως ο ίδιος έχει διαχειριστεί επί σειρά ετών με επιτυχία τη θέση στην οποία βρίσκεται τώρα. Και οι υπόλοιποι διεκδικητές έχουν αποτύχει ξανά και ξανά να διαχειριστούν σωστά τη σημερινή τους θέση...

Κάθε εβδομάδα η Free Sunday, σε συνεργασία με το εξειδικευμένο πάνω στο Στοιχημα site www.betarades.gr, σας ενημερώνει διεξοδικά με μοναδικό στόχο το... ταμείο.

Betarades.gr

Σπουδαία ντέρμπι διεξάγονται αυτή την εβδομάδα. Δύο από αυτά, μάλιστα, θα μας απασχολήσουν στοιχηματικά. Το πρώτο είναι, φυσικά, το ντέρμπι των «αιωνίων», με τον Ολυμπιακό να υποδέχεται τον Παναθηναϊκό το απόγευμα της Κυριακής (06/11) στις 19:30. Πολύ μεγάλο ματς, όμως, γίνεται και στο Λονδίνο, με την Άρσεναλ να φιλοξενεί την Τότεναμ! Πάμε να δούμε αναλυτικά τις προτάσεις που έχει ξεχωρίσει το Betarades.gr, ξεκινώντας από το Φάλφρο.

Ο Ολυμπιακός, λοιπόν, υποδέχεται τον Παναθηναϊκό, σε ένα παιχνίδι που, αν και είναι ακόμη νωρίς, μπορεί να κρίνει αρκετά πράγματα σχετικά με την εξέλιξη του πρωταθλήματος. Οι Πειραιώτες προέρχονται από τέσσερις διαδοχικές νίκες σε επίπεδο Σούπερλιγκ, κερδίζοντας, μάλιστα, σε αυτά τα ματς τόσο την ΑΕΚ (3-0) όσο και τον ΠΑΟΚ (2-1), με αμφότερους τους αγώνες να διεξάγονται στο «Γεώργιος Καραϊσκάκης». Το «τριφύλλι», από την πλευρά του, δίνει έναν «τελικό» απέναντι στο σύνολο του Πάολο Μπέντο, καθώς, σε περίπτωση που πτηθεί, θα δει τη διαφορά από την κορυφή να... εκτοξεύεται στους επτά βαθμούς.

Σκοράρουν στο Φάλφρο

Στοιχηματικά, το ενδεχόμενο να σκοράρουν και οι δύο ομάδες, σε απόδοση 2.12, αξίζει την προσοχή μας. Οι «ερυθρόλευκοι» σκοράρουν σταθερά στην έδρα τους. Για την ακρίβεια, στα εννέα ματς που έχουν δώσει εκεί φέτος για όλες τις διοργανώσεις δεν το έχουν κάνει μόνο τον Αύγουστο κόντρα στη Χάποελ Μπερ Σεβά και στη συνέχεια, στη 2η αγωνιστική της φάσης των ομίλων του Ευρωπαϊκού Λιγκ, απέναντι στον ΑΠΟΕΛ. Παράλληλα, βέβαια, οι γηπεδούχοι προβληματίζονται ιδιαίτερα με την αμυντική συμπεριφορά τους στα περισσότερα φετινά ματς τους και θεωρούμε ότι οι ποιοτικοί επιθετικοί του Παναθηναϊκού θα κατορθώσουν να στείλουν, μία φορά τουλάχιστον, την μπάλα στα αντίπαλα δίκτυα. Το Goal/Goal, επομένως, αποτελεί την επιλογή μας.

Από τον Πειραιά μεταφερόμαστε στο Λονδίνο, εκεί όπου η Άρσεναλ υποδέχεται την Τότεναμ. Σε εκπληκτική κατάσταση

ΕΓΚΥΡΕΣ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΟ ΣΤΟΙΧΗΜΑ ΑΠΟ ΤΟ BETARADES.GR

Με τα γκολ στο ντέρμπι «αιωνίων».

βρίσκεται το σύνολο του Αρσέν Βενγκέρ. Ηττήθηκε στην προηγούμενη αγωνιστική του πρωταθλήματος από τη Λίβερπουλ και έκτοτε παραμένει απίτητο στα 15 ματς που έχει δώσει σε όλες τις διοργανώσεις, έχοντας κερδίσει τα 12 από αυτά. Τα «σπιρούνια», από την άλλη, δεν πειθούν με τις εμφανίσεις τους και είναι χαρακτηριστικό ότι στους έξι πιο πρόσφατους αγώνες τους σε Αγγλία και Ευρώπη δεν έχουν πανηγυρίσει «τρίποντο», μετράοντας τέσσερις ισοπαλίες και δύο ήττες. Θα πάμε, επομένως, με το μομέντομ της Άρσεναλ, με την απόδοση του άσου στο 2.00 να μην μπορεί να περάσει απαρατήρητη.

Ουντινέζε σημαίνει... over

Μία ακόμη στοιχηματική επιλογή προκύπτει από την Ιταλία και τον αγώνα Τζένοα - Ουντινέζε. Οι γηπεδούχοι προέρχονται από τρία διαδοχικά over 2.5, ενώ οι αναμετρήσεις της Ουντινέζε έχουν σταθερά πολλά τέρματα. Στα τρία πιο πρόσφατα ματς σημειώθηκαν τέσσερα γκολ ακριβώς, ενώ στα 7/8 τελευταία επιβεβαιώθηκε το over 2.5. Καταλήγουμε, λοιπόν, στο over 2.5 και σε αυτό τον αγώνα, στην πολύ καλή απόδοση του 2.05. Από κει και πέρα, προκύπτουν δύο ακόμη προτάσεις. Συγκεκριμένα, το X2 σε απόδοση 2.25 στο παιχνίδι Λειψία - Μάιντς και το over 2.5 γκολ σε απόδοση 1.80 στον αγώνα Θέλτα - Βαλένθια.

Αυτές ήταν οι προτάσεις του Betarades.gr για μία ακόμη εβδομάδα. Εσείς μην ξεχνάτε ότι στο κορυφαίο στοιχηματικό site μπορείτε να βρείτε προτάσεις για live στοιχημα όλη τη διάρκεια του Σαββατοκύριακου, αλλά και τις υπόλοιπες ημέρες με έντονη στοιχηματική δράση.

06/11

14:00	Άρσεναλ - Τότεναμ	1	2.00
16:00	Τζένοα - Ουντινέζε	Over 2.5	2.05
16:30	Λειψία - Μάιντς	X2	2.25
17:15	Θέλτα - Βαλένθια	Over 2.5	1.80
19:30	Ολυμπιακός - Παναθηναϊκός	Goal/Goal	2.12

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΡΟΓΝΩΣΤΙΚΩΝ

Goal Tips

- * 2-3 γκολ το σύνολο τερμάτων στα τέσσερα τελευταία παιχνίδια του Ολυμπιακού στη Σούπερλιγκ. Υποδέχεται τον Παναθηναϊκό, στα τρία πιο πρόσφατα ματς του οποίου στο πρωτάθλημα το σύνολο τερμάτων ήταν επίσης 2-3 γκολ.
- * Ο Πανιώνιος δεν έχει πετύχει γκολ στις τέσσερις τελευταίες αναμετρήσεις που έδωσε -τρεις για το πρωτάθλημα και μία για το Κύπελλο-, ενώ σε όλες έχει επιβεβαιωθεί το under 2.5 γκολ. Αυτή την αγωνιστική υποδέχεται τον ΠΑΟΚ, στα 5/6 πιο πρόσφατα εκτός έδρας ματς του οποίου σε όλες τις διοργανώσεις το σύνολο τερμάτων ήταν 2-3 γκολ.
- * Στους τέσσερις πιο πρόσφατους αγώνες της Τότεναμ στην Πρέμιερ Λιγκ σημειώθηκαν λιγότερα από 2.5 τέρματα. Αυτή την εβδομάδα τα «σπιρούνια» αντιμετωπίζουν εκτός έδρας την Άρσεναλ.
- * Το over 2.5 έχει επιβεβαιωθεί στα 4/5 τελευταία παιχνίδια της Γιουβέντους σε επίπεδο πρωταθλήματος. Αυτή την εβδομάδα η «μεγάλη κυρία» του ιταλικού ποδοσφαίρου αντιμετωπίζει εκτός έδρας την Κιέβο.
- * Και στα τέσσερα πιο πρόσφατα εντός έδρας ματς της Βιγιαρεάλ για το πρωτάθλημα της Α΄ Ισπανίας σημειώθηκαν περισσότερα από 2.5 τέρματα, ενώ στα 3/4 επιβεβαιώθηκε και το Goal/Goal. Αυτή την αγωνιστική το «κίτρινο υποβρύχιο» υποδέχεται την Μπέιτς.

Seri Tips

- * Νικήτης ο Ολυμπιακός και στα τέσσερα τελευταία ματς του σε επίπεδο Σούπερλιγκ, δεχόμενος μάλιστα μόλις ένα τέρμα. Υποδέχεται τον Παναθηναϊκό, ο οποίος δεν έχει κερδίσει σε καμία από τις τέσσερις τελευταίες «εξόδους» του σε όλες τις διοργανώσεις, στις οποίες μετρά τρεις ισοπαλίες και μία ήττα.
- * Χωρίς νίκη ο ΠΑΟΚ στα τρία πιο πρόσφατα παιχνίδια που έχει δώσει μακριά από την Τούμπα, μετρά μία ισοπαλία (Βέροια 0-0) και δύο ήττες (Καραμπάκ 2-0, Ολυμπιακός 2-1). Αυτή την εβδομάδα αντιμετωπίζει τον Πανιώνιο στη Νέα Σμύρνη.
- * Απίτητη η Άρσεναλ στα 15 τελευταία επίσημα παιχνίδια της σε όλες τις διοργανώσεις, στα οποία έχει πανηγυρίσει 12 νίκες. Αυτή την αγωνιστική υποδέχεται την Τότεναμ στο ντέρμπι του βόρειου Λονδίνου.
- * Χωρίς νίκη η Μπολόνια στις έξι τελευταίες αναμετρήσεις που έχει δώσει για το πρωτάθλημα της Α΄ Ιταλίας, μετρά τέσσερις ισοπαλίες και δύο ήττες. Αυτή την αγωνιστική δοκιμάζεται στην έδρα της Ρόμα.
- * Νικήτρια η Βιγιαρεάλ και στα τέσσερα τελευταία ματς που έχει δώσει μπροστά στο κοινό της στο πλαίσιο της Πριμέρα Ντιβιζιόν. Αυτή την αγωνιστική υποδέχεται την Μπέιτς, η οποία έχει πτηθεί στα 3/4 πιο πρόσφατα παιχνίδια της.

Head 2 Head

- * Δεν έχει εμφανιστεί το σημείο της ισοπαλίας στους πέντε τελευταίους αγώνες μεταξύ Ολυμπιακού και Παναθηναϊκού, ανεξαρτήτως έδρας. Τρεις νίκες μετρούν οι «ερυθρόλευκοι» και δύο οι «πράσινοι». Οι δύο ομάδες αναμετρώνται την Κυριακή στο Φάλφρο.
- * Το Goal/Goal έχει επιβεβαιωθεί και στα πέντε τελευταία παιχνίδια μεταξύ Άρσεναλ και Τότεναμ ανεξαρτήτως έδρας και διοργάνωσης. Στους τέσσερις από αυτούς τους αγώνες, μάλιστα, σημειώθηκαν περισσότερα από 2.5 τέρματα. Οι δύο ομάδες αναμετρώνται την Κυριακή στο «Εμιφίτς».
- * Μόλις μία ήττα έχει υποστεί η Μπαρτσελόνα στα 17 τελευταία παιχνίδια που έχει δώσει με αντίπαλο τη Σεβίλλη ανεξαρτήτως έδρας και διοργάνωσης. Οι δύο ομάδες αναμετρώνται την Κυριακή στο «Σάντσερ Πιθουάν».
- * Στα 12 τελευταία παιχνίδια που έχει δώσει η Σάλκε με αντίπαλο τη Βόλφσμπουργκ, ανεξαρτήτως έδρας, έχει πτηθεί μία μόνο φορά. Η επόμενη συνάντηση των δύο ομάδων είναι προγραμματισμένη για την Κυριακή, στην έδρα των «Βασιλικών μπλε».
- * Μία νίκη έχει πανηγυρίσει η Σαμπντόρια στα εννέα πιο πρόσφατα παιχνίδια της κόντρα στη Φιορεντίνα, με τους «βιόλα» να έχουν πάρει τέσσερις φορές τη νίκη. Οι δυο τους αναμετρώνται αυτή την εβδομάδα στο «Αρτέμιο Φράνκι».

POWERED BY **AUTO**
FREE **SUNDAY**

Η SKODA OCTAVIA ΑΝΑΝΕΩΘΗΚΕ

Η Skoda παρουσίασε την ανανεωμένη Octavia, επιβεβαιώνοντας τις φήμες για νέα μάσκα με διπλούς, ξεχωριστούς προβολείς, που ομολογουμένως εξασφαλίζουν ένα πιο επιβλητικό look. Ειδικά από τη στιγμή που συνδυάζονται με φουλ LED φώτα, που αντικαθιστούν την προηγούμενη bi-xenon διάταξη με τα LED φώτα ημέρας.

Οι καινούργιοι προβολείς, πέρα από τη νέα μάσκα, οδήγησαν και σε καινούργιο προφυλακτήρα, ενώ όλες οι άλλες αλλαγές είναι επουσιώδεις, μια και πρόκειται για τη γραμματοσειρά του ονόματος και νέας σχεδίασης ζάντες από 16 έως 19 ίντσες.

Στο εσωτερικό, πέρα από κάποιες βελτιώσεις στην ποιότητα των υλικών, η πιο χαρακτηριστική αλλαγή εντοπίζεται στο σύστημα infotainment Columbus, το οποίο πλέον διαθέτει νέα οθόνη αφής 9,2 ιντσών. Αφής είναι οι οθόνες και στα ενδιάμεσα και βασικά συστήματα, πλέον υπάρχει και δυνατότητα μεταβολής του εσωτερικού φωτισμού, ενώ το ανανεωμένο Octavia μπορεί να εξοπλιστεί με πολλά στοιχεία – χαρακτηριστικά το σύστημα προστασίας πεζών ή το αναβαθμισμένο σύστημα υποβοήθησης στάθμευσης, που προέρχονται από τη ναυαρχίδα της μάρκας, το Superb. Επίσης, διατίθενται συστήματα όπως το Rear Traffic Alert, το Blind Spot Detection, καθώς και αυτό της υποβοήθησης τρέιλερ.

Οι κινήτριες είναι πέντε βενζίνες και τέσσερις diesel. Στη βάση βρίσκεται ο τρίκύλινδρος των 1.000 κυβικών, με χειροκίνητο κιβώτιο ή αυτόματο DSG, με τους κορυφαίους να μπορούν να συνδυαστούν και με τετρακίνηση. Παράλληλα, υπάρχει πλέον και το σύστημα DCC (Dynamic Chassis Control), με τρεις επιλογές για τη ρύθμιση της συμπεριφοράς του αυτοκινήτου, Comfort, Normal και Sport. Προς το παρόν δεν υπάρχουν πληροφορίες για τη γρήγορη έκδοση RS, παρά μόνο φήμες που κάνουν λόγο για 245 άλογα, πάντα από τον 2.0 TSI.

Η ανανεωμένη Skoda Octavia θα είναι διαθέσιμη από τις αρχές του 2017.

Ford Focus

Όφελος από
1.670€ έως
3.620€

Ford C-MAX

Όφελος από 1.790€
έως 5.690€

Ford Blue Days με όφελος έως και 5.690 ευρώ

Δεν υπάρχει καλύτερη εποχή για να αποκτήσετε το αγαπημένο σας Ford, καθώς μπορείτε να επωφεληθείτε ακόμη και τώρα από όφελος απόσυρσης και επιπλέον όφελος που αυτό το φθινόπωρο η μάρκα με το «μπλε οβάλ» προσφέρει σε επιλεγμένα αυτοκίνητα Ford.

Κατά τη διάρκεια των Ford Blue Days, που θα διαρκέσουν μέχρι και το τέλος Νοεμβρίου, μπορείτε να απολαύσετε την οδική συμπεριφορά, την ξεχωριστή εμφάνιση και τις τεχνολογίες ενός Ford με όφελος από €860 έως και €5.690.

Τα προωθητικά προγράμματα των Ford Blue Days ισχύουν τόσο για τα επιβατικά όσο και για τα επαγγελματικά μοντέλα Ford και προσφέρονται για περιορισμένο αριθμό εκτελωνισμένων οχημάτων. Συγκεκριμένα:

- Για το Ford EcoSport επωφεληθείτε με συνο-

λικό όφελος από €2.400 έως €2.550.

- Για το Ford Focus επωφεληθείτε με συνολικό όφελος από €1.670 έως €3.620.
- Για το Ford C-Max επωφεληθείτε με όφελος απόσυρσης από €1.790 έως €5.690.
- Για το Ford Mondeo επωφεληθείτε με όφελος απόσυρσης από €2.950 έως €3.850.
- Για το Ford Kuga επωφεληθείτε με όφελος απόσυρσης από €3.700 έως €5.100.
- Για το Ford Ranger επωφεληθείτε με όφελος έως €4.900.
- Για το Ford Transit επωφεληθείτε με όφελος €860.
- Για το Ford Transit Custom επωφεληθείτε με όφελος έως €4.400.

Για περισσότερες πληροφορίες επισκεφτείτε τον πλησιέστερο επίσημο έμπορο Ford ή την ιστοσελίδα της Ford.

Η νέα E63 AMG είναι τετρακίνητη, με έως και 612 άλογα και Drift Mode

Η νέα Mercedes E63 AMG θα παρουσιαστεί στην έκθεση του Λος Άντζελες και κάτω από το καπό της θα έχει τον V8 των 4.000 κυβικών με τα διπλά turbo, ο οποίος στη βασική του έκδοση αποδίδει 571 άλογα και 750 Nm, που αρκούν για ένα 0-100 σε 3,5 δευτέρα, τη στιγμή που η τελική της περιορίζεται ηλεκτρονικά στα 250 χλμ./ώρα. Η S φτάνει τους 612 ίππους (850 Nm) και είναι κατά 0,1 δευτέρα πιο γρήγορη στο 0-100, ενώ το κιβώτιο είναι και στις δύο το AMG Speedshift με τον διπλό συμπλέκτη και τις 9 σχέσεις, που περνά τη διαθέσιμη ροπή σε όλους τους τροχούς.

Η τετρακίνηση έχει τη δυνατότητα να καταναίμει έως και το 100% της ροπής στον πίσω άξονα, ενώ η E63 AMG S έχει επιπρόσθετα Drift Mode που ενεργοποιείται μόνο στο Race drive. Αντίστοιχα, απενεργοποιείται πλήρως το ESP, το κιβώτιο γίνεται χειροκίνητο και η ισχύς καταλήγει αποκλειστικά στους πίσω τροχούς.

Ενδιαφέρον είναι πως ο V8 διαθέτει σύστημα προσωρινής απενεργοποίησης των κυλίνδρων (συγκεκριμένα των υπ' αριθμόν 2, 3, 5 και 8) ανάλογα με τις συνθήκες κίνησης.

Το Μουσείο Μπενάκη υποδέχεται το Εθνικό Θέατρο

Το Μουσείο Μπενάκη εγκαινιάζει τη συνεργασία του με το Εθνικό Θέατρο σε μια πρωτοποριακή δεδομένα δράση κάθε Τρίτη από τις 8 Νοεμβρίου έως τις 28 Μαρτίου 2017. Ως πρωταγωνιστές, τα αντικείμενα του μουσείου θα αφηγούνται πτυχές της ιστορίας τους με οδηγό τα δραματοποιημένα από τους ηθοποιούς κείμενα. Κείμενα όχι κατ' ανάγκη θεατρικά, γραμμένα κοντά στον χρονολογικό ορίζοντα των αντικειμένων, φωτίζουν όψεις που δεν γίνονται αμέσως αντιληπτές, αποκαλύπτοντας το συναισθηματικό φορτίο που θα συνόδευε τη χρήση τους ή και την ίδια τη δημιουργία τους. Στην πρόταση του Μουσείου Μπενάκη ανταποκρίθηκαν με μεγάλη προθυμία ο καλλιτεχνικός διευθυντής του Εθνικού Θεάτρου Στάθης Λιβαθινός και ο αναπληρωτής καλλιτεχνικός διευθυντής Θεωδωρής Αμπαζής. Οι παραστάσεις θα εστιάσουν στις συλλογές που φιλοξενούνται στο κεντρικό κτίριο του μουσείου, όπου και θα πραγματοποιούνται. Ένα αντικείμενο ανά συλλογή θα δίνει κάθε φορά το έναυσμα για τη θεατρική δράση. Θα προηγείται σύντομη παρουσίαση του εκθέματος από τον αρμόδιο επιμελητή της συλλογής.

«ΣΜΥΡΝΗ ΜΟΥ ΑΓΑΠΗΜΕΝΗ» ΣΤΟ ΘΕΑΤΡΟΝ

Η παραγωγή του Ιδρύματος Μείζονος Ελληνισμού «Σμύρνη μου αγαπημένη» επιστρέφει για τρίτη (!) συνεχόμενη χρονιά στο ΘΕΑΤΡΟΝ του Κέντρου Πολιτισμού «Ελληνικός Κόσμος» για λίγες μόνο παραστάσεις και από 25 Δεκεμβρίου στο Μέγαρο Μουσικής Θεσσαλονίκης. Ζωντανή μουσική, πλούσια σκηνικά, κοστούμια εποχής και αυθεντικό φωτογραφικό υλικό με τρισδιάστατες προβολές από τη θρυλική πόλη. Κείμενο-Σκηνοθεσία: Μιμή Ντενίση. Ερμηνεύουν: Μιμή Ντενίση, Κώστας Βουτσάς, Τάσος Χαλκιάς, Μιχάλης Μητρούσης κ.ά. Συμμετέχει ζωντανά η ορχήστρα Εστουδιαντίνα. Τα τραγούδια ερμηνεύουν ο Μπάμπης Τσέρτος και η Σοφία Μέρμηγκα. Εισιτήρια από €14.

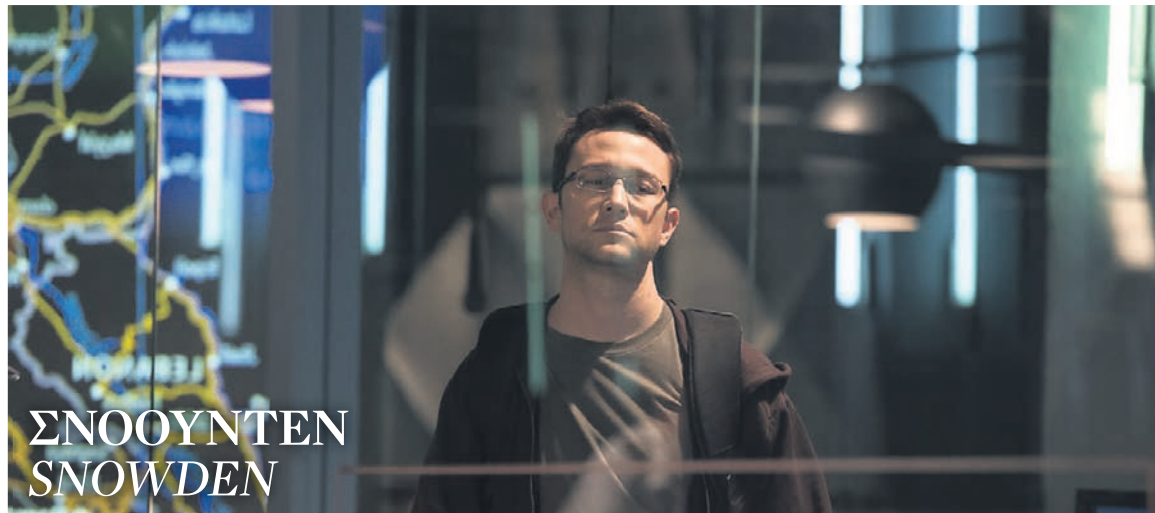
ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ, ΖΙΩΓΑΛΑΣ, ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ ΣΤΙΣ ΓΡΑΜΜΕΣ

Ο Γιώργος Μαργαρίτης, μετά την περσινή του επιτυχία, έρχεται και φέτος στη μουσική σκηνή Γραμμές, με συνοδοιπόρους γι' αυτή τη σεζόν τον Νίκο Ζιώγαλα και την Ελεάνα Παπαϊωάννου. Ένα πρόγραμμα με νότες από το λαϊκό και το έντεχνο έως και το δημοτικό τραγούδι. Το πρόγραμμα πλαισιώνουν η Βίκυ Καρνέζη και η Χριστιάννα Γαλιάτσου. Κάθε Παρασκευή και Σάββατο.

ΟΙ MARACATU ΣΤΟ FAUST

Οι Maracatu τη Δευτέρα 7 Νοεμβρίου από τη μουσική σκηνή του Faust θα μας ταξιδέψουν μουσικά και χορευτικά στη Βραζιλία. Η μουσική τους, με τον δυναμισμό της samba, την ευαισθησία και νοσταλγία της bossa nova αλλά και την εκρηκτικότητα της αφροβραζιλιάνικης μουσικής, ταξιδεύει το κοινό από το κοσμοπολίτικο Ρίο, μέσα από τα δάση του Αμαζονίου, μέχρι τις φαβέλες της Μπαΐα, καθώς εξελίσσεται ένα μουσικοχορευτικό πάρτι διάρκειας μόλις δύο ωρών. Είσοδος ελεύθερη.

ΣΝΟΥΝΤΕΝ SNOWDEN

Από τον βραβευμένο τρεις φορές με Όσκαρ Όλιβερ Στόουν έρχεται η ταινία «Σνούουντεν», μια καθηλωτική προσωπική ματιά σε μία από τις πιο αμφιλεγόμενες προσωπικότητες του 21ου αιώνα, τον άνθρωπο που έβγαλε στη δημοσιότητα το θέμα για την ύπαρξη προγραμμάτων μαζικής παρακολούθησης που διενεργούσε το αμερικανικό κράτος. Το 2013 ο Έντουαρντ Σνούουντεν (Τζόζεφ Γκόρντον-Λέβιτ) αφήνει κρυφά τη δουλειά του στην Υπηρεσία Εθνικής Ασφάλειας (National Security Agency – NSA) των ΗΠΑ και πετά στο Χονγκ Κονγκ για να συναντηθεί με τους δημοσιογράφους Γκλεν Γκρίνγουολντ (Ζάκαρι Κουίντο) και Ίβεν Μακάκιλ (Τομ Γουίλκινσον), αλλά και με τη σκηνοθέτρια Λάουρα Πουατράς (Μελίσα Λίο). Ο Σνούουντεν, ο οποίος εργαζόταν για την NSA και τη CIA ως υψηλόβαθμος τεχνικός διαχειριστής ηλεκτρονικών συστημάτων, ανακαλύπτει ότι η κυβέρνηση των ΗΠΑ παρακολουθεί όλες τις ψηφιακές επικοινωνίες – όχι μόνο ξένων κυβερνήσεων και τρομοκρατικών ομάδων αλλά και των απλών Αμερικανών. Απογοητευμένος από τη δουλειά του, συγκεντρώνει σχολαστικά εκατοντάδες χιλιάδες απόρρητα έγγραφα που αποκαλύπτουν την πλήρη έκταση των υποκλοπών, εγκαταλείπει την αγαπημένη του Λίντσεϊ Μιλς (Σαϊλίν Γούντλι) και βρίσκει το θάρρος να ακολουθήσει την προσωπική ηθική και τις αρχές του. Η ταινία είναι βασισμένη στα βιβλία «Time of the Octopus» του δικηγόρου του Σνούουντεν, Ανατόλι Κουοσερένα, και «Φάκελος Σνούουντεν: Η ιστορία του Νο 1 καταζητούμενου ανθρώπου στον κόσμο» του δημοσιογράφου του «Guardian» Λουκ Χάρντινγκ (στα ελληνικά από τις εκδόσεις Καστανιώτη).

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Όλιβερ Στόουν ΣΕΝΑΡΙΟ: Όλιβερ Στόουν, Κίραν Φιτζέραλντ ΠΑΙΖΟΥΝ: Τζόζεφ Γκόρντον-Λέβιτ, Σαϊλίν Γούντλι, Μελίσα Λίο, Ζάκαρι Κουίντο, Τομ Γουίλκινσον, Σκοτ Ίστυουντ, Τίμοθι Όλφαντ, Λακίθ Λι Στάνφιλντ, Ρις Ίφανς, Νίκολας Κέιτζ, Τζέλι Ρίτσαρντσον ΔΙΑΡΚΕΙΑ: 134' ΔΙΑΝΟΜΗ: Tanweer

ΕΓΩ, Ο ΝΤΑΝΙΕΛ ΜΠΛΕΪΚ I, DANIEL BLAKE

Δέκα χρόνια μετά το «Ο άνεμος χορεύει το κριθάρι» ο καταξιωμένος Βρετανός Κεν Λόουτς αποσπά τον δεύτερο Χρυσό Φοίνικά του και συγκαταλέγεται πια ανάμεσα στους λίγους διπλά βραβευμένους με Φοίνικα δημιουργούς. Η νέα ταινία του, σε σενάριο του σταθερού συνεργάτη του Πολ Λάβερτι («Bread and Roses», «Sweet 16», «My name is Joe»), εκπροσωπεί το ανθρωποκεντρικό, πολιτικό σινεμά για το οποίο αυτό το δίδυμο είναι διάσημο, ενώ οι χαρακτήρες της ταινίας συγκλονίζουν και μένουν αξεχαστοι, όπως και οι ηθοποιοί που τους υποδύονται. Συγκινητικό και φορτισμένο, το «Εγώ, ο Ντάνιελ Μπλέικ» παρακολουθεί τον αγώνα δύο ανθρώπων ενάντια στη γραφειοκρατία, αλλά και τη δύναμή τους να σταθούν με αξιοπρέπεια στις πιο αντίζοες συνθήκες. Ο 59χρονος ξυλουργός από το Νιούκαστλ, για πρώτη φορά μετά από ένα βαρύ καρδιακό επεισόδιο, θα χρειαστεί τη βοήθεια της πολιτείας για να ζήσει, όμως η γραφειοκρατία τον οδηγεί σε αδιέξοδο. Μέσα από την περιπέτεια αυτή διασταυρώνεται με μια ανύπαντρη μητέρα και τα δυο παιδιά της. Βρίσκοντας αναπάντεχη οικογενειακή θαλπωρή ο ένας στον άλλο, ενώνουν τις δυνάμεις τους και προσπαθούν να αντισταθούν στις δυσκολίες.

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Κεν Λόουτς ΣΕΝΑΡΙΟ: Πολ Λάβερτι ΠΑΙΖΟΥΝ: Ντέιβ Τζονς, Χέλι Σκουάιρς, Σάρον Πέρσι, Μπριάντα Σαν ΔΙΑΡΚΕΙΑ: 100' ΔΙΑΝΟΜΗ: Feelgood

ΜΟΝΟΣ ΣΤΟ ΒΕΡΟΛΙΝΟ ALONE IN BERLIN

Βερολίνο, 1940. Η πόλη έχει παραλύσει από τον φόβο. Ο Ότο και η Άνα Κουάινγκελ είναι ένα ζευγάρι που ζει σε ένα φτωχικό διαμέρισμα και προσπαθεί, όπως όλοι οι άλλοι, να αποφύγει τους κινδύνους της ζωής υπό την καταπιεστική ναζιστική κυβέρνηση. Όταν όμως ο μοναχογιός τους σκοτώνεται στο μέτωπο, η απώλεια τους οδηγεί σε μια απίστευτη πράξη αντίστασης. Αρχίζουν να αφήνουν καρτ ποστάλ παντού στην πόλη, στις οποίες γράφουν μηνύματα ενάντια στον Χίτλερ και τους ναζί. Αν τους πιάσουν, η εκτέλεση είναι σίγουρη. Σύντομα η καμπάνια τους πέφτει στην προσοχή ενός ερευνητή της Γκεστάπο και ένα φονικό παιχνίδι ξεκινά. Όμως το παιχνίδι αυτό μόνο ενδυναμώνει την αποφασιστικότητα του Ότο και της Άνα, αλλά και τη μεταξύ τους αγάπη, που φουντώνει καθώς ενώνονται στη χαμηλών τόνων αλλά βαθιά τους επανάσταση. Εξήντα χρόνια μετά τη δημοσίευσή του, το μυθιστόρημα του Χανς Φάλαντα «Alone in Berlin / Every man dies alone», που γράφτηκε ακριβώς μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο και ήταν ένα από τα πρώτα αντιναζιστικά βιβλία, έγινε παγκόσμιο μπεστ σέλερ και κέρδισε τον χαρακτηρισμό του «σπουδαιότερου βιβλίου που γράφτηκε ποτέ για τη γερμανική αντίσταση απέναντι στους ναζί» από τον συγγραφέα και ποιητή Πρίμο Λέβι, επιζήσαντα του Ολοκαυτώματος. Ο Φάλαντα βάσισε την ιστορία του σε πραγματικά αρχεία της Γκεστάπο που έπεσαν στα χέρια του μετά τον πόλεμο, για να μιλήσει για τη δύναμη του ανθρώπινου πνεύματος.

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ-ΣΕΝΑΡΙΟ: Βίνσεντ Περέρζ ΠΑΙΖΟΥΝ: Έμα Τόμσον, Μπρένταν Γκλίσον, Ντάνιελ Μπρουλ ΔΙΑΡΚΕΙΑ: 103' ΔΙΑΝΟΜΗ: Odeon

Σταμάτης Κραουνάκης

«Με ενοχλεί ο εμφύλιος που μοιράζεται στην κοινωνία»

ΣΤΗΝ ΝΤΕΠΥ ΚΟΥΡΕΛΛΟΥ

Ο Σταμάτης Κραουνάκης επανέρχεται στον Ίδρυμα Κακογιάννης με τη μουσική παράσταση «ΟΛΟΙ ΕΝΑ – Φίλα με».

Πάντα αναρωτιέμαι για καλλιτέχνες όπως εσείς, που η μουσική τους είναι συνώνυμη με το ελληνικό τραγούδι, αν αισθάνεστε θεσμός. Αν έχετε «συνείδηση» πως είστε ο Κραουνάκης...

Το αγώνισμα και ο μη εφπουασμός δεν με άφησαν να υπνωθώ, ούτε να βυθιστώ στη λαιλαπα του ποιος είμαι. Το θυμάμαι ενίοτε, όταν με θυμώνει κανένας θρασύς, και αυτό με χαλάει, γιατί δεν με αφορά να το θυμάμαι. Είμαι εργάτης της καθημερινότητας, με συνεχή καλωδίωση με τους αγγέλους της μουσικής μου και με πίστη στην επικοινωνία της και στη δύναμή της. Ένας πατέρας, μόλις χθες, με ενημέρωσε ότι εκπαιδεύει το μικρό παιδί του, που πάσχει από αναπτυξιακή διαταραχή, με τραγούδια μου και οι ήχοι μου δουλεύουν επάνω στη μικρή αυτή ψυχή... Έκλαψα ώρες στη συνείδηση του ιαματικού μου ρόλου. Αυτό μου είναι αρκετό. Με απασχολεί το επόμενο τραγούδι, η επόμενη μουσική.

Και η αγωνία, ο δημιουργικός πυρετός για ένα πρόγραμμα, έναν δίσκο, μια συναυλία, εξακολουθεί να είναι ανεβασμένη μετά από τόσα χρόνια;

Όλα είναι πολύ πιο μετρημένα. Με ενδιαφέρει η ουσία, να είναι όλα έτοιμα που να υπάρχει ουσιαστική επικοινωνία. Έχουν αλλάξει και οι τρόποι και η εποχή. Έχω πάντα μια ανησυχία, να είναι όλα στη θέση τους, αλλά κυρίως με ενδιαφέρει να είμαστε σε ισορροπία οι παράγοντες της μουσικής, έτοιμα που να φεύγει η ενέργεια χωρίς προσκόμματα. Εργάζομαι πιο πολύ απ' ό,τι νεότερος. Χαίρομαι και πιο πολύ. Έχει αποουρηθεί η αγωνία της (χα χα χα) «καταξίωσης».

Επανέρχεστε στο Ίδρυμα Κακογιάννης και πάλι με το «ΟΛΑ ΕΝΑ – Φίλα με». Γιατί νιώθετε την ανάγκη να το παρουσιάσετε ξανά; Σχεδόν το ζήτησε η προσέλευση. Ένιωθα κι εγώ ότι έχει ακόμα ζωή. Δεν είναι κάτι που μπορεί να ξαναγίνει εύκολα. Είναι σημείο αιχμής μιας πορείας. Λίγες ακόμα παραστάσεις, εδώ στο Ίδρυμα Κακογιάννης, που αποτελεί για μια καλή, ασφαλή στέγη για μας, δεδομένου ότι

τον Φεβρουάριο σταματήσαμε αρκετά νωρίς... Θεωρώ ότι υπάρχει κόσμος που δεν μας ήρθε και που θα ήθελε. Άλλωστε η υπέροχη περιπέτειά μας στην Ελλάδα, το καλοκαίρι, έδειξε ότι αρκετοί θεατές μας θέλουν να ξανάρθουν και να φέρουν κι άλλους, φίλους τους. Το κάνουμε όλοι όταν κάτι μας αρέσει. Πάμε και με άλλους. Αυτό λέμε: «να πάτε, πάμε και μαζί, το ξαναβλέπω άνετα». Αυτό στις μέρες και στα χρόνια μας είναι μια ελάχιστη ανταμοιβή για την πορεία. Στις 14 Ιανουαρίου τελειώνει η παράσταση για τους Αθηναίους. Στις 27 Ιανουαρίου θα τη δει το Λονδίνο. Και ξεκινάμε για καινούργια περιπέτεια: η πολυπόθητη συνεργασία μου με το Θέατρο Τέχνης στο «Βικτόρ» του Ροζέ Βιτράκ σε μορφή μουσικού έργου. Εισέρχομαι κι εγώ σε άλλη έρευνα.

Είστε από τους καλλιτέχνες που αγαπάνε τις συναυλίες. Ένας δίσκος, ένα τραγούδι, αποκτάνε νέα, διαφορετική υπόσταση όταν παρουσιάζονται ζωντανά;

Α, ναι. Και συνήθως αποφεύγω την επανάληψη. Θέλω κάτι κι εμένα να με κεντρίζει να ξαναγεννήσω κάποια αισθήματα. Άλλωστε αυτό είναι που κάνει και τον κόσμο να θέλει να έρθει. Κάτι μη αναμενόμενο τον περιμένει.

Στα live σας υπάρχει πάντα πολύ πιτσιρίκι. Πώς το εξηγείτε; Νομίζω, έχει κερδηθεί μια εμπιστοσύνη που ολοένα διευρύνεται. Κάτι τους έχει ακουμπήσει στην καρδιά. Μιλώ μαζί τους κι από το ράδιο, και στην αγορά, στην καθημερινότητα. Με ενδιαφέρει πώς ζουν, πώς τα βγάζουν πέρα, με συμβουλευόμαστε πολλές φορές. Αυτά δεν είναι να τα εξηγεί και πολύ κανείς. Έχει κερδηθεί μια εμπιστοσύνη. Αυτό τα λέει όλα.

Νοσταλγείτε κάτι από το παρελθόν;

Δε θα το έλεγα νοσταλγία. Αλλά η χαρά ότι δεν πέρασε η ζωή άκλαυτη: καλοί καλλιτέχνες για παρέα, πολλοί, πια, από αυτούς σημεία αναφοράς. Συνοδοιπόρησα με εξαιρετικούς, από μικρός. Αυτό είναι η περιουσία μου.

Είναι δύσκολο εμείς οι δημοσιογράφοι να αποφύγουμε τις ερωτήσεις για την κρίση. Συχνά παίρνουμε την απάντηση «όλο αυτό μπορεί να μας βγει και σε καλό», «να μάθουμε από τα λάθη μας», «να αλλάξουμε νοσηρές νοστροπίες». Εσείς το πιστεύετε; Η ανθρωπότητα κλυδωνίζεται. Δεν είναι δυνατόν να μη βλέπουμε τη γενική εικόνα και να μας νοιάζει μόνο αν θα πέσει το κεραμίδι το δικό μας. Δεν ξέρω από πού, αλλά κι εγώ αντλώ δυνάμεις από το σύμπαν για να μπορώ να κρατώ τον εαυτό μου όρθιο και να στηρίζω ό,τι περνάει από το χέρι μου. Ανήκω στους αισιόδοξους. Ρημάζονται ζωές, σπίτια, οικονομίες. Ξέρετε, έχει καταντήσει άθλιο το να συζητάμε συνέχεια ποιος έφταξε, ποιος φταίει. Βλέπω γύρω γύρω να πηδολογάνε με αγωνία, πολλοί, ποιο καινούργιο αφεντικό θα τους ψωνίσει... Τα κέντρα εξουσίας θέλουν να εκλείψουν πληθυσμοί. Αυτό συμβαίνει στους πολέμους. Βοηθάμε... προχωράμε... και όσοι δεν πεθαίνουμε τραβάμε σε άλλες μάχες. Αυτό λέει ο Μπρεχτ στο τέλος του «Μάνα Κουράγιο». Το είχα δανειστεί και το έβαλα στο φινάλε στους «Αχαρνές» το 2010. Πάνω απ' όλα με ενοχλεί ο εμφύλιος που μοιράζεται στην κοινωνία από τα κόμματα, για να τη διαλύσουν μια ώρα αρχύτερα και να ξαναμοιραστεί αυτή η πίτα, η λεγόμενη «των ψηφοφόρων». Βρίσκω άθλιο οποιοδήποτε δημοσίευμα, ακόμα και ανάρτηση στα κοινωνικά δίκτυα, επωάζει αυτό τον διχασμό και εκτονώνει τον θυμό στο πληκτρολόγιο. Η Ευρώπη κλυδωνίζεται. Βουλιάζει το σύστημα που εφύρε για να συντηρήσει τις τραπεζικές της δυναστείες. Είμαστε στην καλύτερη χώρα της γης. Τα έχει όλα. Με τοαμπουκά και αληθινή, επιτρέψτε μου τη λέξη, αξιοπρέπεια κάποιοι θα αγωνιστούμε μέχρις έσχατων. Το τραγούδι, η μουσική, η τέχνη, είναι όπλα.

Συχνά στις συνεντεύξεις σας αναφέρεστε στις πολιτικές και κοινωνικές περιστάσεις. Η σύγχρονη, ελληνική, καλλιτεχνική σκηνη θα έπρεπε να έχει πιο ενεργό ρόλο ως προς τις εξελίξεις; Χρειαζόμαστε ουσία και διάβασμα... οι καλλιτέχνες, εννοώ. Αυτά παλεύω από τη μεριά μου. Ανατρέχω σε «πανεπιστήμια», που μου φωτίζουν δρόμους. Αν είσαι ταγμένος, θα φωτιστείς. Αν είσαι της ευκολίας, θα καταποντιστείς. Δεν χρειάζεται καμιά άλλη ετικέτα. Αρκετά με τις ετικέτες. Δεν πρόσφεραν τίποτα. Προχωράμε, τραγουδάμε, στηρίζουμε τον Άνθρωπο δίπλα μας.

INTERVIEW

Πάνω απ' όλα με ενοχλεί ο εμφύλιος που μοιράζεται στην κοινωνία από τα κόμματα, για να τη διαλύσουν μια ώρα αρχύτερα και να ξαναμοιραστεί αυτή η πίτα, η λεγόμενη «των ψηφοφόρων». Βρίσκω άθλιο οποιοδήποτε δημοσίευμα, ακόμα και ανάρτηση στα κοινωνικά δίκτυα, επωάζει αυτό τον διχασμό και εκτονώνει τον θυμό στο πληκτρολόγιο.

INFO

Σταμάτης Κραουνάκης

ΟΛΟΙ ΕΝΑ – Φίλα με
(λίγο ακόμα)

4 Νοεμβρίου 2016 –
14 Ιανουαρίου 2017

Ίδρυμα Μιχάλης Κακογιάννης
Τιμές εισιτηρίων: €16 (γενική
είσοδος), €12 (ΑμεΑ, φοιτητικά,
καθηγητές, δάσκαλοι, νέοι
έως 26 ετών), €5 (άνεργοι,
σπουδαστές δραματικών
συχολών και ωδιδιών)

Μείωση χρέους για ζωντανή ελληνική οικονομία

Πού βρίσκεται άραγε ο πραγματικός πλούτος της χώρας μας; Μπορεί η Ελλάδα από «κακό παιδί» της Ευρώπης να γίνει διεθνές παράδειγμα προς μίμηση; Το WWF Ελλάς παρουσιάζει ένα κείμενο διαλόγου για το ζήτημα του ελληνικού χρέους με άξονα τη σημαντική ελάφρυνση σε συνδυασμό με την προσήλωση σε ένα διεθνές και ευρωπαϊκό όραμα βιώσιμης ανάπτυξης.

Επτά χρόνια κρίσης και λιτότητας έχουν πλήξει την οικονομία και το περιβάλλον ανεπανόρθωτα, ενώ υποβαθμίζουν τις προοπτικές της ελληνικής οικονομίας και κλονίζουν το όραμα για μια ενωμένη Ευρώπη και μια δίκαιη ανάπτυξη για όλους τους πολίτες της. Ανέναντι στα αδιέξοδα αυτά, το WWF Ελλάς, σε συνεργασία με το New Economics Foundation, φέρνει στο διεθνές προσκήνιο ένα κείμενο διαλόγου για τη μείωση του ελληνικού χρέους, με στόχο την προώθηση της οικονομικής και οικολογικής βιωσιμότητας για ολόκληρη την Ε.Ε.

Στο κείμενο αυτό (http://www.wwf.gr/lessdebtmoreearth/wp-content/uploads/2016/11/Debt_relief_for_a_living_economy_in_Greece_GR.pdf) το WWF τάσσεται υπέρ μιας σημαντικής ελάφρυνσης του χρέους της Ελλάδας, στο πλαίσιο όμως μιας συμφωνίας για την εφαρμογή των Στόχων του ΟΗΕ για τη Βιώσιμη Ανάπτυξη (SDGs).

Παγκόσμια σημασία φυσικός πλούτος

Έχοντας ήδη φέρει στο ευρωπαϊκό προσκήνιο το ζήτημα της ανάγκης για βιώσιμη λύση στην κρίση χρέους, το WWF Ελλάς προτείνει μια σειρά μέτρων για α) την προστασία του φυσικού πλούτου της Ευρώπης, β) την πράσινη οικονο-

μία και γ) την αύξηση εσόδων από την καταπολέμηση περιβαλλοντικών παρανομιών ως τη βάση μιας ουσιαστικής συμφωνίας ελάφρυνσης χρέους. Η συμφωνία θα πρέπει επίσης να περιλαμβάνει μέτρα για χρηστή διοίκηση, οικονομική ανάπτυξη, αύξηση πράσινων εσόδων και μέτρα καταπολέμησης περιβαλλοντικών παρανομιών. Η έγκριση ουσιαστικής ελάφρυνσης χρέους για την Ελλάδα στη βάση μιας συγκεκριμένης περιβαλλοντικής συμφωνίας θα επανεκκινήσει τη λιμνάζουσα οικονομία της χώρας προς μια βιώσιμη κατεύθυνση, προστατεύοντας παράλληλα παγκόσμιας σημασίας φυσικό πλούτο και ανοίγοντας ένα νέο κεφάλαιο στη συμβολή της Ευρώπης στην επίτευξη των Στόχων για τη Βιώσιμη Ανάπτυξη.

Η Ελλάδα δεν πρωταγωνίστησε ποτέ στην προστασία του περιβάλλοντος και στους καθαρούς κανόνες ανάπτυξης, ενώ ειδικά τα τελευταία χρόνια, με πρόσημα την κρίση, η περιβαλλοντική οπισθοδρόμηση έχει λάβει ανησυχητικές διαστάσεις. Η σύνδεση όμως της λύσης στην κρίση χρέους με τη διαμόρφωση προοπτικών για βιώσιμη και ζωντανή ελληνική οικονομία αναμφισβήτητα δίνει σοβαρά κίνητρα ώστε επιτέλους η Ελλάδα να επενδύσει στα πραγματικά συγκριτικά της πλεονεκτήματα και όχι σε αναπτυξιακές χίμαιρες.

Στο πλαίσιο αυτού του διαλόγου, το WWF Ελλάς έχει ζητήσει συναντήσεις με τον πρωθυπουργό Αλέξη Τσίπρα, τον υπουργό Οικονομικών Ευκλείδη Τσακαλώτο και τον πρόεδρο της ΝΔ Κυριάκο Μητσοτάκη. Το κείμενο διαλόγου έχει επίσης σταλεί στους εκπροσώπους των θεσμών.

Στην ιστοσελίδα <http://www.wwf.gr/lessdebtmoreearth> θα δημοσιοποιείται σχετικό υλικό και αρθρογραφία.

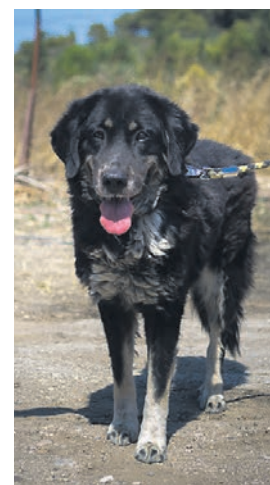
STRAY STORIES

Η Σιλού είναι ένα πανέμορφο κυνηγόσκυλο 7 μηνών. Προφανώς βρέθηκε σε λάθος χέρια, γι' αυτό και είναι κάπως διστακτική στην πρώτη της επαφή. Ωστόσο, είναι ένα υπέροχο, εκπληκτικό ζώο. Έχει κάνει αποπαρασίτωση και θα δοθεί στεφρωμένη. Επικοινωνία: 6976 687977, ioannasbox@hotmail.com.

Ο κ. Τσίκο σπιτώθηκε προσωρινά, ψάχνει όμως το σπίτι που θα στεγάσει παντοτινά το καλλιγραμμο κορμάκι του. Είναι γεννημένος αρχές Μαΐου του 2016. Είναι πανέξυπνος, του αρέσει να κάνει τον παπαγάλο στον ώμο σου, ακούει όταν κάνει οκταντλιά και του λες «μην, Τσίκο!», δεν κάνει ζημιές και κάθεται αρκετές ώρες μόνος του χωρίς να παραπονιέται. Επικοινωνία: 6932 128555, niyiota@gmail.com.

Η Κριστίν είναι μια όμορφη ημίαιμη τοσπανοσκυλίτσα 6 ετών και γύρω στα 30 κιλά, η οποία φιλοξενείται σε χώρο με άλλα σκυλιά μέχρι να βρει την οικογένειά της. Είναι ήρεμη, κοινωνική, αγαπσιόρα και υπομονετική. Περπατάει άψογα με το λουρί και έχει μάθει τις βόλτες με το αυτοκίνητο, στο οποίο κάθεται σαν μια σωστή κυρία στο πίσω κάθισμα. Είναι στεφρωμένη και υγιέστατη. Επικοινωνία: 6974 602773, ioanna.athanassiadou@gmail.com.

Γιατί ο Μπαράκ Ομπάμα συμπεριφέρεται σαν σταρ του Χόλιγουντ;

ΝΤΕΠΥ ΚΟΥΡΕΛΛΟΥ

Τον όρο εισήγαγε στο αμερικανικό πολιτικό λεξιλόγιο ο Πρόεδρος Αβραάμ Λίνκολν, προσπαθώντας να περιγράψει εκείνο τον γερουσιαστί ή εκπρόσωπο που δεν φαίνεται να έχει πιθανότητες επανεκλογής. «Lame duck» φέρεται να είπε ο Λίνκολν, όπως λέμε εμείς «κουτούς άλογο».

Πλέον χρησιμοποιείται και για τον Πρόεδρο των ΗΠΑ το διάστημα μεταξύ της ημέρας των εκλογών και της ορκωμοσίας του διαδόχου του. Ωστόσο, στην πραγματικότητα ο απερχόμενος Πρόεδρος μεταβαίνει σε περίοδο «αχρηστίας» καθ' όλη τη διάρκεια του τελευταίου έτους του. Είναι το διάστημα εκείνο που ο απερχόμενος επιμελείται το προφίλ του, φροντίζει για την υστεροφημία του, ασχολείται με την παρακαταθήκη του. Δεν συγκρούεται, δεν νομοθετεί, δεν διοικεί, ταξιδεύει. Σας θυμίζει κάτι; Ο Μπαράκ Ομπάμα είναι ένα καλό παράδειγμα.

Το 2016 θυμίζει περισσότερο χολιγουντιανό σταρ παρά εν ενεργεία πολιτικό. Το Reuters στην αρχή της χρονιάς του αφιέρωσε ένα δημοσίευμα με τίτλο «Προσπαθώντας να παραμείνει απαραίτητος». Δεν είχε άδικο. Με τη μονομαχία Τραμπ-Κλίντον να κυριαρχεί, ο Πρόεδρος Ομπάμα λίγα θέματα απ' όσα είχε στο τραπέζι του ακούμπησε. Η καυτή πατάτα στον επόμενο.

Ο ίδιος, συνεντεύξεις, εμφανίσεις σε χιουμοριστικά talk shows, φωτογραφίσεις. Εκείνος και η Μισέλ χρησιμοποιούν τη λάμψη τους σε μια γκλιτεράτη καμπάνια υστεροφημίας. Σύμφωνα με το περιοδικό «Politico», το επιτελείο του δουλεύει πάνω σε μια σειρά οδηγιών με τίτλο εργασίας «Όσα σημαντικά έγιναν την τελευταία τετραετία». Μια ωραιοποιημένη επανάληψη της τελευταίας θητείας του, όχι εν είδει απολογισμού, αλλά λογοκριμένης παρακαταθήκης. Στο προσκήνιο, λοιπόν, η συμφωνία με το Ιράν για τα πυρηνικά, η αποκατάσταση της επικοινωνίας με την Κούβα, το νομοσχέδιο για την υγεία Obamacare, οι συμφωνίες για το περιβάλλον και την κλιματική αλλαγή.

Δεν είναι ο μόνος και σίγουρα δεν θα είναι ο τελευταίος. Είναι πολιτική παράδοση στην αμερικανική πολιτική σκηνή. Και αν οι συγκυρίες το επιτρέπουν, τόσο το καλύτερο.

Όπως στην περίπτωση του Ρόναλντ Ρέιγκαν. Η δεύτερη και τελευταία τετραετία του συνέπεσε με την αρχή του τέλους της Σοβιετικής Ένωσης. Μετά από δύο δύσκολα χρόνια εντάσεων στο Ιράν και στη Νικαράγουα, υπέγραψε, στην Ουάσινγκτον, με τον Μιχαήλ Γκορμπατσόφ συνθήκη για τον περιορισμό των πυρηνικών εξοπλισμών, που στην ουσία τερμάτιζε τον Ψυχρό Πόλεμο. Ήταν η πρώτη συνθήκη που προέβλεπε όχι απλώς περιορισμό αλλά και καταστροφή πυρηνικών κεφαλών. Πολλοί Αμερικανοί πολίτες, αλλά και διεθνείς αναλυτές, κρατάνε αυτή την πράγματι πολύ σημαντική συμφωνία, ξεχνώντας τα «Ριγκανόμικς» (λογοπαίγνιο για τις ακραία νεοφιλελεύθερες οικονομικές αντιλήψεις της κυβέρνησης Ρέιγκαν), που αποδείχθηκαν καταστροφή για την αμερικανική εργατική τάξη (η αξία των μισθών είχε καταβαραθρωθεί και η φτώχεια είχε αυξηθεί κατά 20%).

Ο Μπιλ Κλίντον ακολούθησε τη συνταγή. Προσπάθησε, αλλά απέτυχε να βρει λύση στο Μεσανατολικό. Έτσι, κατευθύνθηκε ακόμα πιο ανατολικά, υπογράφοντας εμπορική συμφωνία με την Κίνα, που ακόμα και σήμερα ρίχνει νερό στον μύλο της αμερικανικής οικονομίας.

Στον Μπαράκ Ομπάμα τέτοιες ευκαιρίες δεν έχουν δοθεί. Ευκαιρίες, όμως, δημιουργούνται. Και η υποψηφιότητα του Ντόναλντ Τραμπ είναι μια τέτοια. Με τη Μισέλ στο πλευρό του, έχουν ταχθεί στον ανένδοτο. Βοηθούν και περιοδεύουν σαν να είναι υποψήφιος ο ίδιος και όχι η Χίλαρι Κλίντον. Εκμεταλλευόμενος τη δική του πρωτοφανή δημοτικότητα, αλλά και της συζύγου του, που δεν αναλύεται με πολιτικούς όρους και ανέρχεται στο 55% σύμφωνα με νέα δημοσκοπήση, βάζουν στο στόχαστρό τους τον Ντόναλντ Τραμπ και ό,τι εκπροσωπεί.

Μαζί του, media, άνθρωποι του θεάματος, διανοούμενοι, τεχνοκράτες... Σας θυμίζει κάτι; Το ελληνικό δημοψήφισμα πέρυσι το καλοκαίρι. Τότε που όλοι παρουσίαζαν το «ναί» ως τη μόνη επιλογή για τη χώρα, για να οδηγήσουν τον λαό ομαδικά στο «όχι». Ας ελπίσουμε οι Αμερικανοί να είναι πιο νηφάλιοι.

Η περίπτωση Καποδίστρια

Η ομαδική εικαστική έκθεση «Η περίπτωση Καποδίστρια» αποτελεί ένα μικρό αφιέρωμα στον οπουδαίο Έλληνα πολιτικό Ιωάννη Καποδίστρια, όπου ζωγραφικά και γλυπτά έργα διακεκριμένων και ανερχόμενων Ελλήνων εικαστικών συνομιλούν με αντικείμενα του κυβερνήτη από τις συλλογές του Εθνικού Ιστορικού Μουσείου.

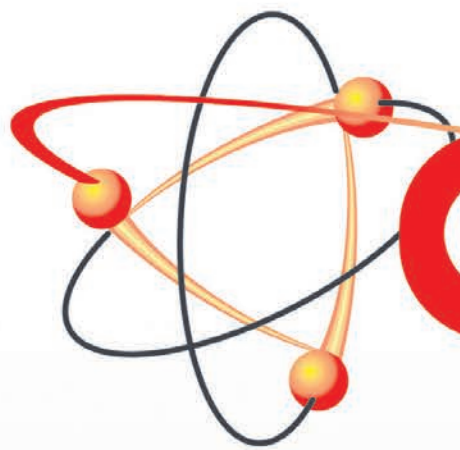
Ο εικαστικός Αριστείδης Χρυσανθόπουλος δήλωσε: «Σε μια περίοδο κρίσης και παρακμής αξιών, η «Περίπτωση Καποδίστρια» αναφέρεται σε μια ιστορική περίοδο κατά την οποία η Ελλάδα ανασυντάσσεται και αναγεννιέται από τις στάχτες της, μέσω των δράσεων ενός έντιμου πολιτικού, που ακόμα και την περιουσία του την προσφέρει προκειμένου να αποτελέσει εχέγγυο μιας καινούργιας αρχής ενός κράτους που ακόμα προσπαθεί να αποκτήσει οντότητα και αναγνωρισιμότητα από τα ήδη αναπτυγμένα ευρωπαϊκά κράτη.

«Είναι τιμή μου να συμμετέχω σε μια έκθεση, επιμέλειας της ιστορικού τέχνης Ίριδας Κρητικού, που παρουσιάζεται σε έναν χώρο κάθε γωνιά του οποίου κρύβει σημαντικές πολιτικές στιγμές – αναμνήσεις της ελληνικής Ιστορίας. Το έργο μου με θέμα «Όρφανο κοράσιο εν Αιγίνη» αναφέρεται σε μία από τις σημαντικές δράσεις του πρώτου κυβερνήτη του νεοσύστατου ελληνικού κράτους, που κύριο μέλημά του ήταν η ανακούφιση των Ελλήνων που βγήκαν μεν νικητές, αλλά και λαβωμένοι από την 400 χρόνων σκλαβιά. Ας προσπαθήσουμε, λοιπόν, να παραδειγματιστούμε από την περίπτωση Καποδίστρια, ελπίζοντας σε ένα καλύτερο αύριο».

Η έκθεση θα διαρκέσει έως τις 11 Δεκεμβρίου 2016. Εθνικό Ιστορικό Μουσείο, Μέγαρο Παλαιάς Βουλής, Σταδίου 13. Αθήνα

Για περισσότερα, κατεβάστε το ψηφιακό περιοδικό τέχνης KROMA στο κινητό ή στο tablet σας (Apple & Android).
www.kromamagazine.com

LUBRICANTS

QUANTUM[®]

.... κινούμε γη και θάλασσα,
με συνέπεια προς τον άνθρωπο
και σεβασμό προς το περιβάλλον.

ΔΙΚΤΥΟ ΠΩΛΗΣΕΩΝ ΚΑΙ ΔΙΑΝΟΜΗΣ
ΣΕ ΟΛΗ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ & ΤΗΝ ΚΥΠΡΟ

ΛΙΠΑΝΤΙΚΑ ΥΨΗΛΗΣ ΠΟΙΟΤΗΤΑΣ

από πρωτογενή ορυκτέλαια εξελιγμένης τεχνολογίας για υψηλή απόδοση και προστασία του περιβάλλοντος

**ΛΙΠΑΝΤΙΚΑ ΚΙΝΗΣΗΣ • ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ • ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ
ΒΑΛΒΟΛΙΝΕΣ • ΥΓΡΑ • ΑΝΤΙΨΥΚΤΙΚΑ • ΓΡΑΣΑ**

Λιπαντικά QUANTUM, Γούναρν 35, 165 62 Γλυφάδα, Τηλ: +30 210 9638510

www.quantum-oils.com email: quantum@quantum-oils.com